

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • ELOKUU 2017

Liahona

**Syventäkää
oppimistanne –
saavuttakaa jumalalliset
mahdollisuutenne, s. 32**

**Kutsukaa muita takaisin
evankeliumin piiriin, s. 13, 14, 80**

**Kahdeksan tapaa vahvistaa
perhettänne pornografiaa
vastaan, s. 18**

**Kuinka rehellisyys ratkaisee
iankaikkisen kohtalomme, s. 26**

Kirtlandin temppeli, kuvassa taustalla vuonna 1907, oli ensimmäinen tällä taloudenhoitokaudella rakennettu temppeli. Profeetta Joseph Smith näki temppelein näyssä, jossa annettiin sen malli (ks. OL 95). Temppeli vihittiin käyttöön 27. maaliskuuta 1836 (ks. OL 109). Tuosta suuresta hengellisestä kokemuksesta Eliza R. Snow kirjoitti: "Joillekuille ilmestyi enkeleitä [ja] kaikki läsnäolijat tunsivat Jumalan Hengen vaikutuksen" (julkaisussa Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 322).

Valokuva George Edward Anderson,
kirkon historian kirjaston luulla

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Opetuslapsen elämä**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Eläkää pyhitettyä elämää**

KANNESSA
Valokuva Cody Bell.

ERIKOISARTIKKELIT

- 14** **Siunatkaamme vähemmän aktiivisia**
Vanhin Terence M. Vinson
Kun elämme sopusoinnussa Hengen kanssa ja pyydämme Herralta apua, Hän siunaa pyrkimyksiämme tuoda Hänen kadonneita lampaitaan takaisin laumaan.
- 18** **Kahdeksan tapaa, joilla autamme lapsia torjumaan pornografiaa**
Lisa Ann Thomson
Vaikka pornografiaa näyttääkin olevan kaikkialla, vanhemmilla on voimaa suojella lapsiaan ja valmistaa heitä kohtaamaan ja torjumaan pornografiaa.
- 26** **Rehellisyyden jumalallinen mittapuu**
Vanhin Neil L. Andersen
Kristuksen opetuslapselle rehellisyys on aivan hengellisyyden ytimessä.

- 32** **Oppimista koko sielulle**
Vanhin Kim B. Clark
Kouluttaudu koko sielullasi – älä pelkästään mielelläsi.

OSASTOT

- 8** **Huhtikuun 2017 konferenssin muistikirja**
- 10** **Kirkon uutisia: Vyöhykkeiden johtokunnat**
- 12** **Pohdintoja: Kellot**
Christy Rusch Banz
- 13** **Palvelemme kirkossa: Herran huoli meistä**
Paige Anderson
- 38** **Henkilökuvia uskosta: Niki Covington**
- 40** **Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Tulettehan takaisin!**
Presidentti James E. Faust

46

44 Mikä on instituutti?

Wayne L. Davis

Kuinka instituutti voi auttaa sinua saamaan ystäviä, hengellistä suojaa ja evankeliumin tietämystä?

46 Instituutti on meitä varten

Leah Welker

Meillä on paljon haasteita – instituutti voi auttaa.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Kenen pyhien kirjoitusten henkilön kaltainen haluat olla?

50 Seminaari – siellä luomme yhteyksiä

David A. Edwards

Tunnetko joskus olevasi yksin, kun yrität ymmärtää elämääsi, koettelemuksiasi ja pyhiä kirjoituksia?

54 Kuinka sinä voit auttaa temppeilyssä

Megan Armknecht

Kuinka voit osallistua tähän mielenkiintoiseen työhön?

56 Perherukouksen puolustajia

Charlotte Larcabal

Nuoret antavat kymmenen vinkkiä, jotka auttavat perhettäsi saavuttamaan polvillaan uusia korkeuksia.

58 Päätä olla uskollinen

Vanhin Enrique R. Falabella

Neljä päätöstä, jotka voivat muuttaa elämäsi.

62 Juliste: Henkilökohtainen arvo

63 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka voi vastata kristillisen rohkeasti

Vanhin Robert D. Hales

64 Kysymys ja vastaus

Kuinka voin auttaa ystäviäni voittamaan ongelmia kuten kiroilemisen ja liiallisen videopelaamisen?

69

66 Sopimaton kuva

Lori Fuller

Taranin ystävä näytti hänelle sopimattoman kuvan. Mitä hän voisi tehdä?

68 Sisar Sheldonin ihme

Elyse D.

Sisar Sheldon oli hyvin sairas. Kuinka Alkeisyhdistys voisi auttaa häntä?

69 Olin kuin Nefi

Mason J.

Kun olin kuullut Nefistä, päätin, että haluan olla samanlainen kuin hän.

70 Vastauksia apostolilta: Kuinka autan jokaista viihtymään Alkeisyhdistyksessä?

Vanhin Neil L. Andersen

72 Ystävällisiä lapsia: Ilmielin auttamassa!

Jordan Wright

74 Jeesuksen nimiä

Kokeilkaa tätä perheiltaideaa tutustuaksenne paremmin Vapahtajaan.

76 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus antoi anteeksi

Kim Webb Reid

79 Väriyssivu: Osaan olla kunnioittava

54

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Sharon Eubank, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Cremilda Amaral

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gysi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy K. Vellinga

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidiin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasn, marshallin, mongolin, norjan, portugaln, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitiin, tanskan, thain, tongan, tsekin, ukrainan, unkarin, urduin, venäjän, vietnamin ja viroin kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittään.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

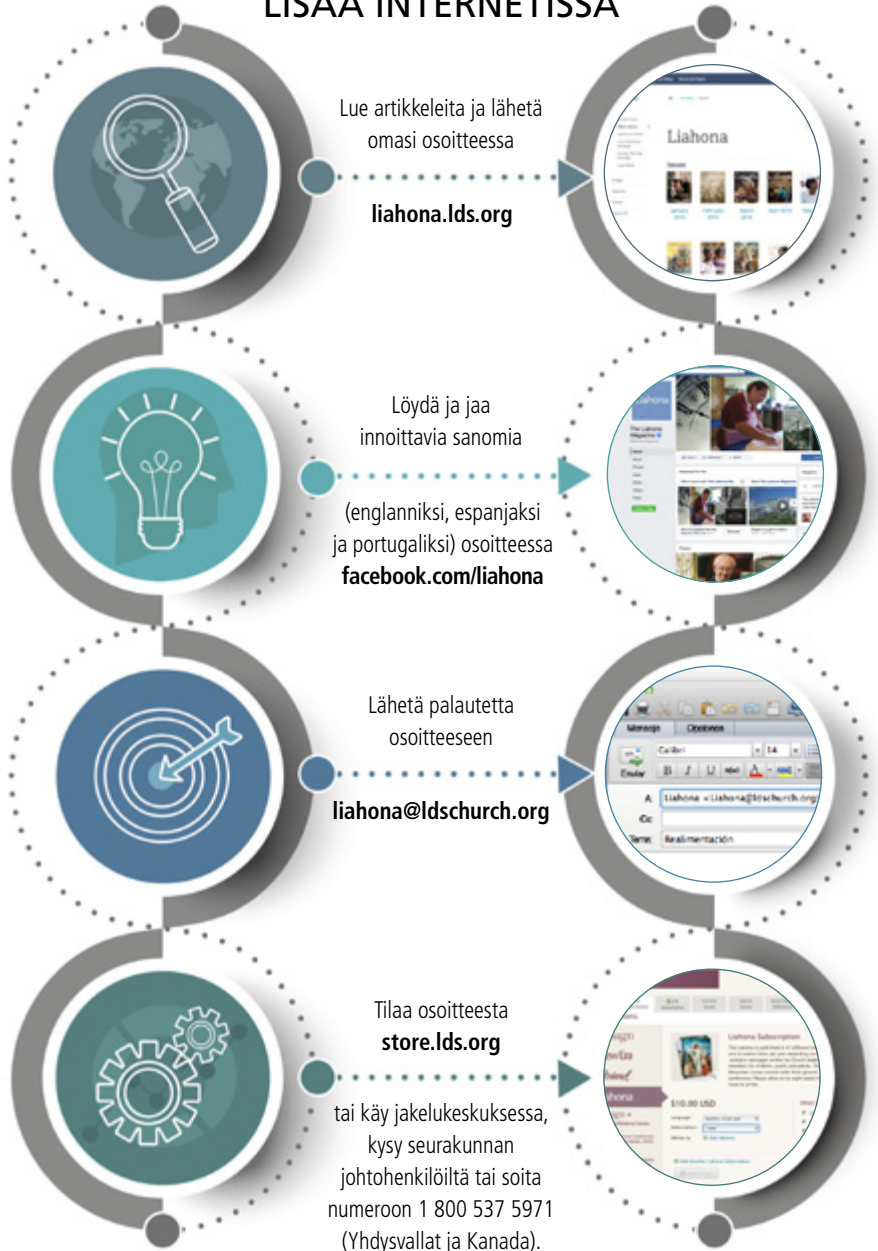
Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen epäkaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2017 Vol. 69 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

LISÄÄ INTERNETISSÄ

Lue artikkeleita ja lähetä
omasi osoitteessa

liahona.lds.org

Löydä ja jaa
innoittavia sanomia

(englanniksi, espanjaksi
ja portugaliaksi) osoitteessa
facebook.com/liahona

Lähetä palautetta
osoitteeseen

liahona@ldschurch.org

Tilaa osoitteesta
store.lds.org

tai käy jakelukeskuksessa,
kysy seurakunnan
johtohenkilöiltä tai soita
numeroon 1 800 537 5971
(Yhdysvallat ja Kanada).

KUVAKKEET GETTY IMAGES

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aktivointi, 13, 14, 80

Anteeksianto, 76

Henkilökohtainen arvo, 62

Instituutti, 44, 46

Jeesus Kristus, 74, 76

Kaste, 4, 58

Koulutus, 32, 44, 46, 50

Kuuliaisuus, 58

Kyvyt, 38

Kääntymys, 4, 42

Lähetytyö, 4, 13, 40, 63

Media, 18, 64, 66

Opetuslapsuus, 4

Palveleminen, 13, 68

Pappeus, 14

Parannus, 14, 32

Perhe, 38, 43, 56, 72

Pornografia, 18, 66

Profeetat, 58

Pyhittäytyminen, 7

Pyhä Henki, 12, 32

Rakkaus, 13, 63, 68, 70, 72

Rehellisyys, 26

Rohkeus, 63, 66

Rukous, 32, 56, 76

Sakramentti, 41

Seminaari, 50

Taivaallinen Isä, 50, 70

Temppeilyö, 32, 54

Todistus, 4, 38, 40, 63

Usko, 58, 63

Vanhemmuus, 18

Vastoinkäymiset, 4, 43, 58

Ystävyyys, 50, 63, 64, 70, 80

Ystävällisyys, 13, 69

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

OPETUSLAPSEN ELÄMÄ

Kolmekymmentä vuotta sitten Ghanassa nuori korkeakoulu-opiskelija nimeltä Doe astui ensimmäisen kerran sisälle kirkkomme seurakuntakeskukseen. Eräs ystävä oli kutsunut Doen mukaan, ja Doe halusi saada tietää, millainen kirkko oli.

Ihmiset siellä olivat niin mukavia ja sydämellisiä, ettei Doe voinut olla miettimättä: ”Millainen kirkko tämä oikein on?”

Vierailu teki Doeen niin suuren vaikutuksen, että hän päätti tutustua tarkemmin kirkkoon ja sen jäseniin, jotka olivat täynnä suurta iloa. Mutta heti kun hän alkoi tehdä niin, hyvää tarkoittavat perheenjäsenet ja ystävät alkoivat vastustaa häntä joka käännteessä. He sanoivat kirkosta kauheita asioita ja tekivät kaikkensa vetääkseen Doen pois kirkon piiristä.

Mutta Doe oli saanut todistuksen.

Hänellä oli usko, ja hän rakasti evankeliumia, joka täytti hänen elämänsä ilolla. Ja niin hän astui kasteen vesiin.

Sen jälkeen Doe syventyi tutkimiseen ja rukoilemiseen. Hän paastosi ja pyrki saamaan Pyhän Hengen

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Uchtdorf opettaa meille, että opetuslapseuden polku on vaikea mutta ne, jotka elävät ”Jeesuksen Kristuksen opetuslapsen – – sopuisaa elämää, ovat niitä, jotka löytävät lopulta ilon”. Aivan kuten presidentti Uchtdorf kertoo Doesta osoittaakseen, kuinka todellinen Kristuksen opetuslapsi voi kokea rauhaa ja iloa elämän koettelemuksista huolimatta, sinäkin voisit kertoa omasta elämästäsi jonkin kokemuksen siitä, miksi olet päättänyt seurata Kristusta ja kuinka Hän on vahvistanut sinua. Kun Henki johtaa sinua, henkilökohtaisten kokemusten kertominen voi vahvistaa niitä, joita opetat.

vaikutuksen elämäänsä. Sen tuloksena hänen todistuksensa ja uskonsa vahvistuivat ja syvenivät. Viimein hän päätti palvella Herraa kokoaikaisessa lähetystyössä.

Palattuaan lähetystyöstä hän seurusteli ja solmi avioliiton lähetystyössä palvelleen miehen kanssa – sen saman, joka oli kastanut hänet vuosia aiemmin – ja heidät sinetöitiin myöhemmin Johannesburgin temppelissä Etelä-Afrikassa.

Monta vuotta on kulunut siitä, kun Doe Kaku koki ensimmäisen kerran Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tuomaa iloa. Tänä aikana elämä ei ole kohdellut häntä aina lempeästi. Hän on kokenut oman osansa murhetta ja epätoivoa kuten kahden lapsen kuoleman – noiden kokemusten tuoma syvä suru painaa yhä raskaana hänen sydäntään.

Mutta hän ja hänen miehensä Anthony ovat pyrkineet lähentymään toisiaan ja lähestymään rakasta taivaallista Isäänsä, jota he rakastavat koko sydämestään.

30 vuotta kasteen vesiin astumisensa jälkeen sisar Kaku päätti nyt äskettäin

Doe Kaku kirkkoon kääntymyksensä aikoihin.

Sisar Kaku nykyisin miehensä Anthony'n kanssa.

toisen kokoaikaisen lähetystyön – tällä kertaa yhdessä miehensä kanssa, joka palveli lähetysjohtajana Nigeriassa.

Ne, jotka tuntevat sisar Kakun, sanovat, että hänessä on jotakin erityistä. Hän loistaa. On vaikeaa viettää aikaa hänen kanssaan tuntematta itseään onnellisemmaksi.

Hänen todistuksensa on varma: ”Minä tiedän, että Vapahtaja pitää minua tyttärenään ja ystävänään (ks. Moosia 5:7; Et. 3:14)”, hän sanoo. ”Ja minäkin opettelen ja yritän todella lujasti olla Hänen ystävänsä – en vain sillä, mitä sanon, vaan myös sillä, mitä teen.”

Me olemme opetuslapsia

Sisar Kakun tarina on samankaltainen kuin monien muiden. Hänellä oli halu tunkea totuus, hän maksoi hengellisen valon saamisen hinnan, hän osoitti rakkauttaan Jumalaa ja lähimmäisiään kohtaan, ja matkan varrella hän koki vaikeuksia ja surua.

Mutta vastustuksesta ja surusta huolimatta hän on jatkanut eteenpäin uskossa. Ja aivan yhtä tärkeää on, että hän on säilyttänyt ilon. Hän on löytänyt tavan paitsi kestää elämän vaikeuksia myös kukoistaa niistä huolimatta!

Hänen tarinansa on samankaltainen kuin teidän ja minun. Matkamme on harvoin mutkaton tai ilman koettelemuksia.

Meillä jokaisella on murheita, pettymyksiä, suruja. Saatamme jopa lannistua ja toisinaan tuntee musertuvamme.

Mutta ne, jotka elävät opetuslapsen elämää – jotka pysyvät uskollisina ja kulkevat eteenpäin uskossa, jotka turvaavat Jumalaan ja pitävät Hänen käskynsä¹, jotka elävät evankeliumin mukaan päivä toisensa ja tunti toisensa jälkeen, jotka palvelevat Kristuksen kaltaisella tavalla lähellään olevia yksi hyvä teko kerrallaan – ovat niitä, joiden pienillä teoilla on usein suuri vaikutus.

Ne, jotka ovat hieman ystävällisempiä, vähäsen anteeksiantavaisempia ja hitusen armeliaampia, ovat niitä, jotka armahdetaan.² Ne, jotka tekevät tästä maailmasta paremman paikan yksi huolehtiva ja rakastava teko kerrallaan ja jotka pyrkivät elämään Jeesuksen Kristuksen opetuslapsen siunattua, tyydytystä tuovaa ja sopuisaa elämää, ovat niitä, jotka löytävät lopulta ilon.

He tietävät, että ”Jumalan rakkaus, joka leviää kaikkialle ihmislasten sydämiin, – on kaikkein haluttavinta – ja riemullisinta sielulle”³.

VIITTEET

1. Ks. Moosia 4:6.
2. Ks. Matt. 5:7.
3. 1. Nefi 11:22–23.

NUORILLE

Iloa Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena

Onko sinulla joskus ollut huono päivä? Mitä teit piristyäksesi? Presidentti Uchtdorf tietää, että "meillä jokaisella on murheita, pettymyksiä, suruja. Saatamme jopa lannistua ja toisinaan tuntee musertuvamme."

Hänen ratkaisunsa tähän on elää elämää, jota hän kutsuu "opetuslapsen elämäksi": pysyä uskollisena ja kulkea

eteenpäin uskossa. Kun kuljemme eteenpäin uskossa, me pystymme turvaamaan Jumalaan, pitämään Hänen käskynsä ja palvelemaan muita – sekä tuntemaan iloa sitä kaikkea tehdesämme! Kuten presidentti Uchtdorf sanoo: "Ne, jotka elävät opetuslapsen elämää – ovat niitä, joiden pienillä teoilla on usein suuri vaikutus."

Voisit tehdä luettelon tavoista, joilla voit elää opetuslapsen elämää. Voisit esimerkiksi kirjoittaa muistiin jonkin palveluidean, kuten "Autan äitiä tai isää päivällisen valmistamisessa", tai käskyjen pitämiseen liittyvän ajatuksen, kuten "Rukoilen, että olisin kärsivällisempi sisarus-teni kanssa". Kun seuraavan kerran tunnet turhautuvasi tai lannistuvasi, ota luettelosi esiin, valitse yksi idea ja kokeile sitä!

LAPSILLE

Autamme iloiten

Kun seuraamme Jeesusta ja yritämme olla kilttejä, me autamme muita tulemaan onnellisiksi. Ja kilttinä oleminen tekee meidätkin onnellisiksi! Ympyröi kaksi tai kolme asiaa, joita voit tehdä tällä viikolla ollaksesi kiltti muille.

Eläkää pyhitettyä elämää

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka ymmärrys Apuyhdistyksen tarkoituksesta valmistaa Jumalan tyttäriä iankaikkisen elämän siunauksiin?

”Pyhittäminen tarkoittaa jonkin erottamista tai vihkimistä pyhäksi, pyhiin tarkoituksiin omistetuksi”, vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista on sanonut. ”Todellinen menestys tässä elämässä tulee siitä, että pyhitämme elämämme – eli aikamme ja valintamme – Jumalan tarkoituksiin.”¹

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Meillä on tapana ajatella, että pyhittäminen on pelkästään maallisesta omaisuudestamme luopumista jumalallisen käskyn mukaan. Lopullinen pyhittäytyminen on kuitenkin itsensä luovuttamista Jumalalle.”²

Kun pyhitämme itsemme Jumalan tarkoituksiin, meidän uskomme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitukseensa lisääntyy. Kun elämme pyhitettyä elämää,

Usko
perhe
auttaminen

meidät voidaan niiden tekojen avulla tehdä pyhiksi.

Carole M. Stephens, entinen ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johdokunnassa, on sanonut: ”Vanhin Robert D. Hales on opettanut: ’Kun solmimme liittoja ja pidämme ne, me tulemme pois maailmasta ja sisään Jumalan valtakuntaan.’

Me muutamme. Me näytämme erilaisilta, ja me toimimme eri tavoin. Asiat, joita kuuntelemme ja luemme ja joista puhumme, ovat erilaisia, ja se, miten pukeudumme, on erilaista, koska meistä tulee Jumalan tyttäriä, liiton myötä Häneen sidottuja.”³

Pyhittäminen on liitto, jonka Jumala tekee ”Israelin kansan

kanssa tulevina päivinä, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.” (Jer. 31:33.) Pyhitetyn elämän eläminen on sopusoinnussa Jumalan meitä varten laatiman suunnitelman kanssa.

Muita pyhiin kirjoitusten kohtia

1. Tess. 1:3; OL 105:5;
reliefsociety.lds.org

VIITTEET

1. D. Todd Christofferson, ”Mietteitä pyhitetystä elämästä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 16.
2. Neal A. Maxwell, ”Pyhittämään sinulle sinun työsi”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 39.
3. Carole M. Stephens, ”Täysin hereillä velvollisuuksissamme”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 115–116.

Mieti tätä

Kuinka elämämme pyhittäminen Herralle auttaa meitä tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen?

HUHTIKUUN 2017 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

*”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama”
(OL 1:38).*

Kun käyt läpi huhtikuun 2017 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaista opetuksia.

WALTER RAINEN TEOS LAUPIAS SAMARITAINEN

OPILLINEN KOHOKOHTA

Älkää syylistykö vainoon

Eri maissa eri puolilla maailmaa olen nähnyt pieniä välähdyksiä siitä, miten julmasta ennakkoluuloisuudesta ja syrjimisestä kärsivät ne, jotka otetaan tähtäimeen rodun tai etnisen taustan vuoksi.

Vainoa esiintyy monessa muodossa: pilkantekona, ahdisteluna, kiusaamisena, poissulkemisena ja eristämisenä tai vihana toista kohtaan. Meidän täytyy varoa ahdasmielisyyttä, joka nostaa julman äänensä niitä vastaan, joilla on eriäviä mielipiteitä. Ahdasmielisyyttä ilmenee osittain haluttomuutena suoda yhtäläinen ilmaisun vapaus. Jokaisella – myös uskoviilla ihmisillä – on oikeus ilmaista

mielipiteensä julkisesti. Mutta kenelläkään ei ole lupaa vihata muita, kun niitä mielipiteitä ilmaistaan.

– – Vapahtaja on opettanut: ‘Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille’ [Matt. 7:12]. Jotta voimme vaatia kunnioitusta, meidän tulee olla kunnioittavia. Edelleen, aito kääntymyksemme tuo ‘sydämen sävyisyyden ja nöyryyden’, mikä kutsuu ‘Pyhän Hengen’ ja täyttää meidät ‘täydellisellä rakkaudella’ [Moroni 8:26], ‘veljellisellä rakkaudella’ [1. Piet. 1:22] muita kohtaan.”

**Vanhin Dale G. Renlund kahdentoista apostolin koorumista, ”Meidän hyvä paimenemme”,
Liahona, toukokuu 2017, s. 31–32.**

PROFEETALLINEN LUPAUS

JUMALA LUOTTAU SIIHEN, ETTÄ PALVELEMME ESIVANHEMPIAMME

”Jumala tiesi, että te tuntisitte halua lähestyä esivanhempianne rakkaudessa ja että teillä olisi käytössä heidän löytämiseensä tarvittava tekniikka. – – Ja Hän tiesi, että Hän voisi luottaa teidän suorittavan tämän työn esivanhempienne puolesta. – –

Tämä on työtä meidän sukupolvellemme – –. Olette tunteneet tätä, kuten minä olen tuntenut, kun olette kokeneet entistä suurempaa rakkautta katsoessanne jonkun esivanhemman kuvaa. Olette tunteneet sitä temppeleissä, kun kortissa oleva nimi on tunnut olevan muutakin kuin nimi ettekä ole voineet olla aistimatta, että tämä henkilö on tietoinen teistä ja on tuntenut rakkautenne.

Todistan, että Isä Jumala haluaa lapsensa jälleen kotiin, perheinä ja kirkkautena. – – Lupaan teille sitä innoitettua apua, jota etsitte ja tarvitsette.”

**Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Jumalan perheen kokoaminen”,
Liahona, toukokuu 2017, s. 21–22.**

Synnin vastustaminen tarkoittaa sitä, että tekee parannusta

Se, että on syntiä vastustava, ei tarkoita, että on synnitön, mutta se merkitsee sitä, että tekee jatkuvasti parannusta, on valpas ja uskollinen. Kenties se, että on syntiä vastustava, tulee siunauksena siitä, että jatkuvasti hylkii syntiä. – –

Helamanin nuoret sotilaat ’olivat tavattoman urheita, mitä tulee rohkeuteen – –. Niin, – – heitä oli opetettu pitämään Jumalan käskyt ja vaeltamaan oikeamielisesti hänen edessään.’ [Alma 53:20–21.] Nämä nuorukaiset lähtivät sotaan vastustajiaan vastaan aseinaan Kristuksen kaltaiset hyveet. – –

Lapsemme pukevat ylleen hengellisen haarniskan, kun he omaksuvat henkilökohtaisen päivittäisen opetuslapseuden tapoja.”

Joy D. Jones, Alkeisyhdistyksen ylijohtaja, ”Syntiä vastustava sukupolvi”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 88.

VASTAUKSIA SINULLE

Mistä voin tietää, olenko saanut vastaukseni Hengeltä vai vain omana ajatuksena?

”Muistakaa Nefin sanat: ’Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä. Kuitenkin’, hän sanoi, ’minä kuljin eteenpäin.’ [1. Nefi 4:6–7.]

Niin meidänkin täytyy. Meidän täytyy luottaa ensimmäisiin saamiimme kehoituksiin. Joskus järkeilemme ja mietimme, tunnemme hengellisen vaikutelman vai onko se vain omia ajatuksiamme. Kun alamme tuntemustemme suhteen tulla toisiinsa ajatuksiin, ja jopa kolmansiiin ajatuksiin – ja olemme kaikki tehneet niin – me sivuutamme Hengen ja kyseenalaistamme jumalallisen neuvon. Profeetta Joseph Smith on opettanut: ’Jos kuuntelet ensimmäisiä kehoituksia, osut oikeaan yhdeksässä tapauksessa kymmenestä.’”

Vanhin Ronald A. Rasband kahdentoista apostolin koorumista, ”Saakoon Henki ohjata”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 95–96.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssipuheita sivustolla conference.lds.org.

TÄYTÄ TYHJÄT KOHDAT

Lue toukokuun 2017 numerosta tai sivustolta conference.lds.org lisää siitä, mitä nämä puhujat sanoivat.

1. ”Maailmaa ei voiteta yhtenä elämän ratkaisevana hetkenä vaan kaikkina elämän hetkinä, jotka yhdessä ratkaisevat _____.” – Neil L. Andersen, ”Maailman voittaminen”.
2. ”Tehtävä työskennellä jossakin tietyssä _____ on olennaista ja tärkeää mutta toissijaista verrattuna kutsuun työskennellä.” – David A. Bednar, ”Kutsuttu työhön”.
3. Jumalan silmissä valtakunnassa ei ole mitään _____, joka olisi tärkeämpi kuin toinen.” – Dieter F. Uchtdorf, ”Joka teistä on suurin”.
4. ”_____ tavoittelemisen on hengellisessä DNA:ssamme.” – Mark A. Bragg, ”Kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka”.

Vastaukset: 1) ianকাইক্কিসুuden, 2) paikassa, 3) kutsunusta, 4) Valon

KIRKON UUTISIA

Osoitteessa news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tapahtumia englannin kielellä.

Vyöhykkeiden uudet johtohenkilöt

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut muutoksista vyöhykkeiden johtotehtävissä 1. elokuuta 2017 alkaen.

Seitsenkymmenet kutsutaan ilmoituksen kautta ensimmäisen presidenttikunnan johdolla auttamaan kahentoista apostolin koorumin jäseniä näiden palvelutyössä kaikkialla

maailmassa. Seitsemänkymmenen johtokunta ja vyöhykkeiden johtokunnat toimivat maantieteellisten alueiden johtavina virkailijoina, ja vyöhykkeiden johtohenkilöt matkustavat tehtäväksi saamansa vyöhykkeen alueella opettaen ja kannustaen kirkon paikallisia johtohenkilöitä ja jäseniä.

Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Kristus kutsui seitsemänkymmentä, opetti heitä samalla tavoin kuin kahtatoista apostolia ja lähetti heidät edellään matkaan selittäen, että ne, jotka kuulisivat heidän ääntään, kuulisivat Hänen ääntään (ks. Matt. 10:1, 16–17; Luuk. 10). ■

Yhdysvallat ja Kanada

L. Whitney Clayton

Avustaa kaikkilla vyöhykkeillä

Craig C. Christensen

Utahin pohjoisen vyöhyke

Utahin Salt Lake Cityn vyöhyke

Utahin eteläinen vyöhyke

Ulisses Soares

Idahon vyöhyke

Pohjois-Amerikan keskinen vyöhyke

Lynn G. Robbins

Pohjois-Amerikan kaakkoinen vyöhyke

Gerrit W. Gong

Pohjois-Amerikan koillinen vyöhyke

Juan A. Uceda

Pohjois-Amerikan lounainen vyöhyke

Patrick Kearon

Pohjois-Amerikan luoteinen vyöhyke

Pohjois-Amerikan läntinen vyöhyke

Afrikan kaakkoinen vyöhyke

S. Mark Palmer

ensimmäinen neuvonantaja

Kevin S. Hamilton

johtaja

Joni L. Koch

toinen neuvonantaja

Afrikan läntinen vyöhyke

Marcus B. Nash

ensimmäinen neuvonantaja

Terence M. Vinson

johtaja

Larry S. Kacher

toinen neuvonantaja

Aasian vyöhyke

David F. Evans

ensimmäinen neuvonantaja

Randy D. Funk

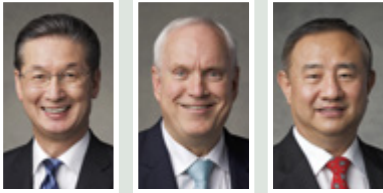
johtaja

Peter F. Meurs

toinen neuvonantaja

Asiaan pohjoinen vyöhyke

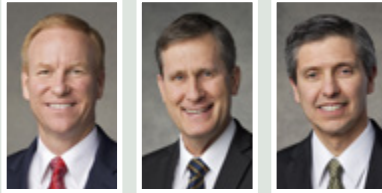

Kazuhiko Yamashita
ensimmäinen neuvonantaja

Robert C. Gay
johtaja

Yoon Hwan Choi
toinen neuvonantaja

Brasilian vyöhyke

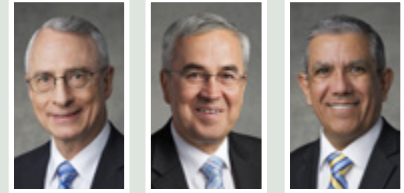

W. Mark Bassett
ensimmäinen neuvonantaja

Marcos A. Aidukaitis
johtaja

Joaquin E. Costa
toinen neuvonantaja

Karibian vyöhyke

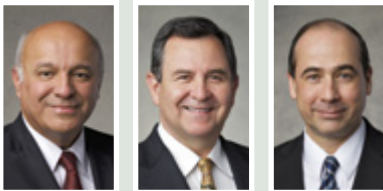

Claudio D. Zivic
ensimmäinen neuvonantaja

Walter F. González
johtaja

José L. Alonso
toinen neuvonantaja

Keski-Amerikan vyöhyke

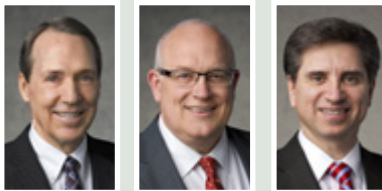

Jorge F. Zeballos
ensimmäinen neuvonantaja

Adrián Ochoa
johtaja

Valeri V. Córdón
toinen neuvonantaja

Euroopan vyöhyke

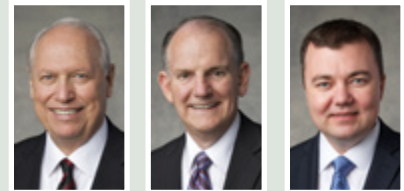

Gary B. Sabin
ensimmäinen neuvonantaja

Paul V. Johnson
johtaja

Massimo De Feo
toinen neuvonantaja

Euroopan itäinen vyöhyke

Christoffel Golden
ensimmäinen neuvonantaja

James B. Martino
johtaja

Aleksei V. Samaikin*
toinen neuvonantaja

Meksikon vyöhyke

Arnulfo Valenzuela
ensimmäinen neuvonantaja

Paul B. Pieper
johtaja

Rafael E. Pino
toinen neuvonantaja

Lähi-idän ja Afrikan pohjoinen vyöhyke

Wilford W. Andersen
johtetaan kirkon keskustoimistosta

Anthony D. Perkins

Tyyntenmeren vyöhyke

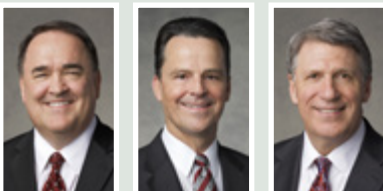

Craig A. Cardon
ensimmäinen neuvonantaja

O. Vincent Haleck
johtaja

Ian S. Arden
toinen neuvonantaja

Filippiinien vyöhyke

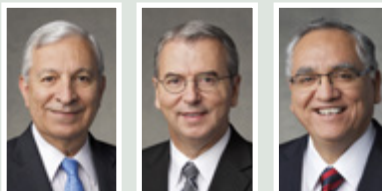

Allen D. Haynie
ensimmäinen neuvonantaja

Shayne M. Bowen
johtaja

Evan A. Schmutz
toinen neuvonantaja

Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke

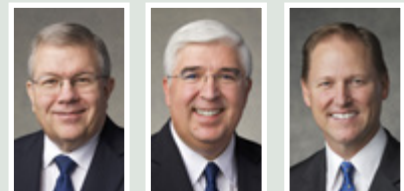

Enrique R. Falabella
ensimmäinen neuvonantaja

Carlos A. Godoy
johtaja

Hugo Montoya
toinen neuvonantaja

Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

Allan F. Packer
ensimmäinen neuvonantaja

José A. Teixeira
johtaja

Mark A. Bragg
toinen neuvonantaja

*vyöhykeseitsenkymmen

KELLOT

Christy Rusch Banz

Pyhä Henki muistuttaa paljolti kelloja, jotka kiehtoivat poikaamme niin kovasti.

Kun poikamme Joshua oli noin kaksivuotias, hän kiinnostui kovasti kelloista. Jos ohitimme kotona kellon, hän halusi pysähtyä katsomaan sitä. Erityisen mieluisaa hänestä oli viedä korvansa lähelle kelloa ja kuunnella sen tikittävää ääntä. Hänellä oli vaihe, jolloin emme voineet kulkea kellon ohi pysähtymättä kuuntelemaan sen tikitystä.

Itse oivalsin kiinnostavia asioita tuosta yksinkertaisesta toimesta. Ensiksi, kello tikitti koko ajan, ei vain silloin kun kiinnitimme siihen huomiota. Toiseksi, vaikka tiesimme kellon tikittävän, meidän oli mentävä lähelle sitä ja oltava hyvin hiljaa ja liikkumatta, jotta kuulisimme sen hiljaisen äänen.

Pyhä Henki muistuttaa paljolti kelloja, jotka kiehtoivat poikaamme niin kovasti. Ne meistä, jotka on kastettu ja jotka ovat saaneet Pyhän Hengen lahjan, voivat saada Hänen jatkuvan kumppanuutensa, jos elämme sen arvoisina. Pyhä Henki on aina kanssamme,

mutta joskus annamme maailman melun peittää alleen Hänen meille antamansa hiljaiset kehotukset. Aivan kuten poikamme ja minun oli oltava hiljaa ja liikkumatta kuullaksemme kellon hiljaisen tikityksen, meidän jokaisen pitää olla hiljaa kuullaksemme ja tunteaksemme Hengen antamat hiljaiset kehotukset.

Presidentti Boyd K. Packer (1924–2015), kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on opettanut: ”Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, ettei Hengen ääni ole ’kova’ eikä ’terävä’. Se ei ole ’ukkosen ääni eikä – – kova,

melskeinen ääni’, vaan ’täydellisen lempeä hiljainen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus’, ja se voi ’[tunkeutua] aivan sieluun asti’ ja saada sydämen palamaan (3. Nefi 11:3; Hel. 5:30; ks. myös OL 85:6–7). – –

Henki ei kiinnitä huomiotaamme huutamalla tai ravistelemalla meitä kovakouraisesti”, presidentti Packer opetti. ”Se pikemminkin kuiskaa. Se hyväilee niin lempeästi, että ellemme ole varuillamme, emme ehkä tunne sitä lainkaan. – –

Joskus se koskettaa juuri sen veran, että huomaisimme sen. Mutta useimmiten käy niin, että ellemme ota vaarin lempeästä tunteesta, Henki vetäytyy pois ja odottaa, kunnes tulemme etsimään ja kuuntelemaan.”

(Ks. ”Herran lamppu”, *Valkeus*, joulukuu 1988, s. 35.)

Aina kun nykyään kuulen kellon hiljaisen tikityksen, en voi olla muistamatta sitä yksinkertaista opetusta, jonka sain pojaltani hiljaa olemisesta, jotta voi kuulla Hengen hiljaiset kehotukset. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

HERRAN HUOLI MEISTÄ

Paige Anderson

Kun muistelin aikaa, jolloin perheeni oli seurakuntaneuvoston huomion kohteena, tajusin, ettemme olleet pelkästään seurakunnan huolenaiheena – olimme Herran huolenaiheena.

Kun piispani kysyi, ottaisinko vastaan tehtävän Nuorten Naisten johtajana, halusin sanoa ei. Tunsin olevani riittämätön johtamaan nuoria naisia. Mutta kolme kuukautta sen jälkeen kun olin ottanut tuon tehtävän vastaan, olin murheissani kuullessani, että seurakuntamme rajoja muutettaisiin ja minut vapautettaisiin.

Rukoilin tietääkseni, miksi Herra antoi minun oppia rakastamaan nuoria

seurakunnan ”projekteja”. Kun olin ilmaissut huoleni ääneen, Henki kuitenkin kertoi minulle, että taivaallinen Isä kantaa huolta kaikista lapsistaan.

Joitakin vuosia sitten mieheni ja minä olimme olleet erään seurakuntaneuvoston huomion kohteena, ja me tiesimme sen. Minusta tuli taas aktiivinen ensimmäisen lapsemme synnyttyä mutta miehestäni ei. Vuosien ajan vaarnan johtokunnat,

”Avun tarpeessa olevien palveleminen rakastaen ja omistautuen oli Vapahtajan kuolevaisen elämän kenties huomattavin piirre. Se on aina oleva

Mestarin opetuslasten tunnusmerkki.”

Vanhin Jeffrey R. Holland, ”Mitä toivoisin jokaisen uuden jäsenen tietävän – ja jokaisen pitkäaikaisen jäsenen muistavan”, *Liahona*, lokakuu 2006, s. 12.

sai uudelleen todistuksen. En koskaan unohda sitä ihanaa päivää, kun perheemme sinetöitiin temppeleissä.

Vasta kun minut kutsuttiin Nuorten Naisten johtajaksi ja minulla oli tilaisuus palvella seurakuntaneuvostossa, silmäni avautuivat ymmärtämään, mitä seurakuntaneuvoston huomion kohteena oleminen tarkoittaa. Opin, että seurakuntaneuvosto keskittyy tiettyihin ihmisiin – ei siksi, että he ovat huolissaan numeroista, vaan siksi, että he ja Herra välittävät yksilöistä. Kun palvelemme kirkon tehtävissämme, Herra täyttää meidät rakkaudellaan niitä kohtaan, joita palvelemme.

Kun muistelin aikaa, jolloin perheeni oli seurakuntaneuvoston huomion kohteena, tajusin, ettemme olleet pelkästään seurakunnan huolenaiheena – olimme Herran huolenaiheena. He välittivät meistä, koska Hän välittää meistä.

Totuus on, että me kaikki olemme Herran huolenaiheena. Koska Hän rakastaa meitä, Hän on laatinut suunnitelman vahvistaakseen meitä ja tarvittaessa aktivoidakseen meitä – suunnitelman, jota usein toteuttavat sellaiset ihmiset kuten miestäni autta- neet piispa ja kotiopettaja. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

naisia, ja sitten joutuisin jättämään heille hyvästit niin pian. Sain vastaukseni odottamattomalla tavalla eräässä seurakuntaneuvoston kokouksessa.

Neuvoston jäseniä oli pyydetty kertomaan vaarnakonferenssissa seurakuntamme jäsenten auttamisesta, mutta minua huolestutti, että jotkut ihmiset saattaisivat tuntea olevansa

piispakunnat ja kotiopettajat yrittivät auttaa meitä.

Sitten muutimme uuteen seurakuntaan. Kärsivällinen ja rakastava piispa ja kotiopettaja ystävystyivät mieheni kanssa. Tällä kertaa mieheni oli vastaanottavainen Hengelle. Hän tunsin innoitusta lukea Mormonin kirjan, ja hän alkoi käydä kirkossa. Hitaasti hän

Vanhin
Terence M. Vinson
seitsemänkymmenen
koomista

Siunatkaamme vähemmän aktiivisia

*Kun elämme sopusoin-
nussa Hengen kanssa
ja pyydämme Herralta
apua, Hän siunaa pyrki-
myksiämme tuoda Hänen
kadonneita lampaitaan
takaisin laumaan.*

Havaitsemme monia elämän kauniista totuuksista paremmin hengellisillä aisteillamme kuin fyysisillä aisteillamme. Itse asiassa monet tärkeät asiat – kuten iankaikkiset asiat – voi tuntea, mutta niitä ei voi nähdä.

Apostoli Paavali opetti tämän periaatteen Korintin pyhille: ”Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti” (2. Kor. 4:18).

Rakkautta opitaan ja tunnetaan pääasiassa hengellisillä aisteilla. Niinikään myötätunto, ystävyys, kärsivällisyys ja usko ovat Hengen hedelmiä (ks. Gal. 5:22). Taivaallinen Isä käyttää näitä Hengen tunteita siunatakseen lapsiaan, myös harhaan kulkeneita.

Olen asunut lähes koko ikäni Tyynenmeren vyöhykkeellä. Monilla Tyynenmeren alueen asukkaista on

syvä ymmärrys Paavalin kuvailemien näkymättömien asioiden tärkeydestä, ja monet selvästikin pitävät hengellisiä asioita tärkeämpiä kuin fyysisiä tarpeita.

Tämä kirkon vyöhyke on monimuotoinen: On kehittyneitä teollisuusvaltioita, kuten Australia ja Uusi-Seelanti, sekä maatalous- ja kalastusvaltioita, kuten Tonga ja Samoa, missä

kirkon jäsenet muodostavat suuren osan väestöstä. Sitten on kehittyviä valtioita kuten Papua-Uusi-Guinea ja Salomonsaaret, joissa ihmisillä on merkittäviä haasteita.

Tämä monimuotoisuus tarjoaa tilaisuuksia oppia.

Käynnit vähemmän aktiivisten luona erittäin tärkeitä

Yksi sellainen oppimiskokemus on jäänyt erityisesti mieleen. Palvellessani vyöhykeseitsenkymmenenä sain tehtäväkseni toimia johtavana virkailijana eräässä vaarnakonferenssissa Uudessa-Seelannissa. Vain muutama kuukausi aiemmin presidentti Thomas S. Monson oli pitänyt voimallisen puheen kaikille maailman seitsenkymmenille. Hänen puheensa keskittyi niiden pelastamiseen, jotka ovat jääneet ilman evankeliumin toimituksia.

KUVTIUS BRIAN CALL

Presidentti Monsonin puheen ja hänen meille sen jälkeen antamansa haasteen johdosta tunsin tärkeäksi käydä niiden luona, jotka eivät olleet täysin mukana evankeliumissa, ja kutsua heitä palaamaan pelastuksen liittojen ja toimitusten ääreen. Kutsuin vaarnanjohtajia viemään minut vaarnakonferenssiiviikonloppuina kanssaan käynneille vähemmän aktiivisten jäsenten luo. Nuo vierailut olivat aina suurenmoisia.

Eräänä erityisenä vaarnakonferenssi-
viikonloppuna vaarnanjohtaja ja minä kävimme lauantaina usean perheen luona. Yhdessä näistä perheistä mies ja vaimo olivat olleet naimisissa noin 10 vuotta, heidät oli sinetöity tempe-
lissä, mutta he olivat nyt vähemmän aktiivisia. He ottivat meidät lämpimästi vastaan, ja meillä oli hengellinen vierailu. Kun vierailu oli päättymässä, tunsin kehotuksen kysyä aviomieheltä, haluaisiko hän siunauksen, ja pyytää sitten häntä antamaan siunauksen vaimolleen.

Se oli epätavallinen kehotus. Minulle oli opetettu, että kun olen vieraana jonkun kodissa, minun pitäisi omaksua toissijainen rooli, ja että perheenpään pitäisi olla se, joka päättää, mitä tehdään. Tämä veli oli kuitenkin kiitollinen tarjotusta siunauksesta, ja hän oli silminnähden liikuttunut sen jälkeen kun vaarnanjohtaja ja minä olimme antaneet hänelle siunauksen.

Kun hän nousi, hän kuitenkin pyysi, että jompikumpi meistä antaisi siunauksen hänen vaimolleen. Hän kertoi meille, että vaikka he olivat olleet naimisissa 10 vuotta, hän ei ollut koskaan antanut vaimolleen siunausta ja hänestä tuntui vaikealta tehdä niin.

”Me autamme sinua”, sanoin kannustaen häntä.

Kun olimme selittäneet, kuinka siunaus annetaan, ja autaneet häntä harjoittelemaan, mitä sanoa siunauksen alussa ja lopussa, hän antoi vaimolleen suurenmoisen siunauksen. Hänen lopetettuaan me kaikki olimme silmät kyynelissä,

ja hän ja hänen vaimonsa ottivat vastaan kutsumme palata evankeliumin ääreen.

Tämän suloisen kokemuksen johdosta vaarnanjohtaja tunsin innoitusta seuraavan päivän puheessaan vaarnan jäsenille haastaa pappeudenhaltijat palaamaan vaarnakonferenssin jälkeen kotiin ja antamaan siunauksia perheenjäsenille.

*Työmiehet, jotka tulevat
viinitarhaan myöhään,
saavat saman palkan kuin
ne, jotka ovat työskennel-
leet siellä kauan.*

Kehotus siunata

Kun tuon vaarnakonferenssin sunnuntaikokous päättyi, tunsin jälleen kehotuksen – tällä kertaa lähestyä nuorta sisarta, joka istui kappelialissa edestä laskien noin kymmenennellä rivillä, ja kysyä, tarvitsiko hän siunauksen. En tuntenut häntä, mutta kehotus tuntui pakottavalta.

Tuo sisar yllättyi ja vastasi epäröiden: ”Ei, kiitos.”

Olin jokseenkin kiitollinen hänen vastauksestaan, mutta tunsin, että olin toiminut Hengen johdatuksen mukaan. Palasin kappelialin etuosaan tervehtimään jäseniä, kun yhtäkkiä tämä sama nuori nainen tuli eteen ja kysyi minulta, olinko yhä halukas antamaan hänelle siunauksen. Sanoin hänelle: ”Tietenkin”, ja ehdotin, että hän menisi vaarnanjohtajan toimistoon, jonne tulisimme pian.

Kun vaarnanjohtaja ja minä olimme menossa vaarnanjohtajan toimistoon, kysyin tuosta nuoresta naisesta. Vaar-

nanjohtaja selitti, että tämä sisar oli palannut kirkkoon noin kymmenen vuoden tauon jälkeen. Hän asui nyt yksin, mutta niiden kymmenen vuoden aikana hän oli elänyt vastoin evankeliumin tasovaatimuksia.

Ennen siunausta tämä nuori nainen kertoi meille kellovottomuuden tunteistaan. Hän sanoi, että ollessaan poissa kirkosta hän oli tehnyt yksinkertaisesti sitä, mitä halusi, eikä ollut ajatellut lainkaan hengellisiä asioita. Sitten hän oli kokenut uuden heräämisen evankeliumiin, mutta hänestä tuntui, että hän oli luisunut hengellisessä kehityksessään

niin paljon taaksepäin, ettei hänellä ollut mitään toivoa kuroa kiinni menetettyä aikaa.

Opetimme hänelle, että työmiehet, jotka tulevat viinitarhaan myöhään – ja ne, jotka palaavat viinitarhaan lähdettyään sieltä joksikin aikaa – saavat silti saman palkan kuin ne, jotka ovat työskennelleet siellä kauan (ks. Matt. 20:1–16). Sitten annoimme hänelle pappeuden siunauksen.

Lausuessani tuota siunausta häkelyin siitä ylenpalttisesta rakkaudesta, jota koin Herran tuntevan tätä sisarta kohtaan. Tuo tunne oli voimallisempi kuin mitä olin kokenut koskaan aiemmin – se sai minut tietoiseksi siitä, että olin erityisen jalon hengen seurassa. Kun päätimme siunauksen, tämä sisar nousi tuoilta. Hänen poskilleen norui kaksi mustaa ripsiväriä. Minäkin liikutuin kyyneliin.

Herra oli antanut minun nähdä, että tämä poikkeuksellinen nuori nainen oli sen kehityksen varhaisvaiheissa, joka meidän kaikkien täytyy kokea saavuttaaksemme täydet mahdollisuutemme täällä maan päällä. Kun eksymme hengellisesti ja kun teemme syntiä, meidän kaikkien täytyy nöyryyä ja tehdä parannus.

Kuten apostoli Paavali opetti galatalaisille, tämä elämä on aikaa, jolloin hengen täytyy alistaa liha. ”Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoistitte.” (Gal. 5:17.)

Se, saavutamme me mahdollisuutemme, riippuu siitä, hallitseeko henkemme ruumistamme, voitamme me ”luonnollisen ihmisen” (ks. Moosia 3:19). Nykyajan maailmassa monet eivät näytä käyvän lainkaan tätä taistelua. Lihan halut hallitsevat heidän elämänsä, ja liha alistaa heidän henkensä.

Tämä nuori nainen oli polulla, jolla hänen henkensä pystyisi alistamaan lihan. Hän oli aloittanut taiston, jonka hän halusi ehdottomasti voittaa.

”Antakaa Hengen ohjata elämäänne”

Kun sinä päivänä lähdin tuosta vaarnasta, pyysin vaarnajohtajaa antamaan minulle niiden henkilöiden yhteystiedot, jotka olin tavannut sinä viikonloppuna, jotta voisinn kannustaa heitä pysymään evankeliumin polulla ja muistamaan tekemänsä sitoumukset.

Se nuori sisar jatkoi edistymistä ja teki niin ripeää vauhtia. Uskonsa avulla hän antoi ”Hengen ohjata” ja alkoi elää ”Hengen varassa” (Gal. 5:16, 25). Hän on pitänyt minuun yhteyttä ja kertonut minulle merkittävistä haasteista, joita hän on voittanut ja joita hän on sittemmin kohdannut. Hänestä on tullut perheemme rakas ystävä, ja olemme nähneet hänen henkensä lujouden, kun hän on lähentynyt Vapahtajaan.

Hän nauttii nyt temppelein siunauksista, on palvellut toimitustyöntekijänä ja säteilee rakkauden ja hyvyyden hengellisiä lahjoja. Sittemmin hän on solminut avioliiton kelvollisen nuorukaisen kanssa temppeleissä.

Tämän nuoren naisen kohdalla hengellinen on selvästikin voittanut ajallisen. Olemme nähneet hänen sydämensä puhdistuvan, eikä hänellä ”ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää” (Moosia 5:2).

Kenties se, että Herra tiesi hänen sielunsa jalouden, oli syy, jonka vuoksi sain sen kehotuksen sinä päivänä. Tuo

kehotus on siunannut minua, kun olen nähnyt, kuinka taivaallisen Isän voima ja armo ilmenevät tämän nuoren naisen elämässä.

Meillä kaikilla on vastuu auttaa vähemmän aktiivisia veljiämme ja sisariamme, ja me kaikki voimme saada kehotuksia siihen, kuinka voimme olla heille siunaukseksi. Kun elämme sopusoinnussa Hengen kanssa ja pyydämme Herralta apua, Hän siunaa pyrkimyksiämme tuoda heidät ”takaisin laumahansa” (”Rakastaa laumaansa Paimen”, *MAP-lauluja*, 143; ks. myös Alma 26:4). ■

Vuonna 2015 älypuhelimilla katsottiin **136 MILJARDIA PORNOGRAFISTA** videota.

30%

INTERNETIN
DATASTA on
PORNOGRAFIAA.

Pornografia on

**97 MILJARDIN
US-DOLLARIN**
teollisuutta.

*Vertailun vuoksi 10 kal-
leimman urheiluliigan liike-
vaihto Pohjois-Amerikassa,
Euroopassa ja Aasiassa on*

**YHTEENSÄ
45,8 MILJARDIA
US-DOLLARIA.**

KAHDEKSAN TAPAA, JOILLA autamme lapsia torjumaan pornografiaa

Lisa Ann Thomson

Tilastotiedot voivat olla vanhemmista musertavia. Extremetech.com-sivuston arvion mukaan noin 30 prosenttia kaikesta internetin välittämästä datasta on pornografiaa.¹ Sitä löytyy kirjaimellisesti sadoilta miljoonilta verkkosivuilta, myös sosiaalisen median jättiläisistä Facebookista, Twitteristä ja YouTubeista. Sitä on tarjolla television, tietokoneiden, tablettien ja älypuhelimien välityksellä.

”Aineisto, johon lapsi törmää, järkyttää kerta kaikkiaan lapsen herkkiä ja haavoittuvia aivoja”, huomauttaa terapeutti, tri Jill C. Manning, joka on puhunut toistuvasti pornografian vaikutuksesta avioliittoon ja perheeseen.

Mutta toivoa on.

Vaikka pornografiaa näyttääkin olevan kaikkialla, vanhemmilla on voimaa suojella lapsiaan ja valmistaa heitä kohtaamaan ja torjumaan pornografiaa.

Tässä on kirkon johtohenkilöiltä ja asiantuntijoilta kahdeksan tapaa, jotka auttavat vanhempia vahvistamaan perhettään.

1. Rajoittakaa käyttöä ja luokaa perheen sääntöjä

Aloittakaa ulkoisista puolustuskeinoista. ”Me suojelemme lapsiamme siihen asti kunnes he pystyvät suojelemaan itseään”, sanoo Jason S. Carroll, perhe-elämän

professori Brigham Youngin yliopistossa.

Hän selittää, että ensin kehittyvät aivorunko, jossa sijaitsevat aivojen mielihyvakeskukset. Vasta myöhemmin kehittyvät täyteen mittaansa aivokuoren etuosassa toimivat järkeily- ja päätöksentekokyvyt. ”Lapsilla on siis kaasupoljin mutta ei kunnan jarruja”, hän sanoo. Siksi lasten kohdalla ulkoiset suodattimet ja valvonta ovat ratkaisevan tärkeitä.

Yksinkertaiset toimenpiteet ja säännöt voivat suojella lapsia (ja aikuisia) tahattomalta altistumiselta ja auttaa heitä harkitsemaan kunnolla, millaista sisältöä he päättävät katsella:

- Käyttäkää tietokoneiden, reitittimien ja internet-palveluntarjoajien suodattimia.
- Kytkekää kaapelitelevisio- ja verkkomediapalveluissa päälle lapsilukot ja sisällön valvonta.
- Asentakaa mobiililaitteisiin sisällön rajoitusasetukset.
- Pitäkää tietokoneet ja tabletit yhteisissä tiloissa.
- Pyytäkää lapsia ja nuoria jättämään illalla puhelimensa ja mobiililaitteensa teille.
- Sopikaa avoimuudesta: vanhemmat voivat katsoa lastensa tekstiviestejä ja sosiaalisen median tilejä milloin tahansa.

OPETTAKAA LAPSILLENNE, mitä tehdä, kun he kohtaavat PORNOGRAFIAA:

- Sulje silmäsi.
- Sulje laite.
- Kerro jollekulle aikuiselle.
- Suuntaa ajatuksesi muualle.

76%

internetin käyttäjistä 40 maassa käyttää sosiaalista mediaa.

SOSIAALISEN

MEDIAN

sivustoilla käydään hyvin vilkasta pornografian vaihtoa.

Opettakaa lapsille, mitä tehdä, kun he kohtaavat pornografiaa: 1) sulkemaan silmänsä ja sammuttamaan laitteen, 2) kertomaan jollekulle aikuiselle ja 3) ohjaamaan ajatuksensa muualle. Vakuuttakaa heille, etteivät he ole tehneet mitään väärää eivätkä ole joutuneet vaikeuksiin.

2. Saarnatkaa Kristuksesta

”Suodattimet ovat hyödyllisiä välineitä, mutta suurenmoisoin suodatin maailmassa, loppujen lopuksi ainoa toimiva, on se henkilökohtainen sisäinen suodatin, joka tulee siitä, että meillä on syvä ja pysyvä todistus taivaallisen Isämme rakkaudesta ja Vapahtajamme sovitusuhrista meidän jokaisen puolesta”, Linda S. Reeves, toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on sanonut.²

Sisar Reeves viittaa Nefin antamaan neuvoon, joka auttaa lapsia omaksumaan sellaisen sisäisen suodattimen: ”Me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta [ja] me profetoimme Kristuksesta – –, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa” (2. Nefi 25:26).

Asiantuntijat ovat samaa mieltä. Tutkimukset ovat vahvistaneet, että kodin uskonnollisuudella, kun siihen yhdistyy ”lämmihenkinen vanhemmuus”, on suojeleva vaikutus pornografiaa vastaan.³

”Pornografian suhteen paras ennalta ehkäisevä menetelmä ja paras korjaava

menetelmä on evankeliumin todellinen opettaminen kotona”, sanoo Timothy Rarick, vanhemmuuden professori Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella ja United Families International [Kansainvälinen yhtenaiset perheet] -järjestön neuvoa antavan toimikunnan jäsen. ”Parasta, mitä voimme tehdä, on auttaa lapsiamme luomaan oma yhteys taivaaseen.”

3. Opettakaa lapsille, kuinka sisäinen suodatin toimii

Vanhemmat voivat opettaa tiettyjä median suodattamisen tapoja evankeliumin tasovaatimusten avulla. Tri Manningille 13. uskonkappale on perussuodatin kaikkiin mediavalintoihin.

”Me uskomme, että tulee olla vilpittömän, uskollinen, siveellinen, hyväntahtoinen ja hyveellinen ja että tulee tehdä hyvää kaikille ihmisille. – – Jos on jotakin hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme.” [UK 13.] Näinä myöhemmin aikoina on paljon aineistoa, joka ei ole noiden kriteerien mukaista. Ja jos se, mitä löydämme, ei ole niiden mukaista, meidän pitää jatkaa etsimistä”, tri Manning sanoo.

Presidentti Thomas S. Monson on selittänyt, että juuri tuo pyrkimys erottaa myöhempien aikojen pyhät muista: ”Kun maailma siirtyy yhä kauemmas rakastavan taivaallisen Isämme meille antamista periaatteista ja ohjeista, niin me erotumme joukosta – –. Olemme erilaisia, kun päätämme olla täyttämättä mieltämme niillä

mediavalinnoilla, jotka ovat alhaisia ja alentavia ja jotka karkottavat Hengen kodistamme ja elämästämme.”⁴

4. Opettakaa lapsille tervettä seksuaalisuutta

Periaate, että ”kaikessa on vastakohtaisuutta” (2. Nefi 2:11), pätee pornografiaan. Ei riitä, että vanhemmat leimaavat pornografian pahaksi, vaan heidän pitää myös opettaa lapsilleen, mikä on hyvää.

”Yksi voimallisimmista puskureista ja suojatoimista nuorillemme on opettaa heille seksuaalisuudesta kotona ja aloittaa se varhain”, tri Manning sanoo. ”Nuoremme kärsivät, koska he varttuvat myrkyllisten sanomien tyhjiössä saamatta riittävästi myönteisiä sanomia evankeliumin näkökulmasta.”

Brigham Youngin yliopiston perhe-elämän professori Mark H. Butler suosittelee kiertelemätöntä selitystä: ”Meissä ihmisissä on luontainen seksuaalisiin ärsykkeisiin reagoimisen sykli. Tuo meissä oleva halu ja vietti on Jumalan antama lahja, joka siunaa meitä vetäen meitä luonnollisesti ja hellästi kohti vastakkaista sukupuolta, kohti avioliittoa ja kohti perhe-elämää.”

Lapsen ikätasoon sopivat keskustelut terveestä seksuaalisuudesta voivat alkaa

varhain. Professori Carroll huomauttaa, että jo varhain voidaan käydä keskustelua hyvästä koskettamisesta ja sopimattomasta koskettamisesta ja omasta yksityisyydestä sekä opettaa ruumiinosien oikeita nimityksiä. Hän sanoo, että kahdeksanvuotias lapsi kykenee jo saamaan perusymmärryksen seksistä sen fyysisessä, hengellisessä, emotionaaliossa ja ihmissuhteisiin liittyvässä asiayhteydessä.

Myös nuoret arvostavat asianmukaista ja suoraa kieltä. Eräs nuori mies sanoi: ”Jos kiertelee ja kaartelee, ihmiset voivat ymmärtää asiat todella väärin. Minulle opetettiin siveyden lakia kymmenkunta kertaa, ennen kuin tiesin, että puhuttiin seksistä.”

Professori Carroll sanoo, että vanhempien tulee kiinnittää huomiota myös näiden keskustelujen puitteisiin. ”Tehkää kaikki mahdollinen, ettei näistä keskusteluista tule liian muodollisia”, hän sanoo. ”Lapsia viedään päivälliselle, pukeudutaan kirkkovaatteisiin tai käydään keskustelu temppelein parkkipaikalla”, hän sanoo. Mutta jos lapset saavat viestin, että seksistä voi keskustella ainoastaan noissa olosuhteissa, he eivät ehkä tiedä, kuinka luoda uudelleen samanlaiset olosuhteet, kun heillä on kysymyksiä.

Sen sijaan vanhempien tulee herättää jatkuvaa vuoropuhelua ja tilaisuuksia, joissa lapset voivat esittää kysymyksiä aina kun

Katso video lapsista, jotka selittävät, kuinka pysyä turvassa pornografialta, osoitteessa

lds.org/go/81722.

heillä on niitä. ”Jos keskustelu syntyy istuessanne makuuhuoneen lattialla tai autossa tai pöydässäsi mansikoita, he tietävät, kuinka asiaan voi palata uudelleen”, Carroll sanoo.

”Kokemuksesta olen oppinut, että teini-ikäiset, jotka ovat seksuaalisesti aktiivisimpia, tietävät asioista yleensä vähiten”, BYU:n apulaisprofessori Bradley R. Wilcox huomauttaa. ”Nuoret, jotka saavat vastauksia vanhemmiltaan nuorella iällä, ovat yleensä niitä, jotka välttävät seksikokeiluja.”

5. Paljastakaa pornografian valheellisuus

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) sanoi selkeästi totuuden pornografiasta. ”Se on turmiollista”, hän sanoi. ”Se on säädytöntä ja saastaista. Se on houkuttelevaa ja muodostuu tavaksi. Se vie nuoren miehen tai naisen turmioon varmemmin kuin mikään muu tässä maailmassa. Tämä siivoton

törky tekee riistäjistä varakkaita ja sen uhreista köyhiä.”⁵

”Nuorten ja nuorten aikuisten pornografian käyttö johtaa usein vääristyneeseen näkemykseen seksuaalisuudesta ja sen roolista terveiden henkilökohtaisten ihmissuhteiden vaalimisessa”, huomauttaa American College of Pediatricians [Amerikan lastenlääkäriyhdistys]. ”Näihin vääristymiin sisältyy yhteisössä vallitsevan seksuaalisen aktiivisuuden yliarvioiminen, usko siihen, että irtosuhteiden harrastaminen on normaalia, ja usko siihen, että seksuaalinen pidättyvyys on epätervettä.”⁶

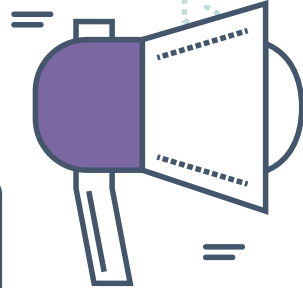
Keskustellessaan pornografiasta vanhempien tulee tähdentää sitä, että pornografiaan liittyy kaikenlaisia valheita. Pornografian kuvaama käytös ei ole normaalia eikä kuvasta sitä, mitä terveeltä suhteelta voi ja tulee odottaa. ”Pornografia viehättää vain niin kauan kuin pornografian valheellisuus hyväksytään”, professori Carroll sanoo.

Kun käsittelet tätä
aihetta, aloita
**MÄÄRITTÄMÄLLÄ
TILANNE:**

★ - Kuinka
kauan sitä on
jatkunut?

★ - Kuinka usein
hän katsoo sitä?

★ - Kuinka
hän pääsee
käyttämään
sitä?

6. Muuttakaa ongelmaa koskevaa keskustelua

Asiantuntijat ja kirkon johtajat varoittavat tekemästä liian nopeasti sellaista johtopäätöstä, että mikä tahansa pornografiaan osallistuminen on ilman muuta merkki riippuvuudesta.

”[Ei] jokainen pornografiaa tietien tahtoen käyttävä ole siitä riippuvainen”, huomauttaa vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista. ”Itse asiassa useimmat pornografian kanssa kamppailevista nuorista miehistä ja nuorista naisista eivät ole riippuvaisia. Eron huomaaminen on hyvin tärkeää – paitsi vanhemmille, puolisoille ja johtajille, jotka haluavat auttaa, myös niille, jotka kamppailevat tämän ongelman kanssa.”⁷

”Nuoret miehet ja nuoret naiset alkavat käyttää pornografiaa, koska he ovat uteliaita, koska sitä on tarjolla ja – pohjimmiltaan – koska he ovat kypsymättömiä”, professori Carroll sanoo. ”Jokainen meistä kokee seksuaaliseen ärsykkeeseen reagoimisen syklin voiman puberteetissa paljon ennen kuin meillä on emotionaalista tai hengellistä kypsyyttä täysin ymmärtää, mistä siinä on kyse.”

Richard Neitzel Holzapfel, kirkon historian professori ja pornografian harhaluulovyyhtiä purkavan opiskelijakerhon ohjaaja BYU:ssa, huomauttaa, että ”ongelma on todellinen ja sillä on hirvittäviä seurauksia, mutta yleistyksen esittäminen tästä ongelmasta työntää sitä yleensä syvemmälle sen kanssa kamppailevien sieluun”.

Vanhin Oaks huomauttaa, että pornografian ongelmat voivat ulottua satunnaisesta tai toistuvasta tahallisuudesta käytöstä jatkuvaan käyttöön ja edelleen pakonomaiseen käyttöön (riippuvuuteen). ”Jos käyttäytymisen luokitellaan erheellisesti riippuvuudeksi, käyttäjä voi luulla menettäneensä tahdonvapauden ja kyvyn päästä ongelmasta eroon. – – Toisaalta se, että ihminen ymmärtää selvemmin ongelman syvyyden – ettei tapa ehkä olekaan niin syvään juurtunut tai äärimmäinen kuin ensin pelättiin – voi antaa hänelle toivoa ja lisätä hänen kykyään [tehdä parannus].”⁸

Puhuessaan tästä aiheesta professori Butler ehdottaa vanhemmille, että he lähtevät tilanteen määrittämisestä: Kuinka kauan sitä on jatkunut? Kuinka usein hän katsoo sitä? Kuinka hän pääsee käyttämään sitä? Sitten vanhemmat voivat yhdessä nuoren kanssa päättää sopivasta toimenpiteestä.

Herätä
JATKUVAA
VUOROPUHELUA,
jotta lapset voivat
esittää kysymyksiä.

SYYLLISYYS

on luonnollinen reaktio
virheisiin ja voi
**saada aikaan
muutoksen.**

HÄPEÄ

on tuhoisa tunne,
joka voi
**johtaa toivottomuuden
kokemiseen.**

”Ymmärtäkää nuorta ja sitä, millainen hän on”, professori Holzapfel sanoo. ”Kuinka syvä hänen ongelmansa on? Mitä todella tapahtuu? Mistä syystä hän katsoo pornografiaa ja kuinka voimme käsitellä näitä syvällisempiä ongelmia?”

7. Opettakaa tunteiden hallintaa

Syvällisempien ongelmien käsitteleminen saattaa olla avain myös pornografiaongelmien ennaltaehkäisyyn, sanoo Nathan Acree, joka toimii terapeutina Utahissa. Luontaisen uteliaisuuden tyydyttämisen lisäksi pornografiaa käytetään usein keinona käsitellä tunteita, etenkin pakahduttavan voimakasta tunnetilaa.

Professori Butler lisää: ”Jossakin vaiheessa nuorella miehellä tai naisella on vaikea tai ahdistava psykologinen, ihmissuhteisiin liittyvä tai hengellinen kokemus.” Hän sanoo, että kielteiset kokemukset voivat johtaa murrosikäisen aivot palaamaan ”hyvältä tuntuviin kokemuksiin” kuten pornografian katselamiseen ja siihen liittyviin toimintatapoihin kuten masturbointiin. Silloin sellaisen käyttäytymisen luomat tunnetilat korvaavat tai peittävät ahdistavat tunteet. Ja siinä on niiden vaara: ”Ihminen siirtyy pois hyvältä tuntuvasta kokemuksesta luoden psykologisen riippuvuuden sellaiseen käyttäytymiseen. Nyt hän käyttää tuota tapaa keinona hallita elämää.”

Veli Acree sanoo, että vanhempien tulee opettaa lapsilleen, että niin miellyttävät kuin epämiellyttävätkin tunteet ovat normaaleja ja että ihminen voi ihan

hyvin kokea sellaisia kielteisiä tunteita kuten surua, vihaa, turhautumista tai loukkaantumista. Vanhemmat tuntevat usein tarvetta hallita lastensa tunnetiloja, mutta se, että antaa heidän kokea kielteisiä tunteita ja selviytyä niistä, rakentaa ratkaisevan tärkeitä taitoja.

Jos lapsella on pornografiaongelma, vanhempien pitää varoa lisäämästä lapsen emotionaalista taakkaa saattamalla hänet häpeämään. BYU:n perhe-elämän professori James M. Harper huomauttaa, että vaikka *syylisyys* on luonnollinen reaktio virheisiin ja voi saada aikaan muutoksen, *häpeä* on tuhoisa tunne, joka voi johtaa toivottomuuden kokemiseen.

Toisin sanoen häpeän tunteen aiheuttaminen tai edistäminen lapsessa vahingoittaa hänen kykyään sekä oppia myönteisiä emotionaalisia reaktioita että tunnistaa Hengen vaikutus, joka on viime kädessä voimallisin liittolainen pornografian käytön ennalta ehkäisemisessä ja siitä toipumisessa.

Eräs nuori mies, joka kamppaili pornografian kanssa, muistaa selvästi, kuinka hänen vanhempansa reagoivat, kun hänen haasteensa tuli päivänvaloon: ”Äitini reagoi voimakkaasti huutaen ja kiljuen, ja se sai ongelman tuntumaan minusta entistä pahemmalla sen sijaan että olisin saanut toivoa sen voittamiseen”, hän sanoo. ”Hyödyllisintä oli, kun isäni sanoi minulle toistuvasti, kuinka paljon hän rakasti minua.”

”Ettehän tuomitse heitä”, vanhin Oaks pyytää. ”He eivät ole pahoja tai toivon ulottumattomissa. He ovat tavallisen Isämme poikia ja tyttäriä.”⁹

8. Opettakaa, että Vapahtajan sovitus toimii

Puheissa, oppiaiheissa ja lukuaineistossa nuoret saavat selkeän viestin, että pornografia on vaarallinen pahe, mutta meidän pitää tähdentää entistä enemmän oppia Jeesuksen Kristuksen sovituksesta.

Professori Butler uskoo, että nuorten kohdalla murrosikäisen aivot saattavat olla yksi tärkeimmistä syistä opettaa heille sovituksista. ”Murrosikäisen aivot eivät ole täysin kehittyneet, ja se johtaa tiettyihin ongelmiin kuten ongelmiin impulssien hallinnassa ja kykenemättömyyteen ajatella eteenpäin”, hän selittää. ”Hengellisesti vilpitön, ponnisteleva nuori voi rampautua musertavasta syyllisyydestä kohdatessaan heikkouksia, joille hän on harvinaislaatuinen haavoittuvainen, koska hänellä on yhä murrosikäisen aivot. On siis ratkaisevan tärkeää, että käskyjen opettamisen lisäksi opetatte murrosikäisille sovituksista – että sen tarkoituksena on auttaa meitä olemaan kärsivällisiä ja sitkeitä henkilökohtaisessa kehityksessämme.”

”Me kaikki tarvitsemme Jeesuksen Kristuksen sovituksista. – – Asianmukaisen ja täydellisen parannuksenteon avulla heistä voi tulla puhtaita, viattomia ja kelvollisia kaikkiin Jumalan lupaamiin liittoihin ja temppelisiunauksiin”, vanhin Oaks sanoo.¹⁰ Se koskee myös niitä, jotka ovat käyttäneet pornografiaa.

Ja se on toiveikas viesti: vanhemmat voivat tehdä paljon valmistaakseen lapsiaan torjumaan pornografian, ja kun lapset horjahtavat, Vapahtajan ääretön sovitus tekee muuttumisen ja parannuksen mahdolliseksi.

”Se tarkoittaa, että tapahtuipa mitä tahansa,

taivaallinen Isä ei koskaan lakkaa rakastamasta sinua, emmekä me, sinun vanhempasi, ikinä lakkaa rakastamasta sinua”, professori Rarick sanoo. Lapselle siinä on enemmän toivoa kuin missään muussa. ■

Mukailtu artikkelista ”Arm Your Kids for the Battle” [Aseistakaa lapsenne taisteluun], BYU Magazine, kevät 2015.

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Sebastian Anthony, ”Just How Big Are Porn Sites?”, *ExtremeTech*, 4. huhtikuuta 2012, extremetech.com.
2. Linda S. Reeves, ”Kristukseen keskittyvä koti – suoja pornografialta vastaan”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 16.
3. Ks. Sam A. Hardy ja muut, ”Adolescent Religiousness as a Protective Factor against Pornography Use”, *Journal of Applied Developmental Psychology*, vsk. 34 (toukokuu–kesäkuu 2013), s. 131–139, sciencedirect.com. Kirjoittaja haastatteli myös johtavaa tutkijaa.
4. Thomas S. Monson, ”Olkaa esimerkinä ja valona”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 88.
5. Gordon B. Hinckley, ”Runsas on lastesi onni ja rauha”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 62.
6. ”The Impact of Pornography on Children”, *American College of Pediatrics*, kesäkuu 2016, acpeds.org.
7. Dallin H. Oaks, ”Pornografian ansasta pääsee pois”, *Liahona*, lokakuu 2015, s. 52.
8. Dallin H. Oaks, ”Pornografian ansasta pääsee pois”, s. 52–53.
9. Dallin H. Oaks, ”Pornografian ansasta pääsee pois”, s. 55.
10. Dallin H. Oaks, ”Pornografian ansasta pääsee pois”, s. 55.

Ratkaisevat hetket koettelevat nuhteettomuuttanne. Kun valitsette rehellisyyden ja totuudellisuuden, te huomaatte, että näistä tärkeistä tienhaaroista tulee voiman peruspilareita hengellisessä kasvussanne.

**Vanhin
Neil L. Andersen**
kahdentoista
apostolin
koorumista

Rehellisyyden

JUMALALLINEN MITTAPUU

Kristuksen opetuslapselle rehellisyys on aivan hengellisyyden ytimessä.

Isämme Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ovat ehdottoman, täydellisen ja kokonaisvaltaisen rehellisiä ja totuudellisia. Me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä. Päämääränämme on tulla Hänen kaltaisikseen. Me pyrimme olemaan täysin rehellisiä ja totuudellisia kuten Isämme ja Hänen Poikansa. Rehellisyys määrittää Jumalan luonnetta (ks. Jes. 65:16), ja siksi rehellisyys on aivan hengellisen kasvumme ja hengellisten lahjojemme ytimessä.

Jeesus julisti: ”Minä olen tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6; ks. myös Joh. 18:37; OL 84:45; 93:36).

Herra kysyi Jeredin veljeltä: ”Uskotko ne sanat, jotka minä puhun?”

Jeredin veli vastasi: ”Kyllä, Herra, minä tiedän, että sinä puhut totta, sillä sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella.” (Et. 3:11–12.)

Ja nämä ovat Vapahtajan omia sanoja: ”Minä olen totuuden Henki” (OL 93:26; ks. myös jae 24). ”Minä sanon teille totuuden” (Joh. 16:7; ks. myös jae 13).

Toisaalta Saatanaa kuvataan valheiden isäksi: ”Ja hänestä tuli Saatana, niin, nimittäin Perkele, kaikkien valheiden isä, eksyttämään ja sokaisemaan ihmisiä ja johdattamaan heitä vankeina tahtonsa mukaan, vieläpä kaikkia, jotka eivät kuule minun ääntäni” (Moos. 4:4).

Maailma sanoo meille, että totuutta ja rehellisyyttä on vaikea määrittellä. Mutta me voimme olla maailmassa olematta maailmasta, kun hylkäämme väärät käsitykset ja väärät opetukset.

Jeesus sanoi: ”Saatana – – on kaukana totuudesta, se on hänelle vieras. Kun hän valehtelee, hän todella puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.” (Joh. 8:44; ks. myös OL 93:39.)

Vapahtaja nuhteli jatkuvasti niitä, jotka sanoivat julkisesti muuta kuin mitä ajattelivat sydämessään (ks. Matt. 23:27). Hän ylisti niitä, jotka elivät ilman vilppiä (ks. OL 124:15). Huomaatteko jyrkän vastakohtaisuuden? Toisella puolella on valehtelevä, pettäminen, tekopyhyys ja pimeys. Toisella puolella on totuus, valo, rehellisyys ja nuhteettomuus. Herra tekee selkeän eron.

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut:

”Siinä missä kirkon ja yhteiskunnan taso-vaatimukset kerran olivat enimmäkseen yhdenmukaisia, välillämme on nyt leveä juopa, ja se laajenee laajenemistaan. – –

Ihmiskunnan Vapahtaja on kuvannut itseään sellaiseksi, joka on maailmassa mutta ei maailmasta [ks. Joh. 17:14; OL 49:5]. Mekin voimme olla maailmassa olematta maailmasta, kun hylkäämme väärät käsitykset ja

väärät opetukset ja pysymme uskollisina sille, mitä Jumala on käsenyt.”¹

Maailma sanoo meille, että totuutta ja rehellisyyttä on vaikea määrittellä. Maailma pitää huvittavana valehtelemista silloin tällöin, ja se kerkeästi oikeuttaa niin sanotut ”valkoiset valheet”. Ero oikean ja väärän välillä on hämärtynyt, ja epärehellisyys seurauksia vähätellään.

Saadaksemme totuuden Hengen – Pyhän Hengen – jatkuvaksi kumppaniksemme meidän on täytettävä elämämme totuudella ja rehellisyydellä. Kun meistä tulee täysin rehellisiä, hengelliset silmämme avautuvat ja me saamme lisää valoa.

Voitte helposti ymmärtää, kuinka tämä hengellinen voima kohottaa oppimistanne luokahuoneessa. Mutta näettekö myös, kuinka tämä periaate soveltuu tärkeisiin päätöksiin siitä, kuinka käytätte aikaanne, kenen kanssa käytätte sitä ja kuinka muovaatte elämääne?

Sitoutukaa olemaan rehellisiä

Se totuuden hengellinen lahja, jota tarvitsette ja jonka haluatte, on erottamaton osa sitä, että olette rehellisiä ja totuudellisia ihmisiä. Totuus, jota tavoittelette, on sidoksissa siihen, millaisia ihmisiä olette. Valo, hengelliset vastaukset ja taivaallinen johdatus ovat peruuttamattomasti sidoksissa teidän omaan rehellisyyteenne ja totuudellisuuteen. Suuri osa kestävästä tyytyväisyydestänne elämässä koituu siitä, että pyritte jatkuvasti sitoutumaan yhä voimakkaammin henkilökohtaiseen rehellisyyteen.

Roy D. Atkin on esittänyt seuraavan kertomuksen:

”Sen jälkeen kun joukko opiskelijoita keskeytti opintonsa ensimmäisen opiskeluvuoteni jälkeen, kilpailu hammaslääketieteen kurssilaistemme keskuudessa kiristyi entisestään. Jokainen teki lujasti töitä ollakseen kurssin paras. Kilpailun lisääntyessä jotkut

opiskelijat päättivät, että menestyminen edellytti lunttaamista. Se vaivasi minua suuresti. – –

Tiesin, etten voisi luntata. Halusin olla Jumalan edessä nuhteeton jopa enemmän kuin halusin valmistua hammaslääkäriksi.

Kolmantena opiskeluvuotena minulle tarjottiin erään erittäin tärkeän kurssin tulevan tentin kysymyksiä. Se tarkoitti tietenkin sitä, että joillakin kurssitovereistani olisi etukäteen tiedossa, mitä tentissä kysytään. Kieltäydyin tarjouksesta. Kun korjatut tenttipaperit palautettiin, luokan keskiarvo oli epätavallisen korkea, jolloin minun tenttitulokseni oli niihin verrattuna huono. Professori pyysi saada puhua kanssani.

'Roy', hän sanoi, 'sinä menestyt yleensä hyvin tenteissä. Mitä tapahtui?'

Sanoin professorille: 'Jos seuraavassa tentissä kysymykset ovat sellaisia, joita ette ole käyttäneet koskaan aikaisemmin, uskon, että huomaatte minun menestyvän oikein hyvin.' Hän ei sanonut siihen mitään.

Meillä oli samalla kurssilla toinen tentti. Kun tenttipaperit jaettiin, kuului äänekkäitä voihkaisuja. Tentissä oli kysymyksiä, joita opettaja ei ollut käyttänyt aiemmin. Kun arvostellut tenttipaperit palautettiin, minä olin saanut yhden korkeimmista arvosanoista kurssilla. Sen jälkeen kaikki tenttikysymykset olivat uusia."²

Koska me olemme Kristuksen opetuslapsia, rehellisyyden jumalallinen mittapuuh kasvaa sisimmässämme. Mormonin kirjassa kuningas Benjaminin kehoitus riisua päättämme luonnollinen ihminen (ks. Moosia 3:19) on osaltaan kutsu herkempään rehellisyyden ja totuudellisuuden tajuun.

Apostoli Paavali neuvoi efesolaisia: "Teidän tulee hylätä – – vanha minänne, joka on – – tuhon oma – – [ja] uudistua mieleltänne ja hengeltänne." Sitten Paavali antoi tarkkoja neuvoja siihen, kuinka tulla uudeksi ihmiseksi: aivan ensimmäiseksi hän käski heitä luopumaan valheesta ja puhumaan toinen toiselleen totta (ks. Ef. 4:22–25; ks. myös Kol. 3:9; 3. Nefi 30:2).

Pidän tästä rehellisyyden määritelmästä: "Rehellisyys on sitä, että on täysin totuudellinen, nuhteeton ja

oikeudenmukainen." Edelleen, nuhteettomuus on "moraalista rohkeutta toimia sen mukaan, minkä [tietää] oikeaksi ja vääräksi"³.

Presidentti James E. Faust (1920–2007), toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, kertoi kerran siitä, kuinka hän pyrki upseerikouluun Yhdysvaltain armeijassa. Hän sanoi:

"Minut kutsuttiin tutkintolautakunnan eteen. Minulla ei ollut paljon pätevyyttä, mutta olin opiskellut yliopistossa kaksi vuotta ja olin ollut kirkon lähetystyössä Etelä-Amerikassa.

Kysymykset, joita minulta kysyttiin upseerien tutkintolautakunnan edessä, saivat yllättävän käänteeseen. Melkein kaikki kysymykset keskittyivät minun vakaumukseeni. 'Poltatko?' 'Juotko?' 'Mitä mieltä olet niistä, jotka polttavat ja juovat?' Minun ei ollut vaikea vastata näihin kysymyksiin.

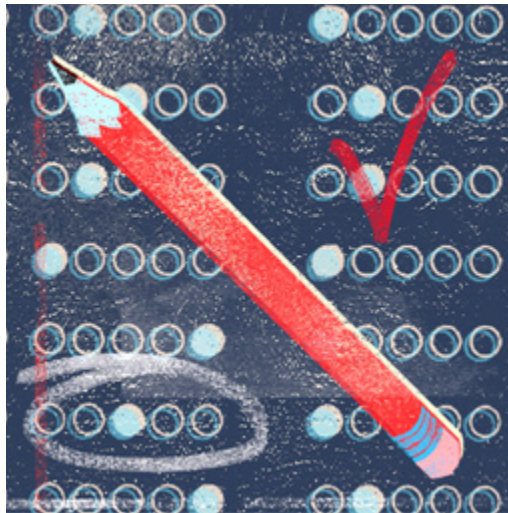
'Rukoiletko?' 'Uskotko, että upseerin tulisi rukoilla?' Upseeri, joka esitti nämä kysymykset, oli kovapintainen ammattisotilas. Hän ei näyttänyt siltä, että hän olisi rukoillut kovinkaan usein. – – Halusin kovasti päästä upseeriksi. – –

Päätin olla välttelemättä kysymyksiä. Myönsin rukoilevani ja

sanoin, että mielestäni upseerit voisivat etsiä jumalallista johdatusta niin kuin eräät todella suuret kenraalit olivat tehneet. – –

Mielenkiintoisia kysymyksiä tehtiin lisää. 'Eikö moraaliksi saisi sodan aikana olla löysempi? Eikö taistelun aiheuttama stressi oikeuta miehiä tekemään sellaista, mitä he eivät tekisi kotona normaaleissa olosuhteissa?'

– – Minä aavistin, että nämä miehet, jotka tekivät tämän kysymyksen, eivät eläneet niiden normien mukaan, joita minulle oli opetettu. Mieleeni tuli ajatus, että voisin ehkä sanoa, että minulla oli oma uskoni mutten halunnut tyrkyttää sitä muille. Mutta sitten mieleeni muistui niiden monien ihmisten kasvot, joille olin opettanut siveyden lakia lähetystyössä ollessani. Lopulta sanoin vain: 'En usko, että on kahdenlaista moraalialia.'

Lähdin kuulustelusta alistuneena siihen tosiasiaan, että nämä kovapintaiset upseerit – antaisivat minulle varmaan-kin hyvin huonot pisteet. Kun muutamia päiviä myöhemmin tulokset ilmoitettiin, olin hämmästykseni päässyt läpi. Olin ensimmäisten upseerikouluun hyväksytyjen joukossa!”

Ja sitten presidentti Faust – käsittäen, kuinka pienillä päätöksillä voi olla suuret seuraukset – sanoi: ”Tämä kokemus oli yksi elämäni kriittisistä tienhaaroista.”⁴

Rehellisyys, nuhteettomuus ja totuus ovat iankaikkisia periaatteita, jotka muovaavat merkittävästi kokemustamme kuolevaisuudessa ja ratkaisevat osaltaan iankaikkisen kohtalomme. Kristuksen opetuslapselle rehellisyys on aivan hengellisyden ytimessä.

Pitäkää sananne kunnia

Rehellisyys vaikuttaa päivittäisen elämäne jokaiseen osaan, mutta saanen mainita muutaman erityisen esimerkin. Opiskeluaikoinani muistan Brigham Youngin yliopiston silloisen rehtorin Dallin H. Oaksin, nykyisen kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, lainanneen näitä Karl G. Maeserin sanoja: ”Nuoret ystäväni, minulta on kysytty, mitä tarkoitan kunniasanalla. Kerron sen teille. Pankaa minut vankilamuurien taakse – hyvin korkeiden, hyvin paksujen kivimuurien taa, jotka ulottuvat syväälle maahan – ja on olemassa mahdollisuus, että tavalla tai toisella saatan pystyä pakenemaan. Mutta asettakaa minut tuohon lattialle ja piirtäkää ympärilleni viiva liidulla ja pyytäkää minua antamaan kunniasanani, etten koskaan ylitä sitä. Pääsenkö pois tuosta ympyrästä? Ei, en koskaan! Enemmän kuolen!”⁵

On tilanteita, jolloin kunnioitamme sitoumuksiamme yksinkertaisesti siksi, että olemme luvanneet kunnioittaa niitä. Teille tulee elämässänne tilanteita, jolloin tunnette houkutusta olla välittämättä tekemästänne sopimuksesta. Alun perin teette sopimuksen, koska toivotte saavanne jotakin vastineeksi. Myöhemmin, kun olosuhteissa tapahtuu muutos, ette enää halua kunnioittaa tuon sopimuksen ehtoja. Oppikaa nyt heti, että kun annatte sananne, kun

teette lupauksen, kun allekirjoitatte nimenne, niin teidän henkilökohtainen rehellisyytenne ja nuhteettomuutenne sitoo teidät sanaanne, sitoumukseenne, sopimukseenne.

Kuinka kiitollisia olemmekaan siitä, että te uskotte, että ”tulee olla vilpitön” (UK 13), että puhutte totta, että ette lunttaisi tentissä, ette plagioisi toisen työtä tai huijaisi toisianne. Herra sanoo meille:

”Ja totuus on tieto asioista sellaisina kuin ne ovat ja kuin ne ovat olleet ja kuin ne tulevat olemaan;

ja kaikki, mikä on enemmän tai vähemmän kuin tämä, on sen Pahan henkeä, joka on ollut valehtelija alusta asti” (OL 93:24–25).

Haasteemme tulevat usein pienissä asioissa – pieninä kiusauksina täydellisen rehellisyyden reunamilla. Kun opiskelin ensimmäistä vuottani korkeakoulussa, pidin työpöytäni yläpuolella silloisen presidentti David O. McKayn (1873–1970) usein lainattuja sanoja. Ne olivat: ”Elämän suurin taistelu käydään sielun hiljaisissa kammioissa.”⁶

Miltä luulette Herrasta tuntuvan, kun me teemme rehellisyyteen liittyviä vaikeita päätöksiä? Siinä on valtavaa hengellistä voimaa, että pysyy totuudellisena ja rehellisenä, kun rehellisyyden seuraukset

voisivat vaikuttaa epäedullisilta. Teidän jokaisen eteen tulee tällaisia valintoja. Nämä ratkaisevat hetket koettelevat nuhteettomuuttanne. Kun valitsette rehellisyyden ja totuudellisuuden – ratkeapa tilanne toivomallanne tavalla tai ei – te huomaa, että näistä tärkeistä tienhaaroista tulee voiman peruspilareita hengellisessä kasvussanne.

Olkaa ”vanhurskaita pimeässä”

Presidentti Brigham Young (1801–1877) sanoi kerran: ”Meidän täytyy oppia olemaan vanhurskaita pimeässä.”⁷ Yksi tapa määritellä tämä ilmaus on, että meidän täytyy oppia olemaan rehellisiä silloinkin kun kukaan ei saisi tietää, jos olisimme epärehellisiä. Haastan teitä olemaan ”vanhurskaita pimeässä”. Valitkaa toimintatapa, jonka Vapahtaja itse valitsisi.

Runoilija Edgar A. Guest on kirjoittanut:

*En halua kaappiin piilottaa
salaisuuksia elämäni
kuvitellen, etteivät muut tietää saa,
siten huijaten itseäni.*⁸

Muistakaa profeetta Joseph Smithin kauniit sanat: ”Tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen, enkä voinut sitä kieltää enkä uskal-
tanutkaan sitä tehdä; joka tapauksessa tiesin, että niin tehdessäni rikkoisin Jumalaa vastaan ja joutuisin tuomion alaiseksi” (JS–H 25).

On olemassa paineita saavuttaa tuloksia, paineita säilyttää korkeat arvosanat, paineita löytää työpaikka, paineita löytää ystäviä, paineita miellyttää lähellänne olevia, paineita valmistua koulusta. Älkää antako näiden paineiden murtaa rehellistä luonnetanne. Olkaa rehellisiä, kun seuraukset näyttävät kääntävän teitä vastaan. Rukoilkaa, että voisitte olla entistä rehellisempiä. Miettikää, missä asioissa Herra haluaisi teidän olevan rehellisempiä, ja osoittakaa rohkeutta ottaa tarvittavat askeleet osoittaaksenne suurempaa päättäväsyyttä olla täysin rehellisiä.

Presidentti Monson on kehottanut meitä: ”Olkaamme esimerkkinä rehellisyydestä ja nuhteettomuudesta kaikkialla minne menemme ja kaikessa mitä teemme.”⁹ Voisitte asettaa tämän Herran profeetan neuvon paikkaan, josta näette sen usein.

Vanhin Oaks on neuvonut: ”Meidän ei pidä soveltaa suvaitsevaisuutta itseemme. Totuuden vaatimusten tulee ohjata meitä.”¹⁰ Olkaa tinkimättömiä itsenne kanssa. Vapah-
taja on sanonut: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua” (Matt. 16:24).

Päätän siihen, mistä aloitin. Taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa ovat ehdottoman, täydellisen ja kokonaisvaltaisen rehellisiä. Todistan, että Isämme taivaassa ja Hänen

rakas Poikansa elävät. He tuntevat teidät henkilökohtaisesti. He rakastavat teitä. Päämääränänne Jumalan poikina ja tyttärinä on tulla Heidän kaltaisikseen. Me olemme Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia. Olkoon meillä rohkeutta seurata Häntä. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 13. syyskuuta 2011 pidetystä puheesta ”Honesty – The Heart of Spirituality” [Rehellisyys – hengellisyyden ydin]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Pappeuden voima”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 66–67.
2. Roy D. Atkin, ”I Wouldn’t Cheat”, *New Era*, lokakuu 2006, s. 22–23.
3. Ks. *Nuorten Naisten edistyminen*, kirjananen, 2009, s. 61.
4. Ks. James E. Faust, ”Rehellisyys – moraalinen kompassi”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 40.
5. Julkaisussa Alma P. Burton, *Karl G. Maeser: Mormon Educator*, 1953, s. 71; ks. myös Dallin H. Oaks, ”Be Honest in All Behavior”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 30. tammikuuta 1973, s. 4, speeches.byu.edu.
6. Ks. James L. Gordon, *The Young Man and His Problems*, 1911, s. 130.
7. Brigham Youngin toimiston päiväkirja, 28. tammikuuta 1857.
8. Edgar A. Guest, ”Myself”, julkaisussa *The Best Loved Poems of the American People*, 1936, s. 91.
9. Thomas S. Monson, ”Erotessamme”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 114.
10. Dallin H. Oaks, ”Totuuden ja suvaitsevaisuuden tasapainottamista”, *Liahona*, helmikuu 2013, s. 33.

Älkää antako näiden elämän paineiden murtaa rehellistä luonnetanne. Olkaa rehellisiä silloinkin, kun seuraukset näyttävät kääntävän teitä vastaan.

OPPIMISTA KOKO SIELULLE

Tämä sanoma on nuorille ja nuorille aikuisille Herran kirkossa. Monia vuosia sitten sain voimakkaan vaikutelman teistä ja tästä ajasta. Oli kuin olisin nähnyt lapsia Alkeisyhdistyksessä kaikkialla maailmassa. Tiesin, että he tekisivät liittoja Herran kanssa ja pitäisivät ne. Ja tiesin, että Herra siunaisi heitä tilaisuuksilla syvälliseen hengelliseen ja ajalliseen oppimiseen ja kasvattaisi heistä mahtavan, suuren joukon, joka rakentaisi Hänen valtakuntaansa ja valmistaisi maailmaa Hänen paluutaan varten.

Te olette noita lapsia, ja tämä on teidän aikaanne.

Tämä on hienoa aikaa Jumalan valtakunnassa, aikaa, joka on teille täynnä mahdollisuuksia oppia ja kasvaa sekä kokea iloa ja onnea. Merkittäviä haasteita on varmasti. Mutta sovituksensa lunastavilla ja vahvistavilla voimilla, loistavan evankeliuminsa sekä todellisen ja elävän kirkkonsa avulla Jeesus Kristus avaa jatkuvasti ovia ja valmistaa teille keinon tehdä parannusta, oppia syvällisesti, kasvaa hengellisesti ja kokea syvempi käännyminen Häneen. Herra valmistaa valtakuntaansa ja kansaansa paluutaan

varten, ja teillä nousevalla sukupolvella on keskeinen rooli tuossa suuressa työssä.

Tämä on ihmeiden aikaa. Uudet teknologiat mahdollistavat sen, että

Herra toimii voimalla kirkossaan, jotta te saisitte sen koulutuksen, jonka Hän haluaa teidän saavan.

Oppiminen on välttämätöntä sen edesauttamiseksi, että saavutamme mahdollisuutemme kuolevaisuudessa ja iankaikkisuudessa.

teoriassa, periaatteessa, opissa, evankeliumin laissa, kaikessa, mikä liittyy Jumalan valtakuntaan ja mitä teidän on tarpeen ymmärtää” (OL 88:78).

Hengellinen tieto on etusijalla

Syvällinen oppiminen millä tahansa opiskelun alueella on pohjimmiltaan hengellinen kokemus. Jotta Pyhä Henki voi opettaa teitä, oppimisen täytyy ankkuroitua perustukseen, joka muodostuu uskosta Jeesukseen Kristukseen, parannuksesta ja kuuliaisuudesta Hänen käskyilleen. Syvällinen oppiminen ei ole helppoa, mutta se on vaivan arvoista! Jos todella haluatte oppia syvällisesti, jos sydämenne ja mielenne ovat avoinna oppimiselle ja jos toimitte tuon halun mukaan, niin Herra siunaa teitä. Kun teette oman osanne – rukouksenne uskossa, valmistaudutte, opiskellette, osallistutte aktiivisesti ja teette aivan parhaanne – niin Pyhä Henki opettaa teitä, lisää kykyänne toimia oppimanne mukaan ja auttaa teitä tulemaan sellaisiksi kuin Herra haluaa teidän tulevan. Presidentti Joseph F. Smith (1838–1918) on opettanut: ”Pelastus

oppiminen ja koulutus voivat kukoistaa. Tämä pätee sekä maalliseen että hengelliseen tietoon. Herra toimii voimalla kirkossaan, jotta te saisitte sen koulutuksen, jonka Hän haluaa teidän saavan.

Tämä kaikki on osa käskyä, jonka Herra antoi profeetta Joseph Smithille (1805–1844) palautuksen alussa: ”Tahtoni on, että joudutatte – tiedon hankkimista historiasta ja maista ja valtakunnista, Jumalan ja ihmisen laeista, ja kaikki tämä Siionin pelastukseksi” (OL 93:53).

Tämä käsky on tullut tärkeämmäksi meidän aikanamme Herran jouduttaessa työtään. Nyt on teidän aikanne hyödyntää edessänne olevia tilaisuuksia saada koulutusta sekä teissä olevia oppimis- ja kasvumahdollisuuksia.

Näiden presidentti Thomas S. Monsonin sanojen pitäisi kaikua korvissanne joka päivä:

”Kehotan teitä hankkimaan koulutuksen.”¹

”Kykyenne laajentuvat, kun tutkitte ja opitte.”²

”Jokaisella teillä – – on – – mahdollisuus oppia ja kasvaa. Lisätkää tietomääränne, sekä älyllistä että hengellistä, jumalallisten mahdollisuuksienne täyteen mittaan.”³

Syvällinen oppiminen

Sellainen oppiminen, jonka ansiosta voitte kohota ”jumalallisten mahdollisuuksienne täyteen mittaan”, on sitä, mitä kutsun *syvälliseksi oppimiseksi*: koko sielun – mielen, sydämen, ruumiin ja kuolemattoman hengen – oppimista. Syvällinen oppiminen soveltuu kaikenlaiseen tietoon, olipa se hengellistä tai maallista. Oppiminen on syvällistä, kun se lisää voimaanne tehdä kolme asiaa: 1) tietää ja ymmärtää, 2) ryhtyä tehokkaaseen, vanhurskaaseen toimintaan ja 3) tulla enemmän taivaallisen Isämme kaltaisiksi.⁴

Kuten Herra opetti profeetta Josephille, syvällisen oppimisen täytyy tapahtua Herran tavalla, ilmoituksen ja innoituksen avulla Kristuksen valossa ja Pyhän Hengen voimalla sekä Jeesuksen Kristuksen armon avulla aktiivisesti ja uutterasti tutkimalla ja toinen toista opettamalla. Se pätee kaikenlaiseen tietoon. Seuraavat ovat Herran käskyjä, jotka koskevat syvällistä oppimista:

”Etsikää uutterasti ja opettakaa toisillenne viisauden sanoja; niin, etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118).

”Opettakaa tunnollisesti, niin minun armoni on teidän kanssanne, niin että voitte saada täydellisempää opetusta

Kristuksen sovituksen ansiosta on kasvatusprosessi. – – Tieto on iankaik- kisen edistymisen väline.”⁵

Tämä prosessi soveltuu mihin tahansa tilanteeseen, jossa saatatte olla, ja minkälaiseen tietoon tahansa. Tärkeintä tietoa, mitä teidän pitää hankkia, on kuitenkin tieto siitä, mikä on Jumalan. Siksi hengellisen tiedon täytyy olla ensimmäisellä

sijalla sydämessänne ja tärkeysjärjes- tyksessänne. Profeetta Joseph Smith tähdensi hengellisen tiedon tärkeyttä näillä sanoilla: ”Ihminen ei pelastu sen nopeammin kuin hän saa tietoa, sillä ellei hän saa tietoa, hän on toisessa maailmassa joutuva jonkin pahan voi- man valtaan, koska riivaajahengillä on enemmän tietoa ja sen johdosta enem- män valtaa kuin monilla ihmisillä,

jotka ovat maan päällä. Tästä syystä me tarvitsemme avuksemme ilmoi- tusta, joka antaa meille tietoa siitä, mikä on Jumalan.”⁶

On totta, että evankeliumi käsittää kaiken totuuden⁷, mutta kaiken syvä- lisen oppimisenne perustana täytyy olla tieto ja ymmärrys Jeesuksen Kristuksen evankeliumin selkeistä ja yksinkertaisista totuuksista. Se, että asetatte hengellisen tiedon mieles- sänne ja sydämessänne etusijalle, varmistaa, että turvaatte oppimises- sänne Herraan ja Pyhään Henkeen, että näette kaikki opiskelemanne asiat Hänen evankeliuminsa valossa ja että jatkatte syvällistä oppimista koko elämänne ajan.

Elinikäistä syvällistä oppimista

Sekä hengellisen että maallisen tiedon syvälinen oppiminen on Her- ran käsky. Kuvitelkaa, mitä tapahtuisi, jos lopettaisitte oppimisen. Mitä jos minä olisin lopettanut oppimisen, kun valmistuin korkeakoulusta 1970-luvun puolivälissä? En olisi saanut mitään uusia näkemyksiä tai ilmoitusta elä- viltä profeetoilta, pyhistä kirjoituksista tai Pyhältä Hengeltä. En tietäisi mitään jatkuvista edistysaskelista tekniik- kassa, terveydenhuollossa, maailman

Oppimisen täytyy tapahtua Herran tavalla, ilmoituksen ja innoituksen avulla.

asioissa, hallituksen säädöksissä tai koulutuksessa. Ei olisi tapahtunut mitään henkilökohtaista kasvua tai hengellistä kehitystä parannuksestaan ja kokemuksesta oppimisen myötä.

Kun palvelin Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen rehtorina, sisar Clarkilta kysyttiin usein: ”Kuinka tapasit rehtori Clarkin?” Hän aloitti vastauksensa usein näin: ”Hän ei ollut rehtori Clark, kun tapasin hänet.” Ellen olisi jatkanut oppimista, olisin vanhentunut, mutta olisin yhä se 25-vuotias, jonka sisar Clark tunsu valmistuttuani korkeakoulusta – ei mikään hyvä tulevaisuudennäkymä sisar Clarkille eikä perheellemme!

Jos lopetatte oppimisen, teistä ei voi tulla tietävämpiä, tehokkaampia, hyödyllisempiä, uskollisempia eikä enemmän taivaallisen Isänne kaltaisia.

Kokemuksenne oppimisesta niinä vuosina, kun olette nuoria ja nuoria aikuisia, luovat pohjan elinikäiselle oppimiselle. Jos omaksette kyvyn oppia syvällisesti Herran tavalla – Hengen ja uutteran, aktiivisen opiskelun avulla – siitä tulee teille suuri siunaus.

Avain tuon siunauksen saamiseen on pitää sydämenne ja mielenne avoinna oppimiselle. Seuraavassa on kolme asiaa, jotka voitte tehdä ollakseenne aina valmiita oppimaan:

1. Pyytäkää Herraa siunaamaan teitä halulla oppia syvällisesti.

Jos teillä on jo halu oppia syvällisesti, loistavaa. Ellei, pyytäkää Herralta

tuota lahjaa. Herra kouluttaa halujanne niin että haluatte oppia sitä, mitä ja kuinka Hän haluaa teidän oppivan koko elämänne ajan. Herran suunnitelmassa se, *kuinka* Hän haluaa teidän oppivan – Hengen avulla ja uutterasti tutkimalla – on aivan yhtä tärkeää kuin se, *mitä* Hän haluaa teidän oppivan.

2. Tehkää parannuksesta keskeinen osa elämäännne.

Parannus on jumalallinen prosessi. Se on tapa, jolla me muutimme, kasvamme ja tulemme paremmiksi Jeesuksen Kristuksen sovituksen lunastavan ja vahvistavan voiman ansiosta. Jos parannus on keskeisellä sijalla elämässänne, olette aina polvillanne nöyrytten Herran edessä, pyytäen Hänen apuaan siihen, kuinka käytätte aikaanne ja kuinka palvelette Häntä.

3. Palvelkaa temppelissä niin usein kuin voitte.

Temppeli on Herran ilmoituksen ja oppimisen huone. Jos käytte siellä usein, jos viette mukananne kysymyksenne ja halunne oppia, Herra itse opettaa teitä.

Syvälliseen oppimiseen kohdistuvien vastusten voittaminen

Nyt tehty syvällinen oppiminen valmistaa teitä elinikäiseen oppimiseen. Tiedän kuitenkin, että pyrkiessänne hankkimaan Herralle otollista oppimista te kohtaatte esteitä ja jopa suoranaista vastustusta. Tiellänne saattaa olla pelkoa, masennusta, laiskuutta,

Herran voiman ansiosta, mukaan lukien teknologian edistysaskelet, oppimismahdollisuuksia on tarjolla enemmän kuin koskaan.

lukemisvaikeuksia, tuen tai tilaisuuksien puutetta, kulttuurisia tai suvun perinteitä, huolia kustannuksista, maailman kiusauksia, vääriä ajatuksia koulutuksesta ja monia muita asioita.⁸

Tiedän, että jotkut teistä kohtaavat useita näistä asioista, ja ne tuntuvat olevan ylivoimaisia esteitä oppimiselle.

Todistan teille, että asuittepa missä tahansa, olivatpa olosuhteenne millaiset tahansa, niin Herra Jeesus Kristus tukee teitä kaikkia näitä vastuksia vastaan lunastavalla rakkaudellaan ja kaikkivaltiaalla voimallaan. Sovitusuherrassaan Hän on kokenut ja voittanut kaiken, mikä voisi pysäyttää edistymisenne kohti iankaikkista elämää. Hänen lujudellaan ja voimallaan te voitte voittaa kaiken, mikä estää teitä saamasta sitä oppimista, jota Herra haluaa teidän hankkivan.

Tämä on Hänen lupauksensa teille, ja Hänen lupauksensa pitävät: ”Lähestykää minua, niin minä lähestyn teitä; etsikää minua uutterasti, niin te löydätte minut; pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan” (OL 88:63; ks. myös Matt. 7:7).

Lopuksi

Tämä on todellakin suurenmoista aikaa Jumalan valtakunnassa. Herra jouduttaa työtään, ja olemme nähneet ihmeen toisensa jälkeen, kun Herra toimii voimassa avatakseen teille suurenmoisia mahdollisuuksia oppia syvällisesti.

Herra tekee työtä elämässänne siunatakseen ja valmistakseen

teitä. Rukoilen, että toimitte uskossa Jeesukseen Kristukseen ja hyödynätte jokaisen tilaisuuden oppia syvällisesti, kasvaa tiedossa ja ymmärryksessä, toteuttaa Hänen vanhurskaita tarkoituksiaan ja tulla sellaisiksi kuin synnyitte tulemaan. ■

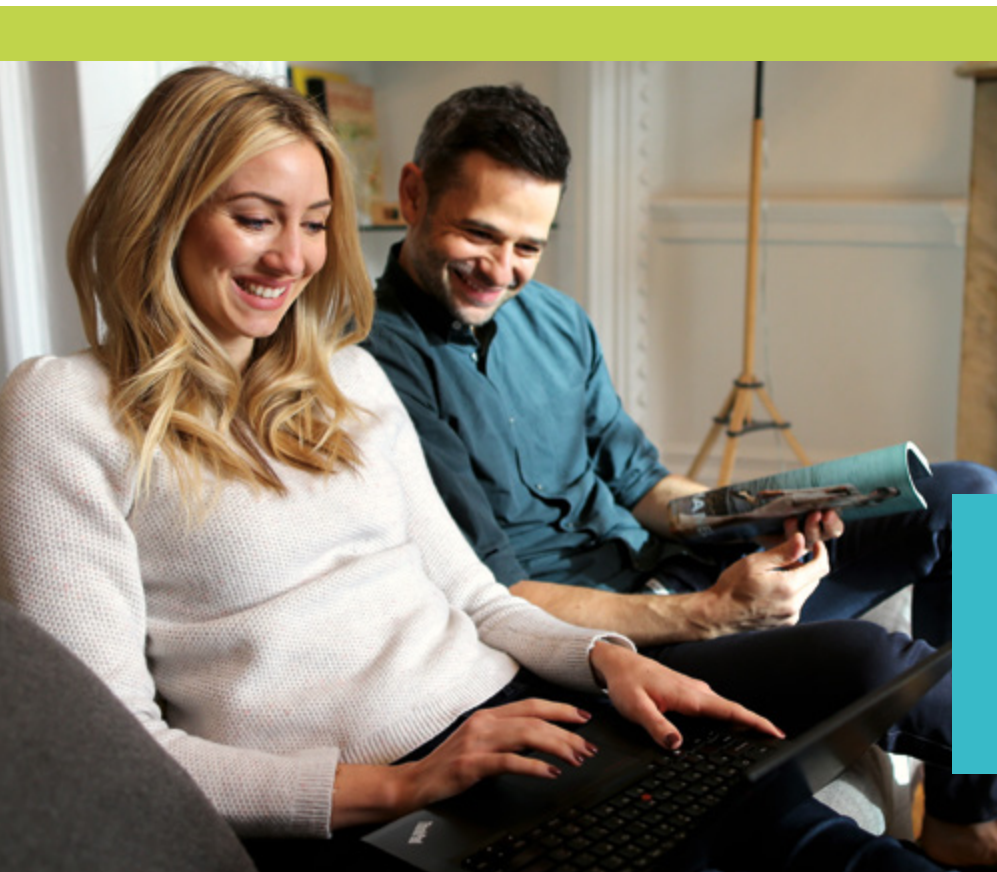
Lisää tietoa kirkon tarjoamista koulutusmahdollisuuksista on sivustolla education.lds.org. Lue lisää nuorille tarkoitetusta seminaarista tämän numeron sivulta 50. Lue lisää nuorille aikuisille tarkoitetusta instituutista tämän numeron sivuilta 44 ja 46.

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Jos te olette valmiita, te ette pelkää”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 116.
2. Thomas S. Monson, ”Kolme tavoitetta oppaaksenne”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 119.

3. Thomas S. Monson, ”Apuyhdistyksen suuri voima”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 99.
4. Mallia ”tiedä, tee, muutu” on käytetty laajalti johtamistaitojen kehittämisen runkona ja keskustelussa Herran suunnitelmasta lastensa hengelliseksi kehitykseksi. Ks. Thomas S. Monson, ”Oppikaa, tehkää, olkaa”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 60–68; ja Dallin H. Oaks, ”Haaste muuttua”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 40–43. Tämän mallin kutakin osatekijää käsitellään syvällisesti David A. Bednarin kolmiosaisessa teossarjassa: *Increase in Learning*, 2011, *Act in Doctrine*, 2012, ja *Power to Become*, 2014.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 313.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 277.
7. Nämä Brigham Youngin sanat tavoittavat ajatuksen hyvin: ”Jeesuksen Kristuksen uskonto ei ainoastaan tutustuta ihmisiä siihen, mikä on Jumalasta, ja kehittää heissä moraalisuutta ja puhtautta, vaan se tarjoaa kaikkea mahdollista kannustusta, jotta he kasvaisivat tiedossa ja älyssä kaikilla tekniikan aloilla ja tieteissä ja taiteissa, sillä kaikkalainen viisaus ja kaikki maailman tieteet ja taiteet ovat Jumalasta, ja ne on tarkoitettu Hänen kansansa hyväksi” (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 193).
8. Yksi esimerkki kulttuuriperinteiden luomasta väärästä ajatuksesta, joka voi vaikuttaa nuoriin aikuisiin, on seuraava: sukupolvi sitten teollistuneessa maailmassa elävä henkilö pystyi kansakoulun päättötodistuksella – tai vielä paremmin oppikoulun päättötodistuksella – löytämään kunnollisen, hyväpalkkaisen työpaikan, josta sai riittävästi tuloja perheen elättämiseen. Tuo ajatus kytee yhä huolimatta siitä, että useimpien ihmisten kohdalla useimmissa teollisuusmaissa ja jopa kehitysmaissa nuo ajat ovat menneet. Nykyään on käynyt välttämättömäksi jatkaa koulutusta ja oppimista peruskoulun tai lukion jälkeen aloilla, joilla on kova kysyntä, joko hankkimalla ammatillinen tutkinto tai yliopistotutkinto (ja joillakin aloilla jatkotutkinto), jotta voi elättää perheen, tulla toimeen eläkevuosina ja luoda ajallisen perustuksen palvelemiselle kirkossa.

Olemme nähneet ihmeen toisensa jälkeen, kun Herra toimii voimassa avatakseen teille suurenmoisia mahdollisuuksia oppia syvällisesti.

BYU – Pathway Worldwide

Vanhin Kim B. Clark

Meidän aikanamme Herra toimii voimalla kirkossaan syventäen oppimista ja ulottaen sen tavoittamaan yhä useampia teistä. Kenties paras esimerkki siitä, kuinka kirkko ulottaa syvällisen oppimisen entistä laajemmalle, on vuonna 2017 ilmoitettu kirkon koululaitoksen uusi organisaatio nimeltään BYU – Pathway Worldwide. Tämän uuden ohjelman innoittajana on ollut Pathway-ohjelma.

Pathway-ohjelma

Vuonna 2009 kirkon kouluneuvottelukunta valtuutti Brigham Youngin yliopiston Idahan kampuksen luomaan uuden akateemisen ohjelman nimeltä Pathway. Sen tarkoituksena oli avata useammille kirkon jäsenille mahdollisuuksia saada korkeakouluopetusta. Pathway on kolme lukukautta kestävä ohjelma, joka valmistaa oppilaita korkeakouluopetukseen siten, että he osallistuvat verkkokursseille ja kokoontuvat joka viikko instituuttiin tai seurakuntatiloihin saamaan uskonnonopetusta ja osallistumaan oppilaiden johtamiin verkkokurssin aineistoa koskeviin keskusteluihin. Ohjelman johdossa toimivat paikalliset pappeusjohtajat ja sitä valvovat kirkon palvelulähetysaarnaajat, jotka opastavat ja tukevat

oppilaita. Pathway-ohjelman kolmitahoisena tavoitteena on 1) juurruttaa evankeliumi oppilaiden sydämeen, 2) auttaa oppilaita tulemaan kyvykkäiksi oppijoiksi ja 3) valmistaa oppilaita johtamaan perhettään ja elättämään se.

Pathway toimii nyt lähes 500 paikkakunnalla maailmanlaajuisesti ja on jo palvellut yli 57 000:ta oppilasta avaten mahdollisuuksien ovia, lisäten toivoa ja uskoa Vapahtajaan sekä syventäen oppimista tuhansien kohdalla joukossanne. Pathway-ohjelman suorittamisen ansiosta monet oppilaat ovat pystyneet pääsemään mukaan korkeakouluopetusohjelmiin kuten BYU–Idahon tai paikallisten oppilaitosten verkossa tarjoamiin tutkinto-ohjelmiin.

BYU – Pathway Worldwide

Pathway-ohjelman kasvu ja menestys on innoittanut uuden organisaation käynnistämiseen. Se on osa kaikkia kirkon koululaitoksen instituutteja ja nimeltään BYU – Pathway Worldwide (BYU–PW). BYU–PW valvoo Pathway-ohjelmaa ja koordinoi kaikkia muita kirkon koululaitoksen verkossa opiskeltavia korkeakouluopetuksen tutkinto-ohjelmia. Organisaatio palvelee oppilaita tarjoamalla verkkokursseja ja hallinnoi kokoontumisia Pathway-toimipaikoilla maailmanlaajuisesti, kuten oppilasjohtoisia akateemisia keskusteluja, työpajoja ja paikallisia urapalveluja.

BYU–PW on luonnollinen seuraus kirkon kouluneuvottelukunnan marraskuussa 2015 hyväksymästä menettelytavasta: ”Kirkon koululaitos pyrkii tarjoamaan koulutusmahdollisuuksia kirkon jäsenille kaikkialla, missä kirkko toimii.”

BYU – Pathway Worldwide voi auttaa sinua hyödyntämään sen verkossa olevia tutkinto-ohjelmia, jotka avaavat parempia työllistymismahdollisuuksia. Voit oppia syvällisesti, opiskelipa missä tahansa, kun yhdistät siihen instituutin uskonnonopetuksen ja Hengen avulla oppimisen Herran tavalla. Opinto-ohjauksen lisäksi saat kirkon koululaitoksen ja omavaraisuuspalvelujen henkilökunnan neuvoja ja tukea avuksesi etsiesäsi harjoittelu- ja työpaikkoja tai pyrkiessäsi hyödyntämään paikallisia opiskelumahdollisuuksia.

BYU – Pathway Worldwidessä ohjelmia, kuten Pathway-ohjelma, englannin opetus ja tutkinnot, pääset hyödyntämään paikallisen kirkon yksikön ja johtohenkilöiden kautta. Nämä ohjelmat ovat saatavissa jo monilla alueilla, ja BYU–PW lisää edelleen uusia Pathway-toimipaikkoja ja uusia ohjelmia harkitusti ja vakaasti kirkon edetessä Herran johdolla. ■

Lisätietoja (englanniksi) saa osoitteesta pathway.lds.org.

Klassisen taiteen opiskeleminen on tuonut Nikin ja hänen perheensä Italiaan useita kertoja. Niki opiskelee parhaillaan Roomassa, missä hän löytää uusia tapoja todistaa Jeesuksesta Kristuksesta käyttämällä kykyjään ja taidetta.

CODY BELL, VALOKUVAAJA

Niki Covington

Lazio, Italia

Kuinka käytät Jumalan sinulle antamia lahjoja ja kykyjä kertoaksesi muille todistuksesi evankeliumista ja ajatuksiasi siitä? Tämä kysymys on johdattanut perheemme tutkimusmatkalle selvittämään, mitä lahjoja meillä on ja kuinka voimme käyttää niitä todistaaksemme Vapahtajasta.

Kun olen tutkinut taiteen alkuperää, olen tullut huomaamaan, että taide on hyvin pyhällä tavalla lähtöisin Jumalasta. Hän on kaiken kauneuden, hyveellisyyden ja totuuden aikaansaaja. Kaikki kauneuden muodot ovat lähtöisin Hänestä. Se on ollut minulle taiteilijana suuri oivallus. Toivottavasti voin kätteni töillä jättää sen todistuksena lapsilleni ja muille.

Opi lisää Nikin uskonmatkasta osoitteessa lds.org/go/81739.

Katso kohottavaa taidetta, jota jäsenet eri puolilla maailmaa ovat luoneet, osoitteessa lds.org/go/817art.

”MINÄ TIEDÄN, ETTÄ JUMALA ELÄÄ”

Olen kotoisin Nigeriasta, englantia puhuvasta maasta, joten kun minut kutsuttiin palvelemaan Cotonoun lähetyksentällä Beninissä ja tajusin, että joutuisin puhumaan ranskaa, minua alkoi hermostuttaa. Kuinka opettaisin evankeliumia? Kuten osasin odottaa, minulla oli vaikeuksia oppia ranskaa lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa Ghanassa. Monta kertaa tunsin tilanteen lähestulkoon toivottomaksi.

Sitten ensimmäisellä alueellani minua pyydettiin lausumaan seurakunnalle todistukseni *ranskaksi!* Kaikki istuivat hiljaa, kun kävelin hitaasti puhujakorokkeelle. Aloin kaivaa taskustani lyhyttä todistusta, jonka olin kirjoittanut valmiiksi. Mutta en löytänyt sitä! Jouduin heti pelon valtaan!

Kun vilkaisin kauniita kasvoja edessäni, silmäni täyttyivät kyynelistä. Halusin kertoa niin monia asioita, mutta en osannut ilmaista niitä. Sanoin ranskaksi sen ainoan asian, minkä osasin: ”Minä tiedän, että Jumala elää.”

Istuuduin paikalleni ja koko loppukokouksen ajan rukoilin sydämessäni. Kerroin taivaalliselle Isälle, että halusin todella oppia puhumaan ranskaa ja että jos Hän auttaisi minua, palvelisin Häntä koko sydämestäni.

Kolme kuukautta myöhemmin seurakunnassamme vieraili Yhdysvalloista tullut uusi lähetyssaarnaajapariskunta. Myös heitä pyydettiin lausumaan todistuksensa. Sisar käveli puhujakorokkeelle, sanoi muutaman sanan ranskaksi ja vaikenen sitten. Kyyneleet vierivät hänen poskilleen. Kappeli oli äänetön. Kävelin hänen luokseen

ja kysyin, voisinko tulkata hänen todistuksensa.

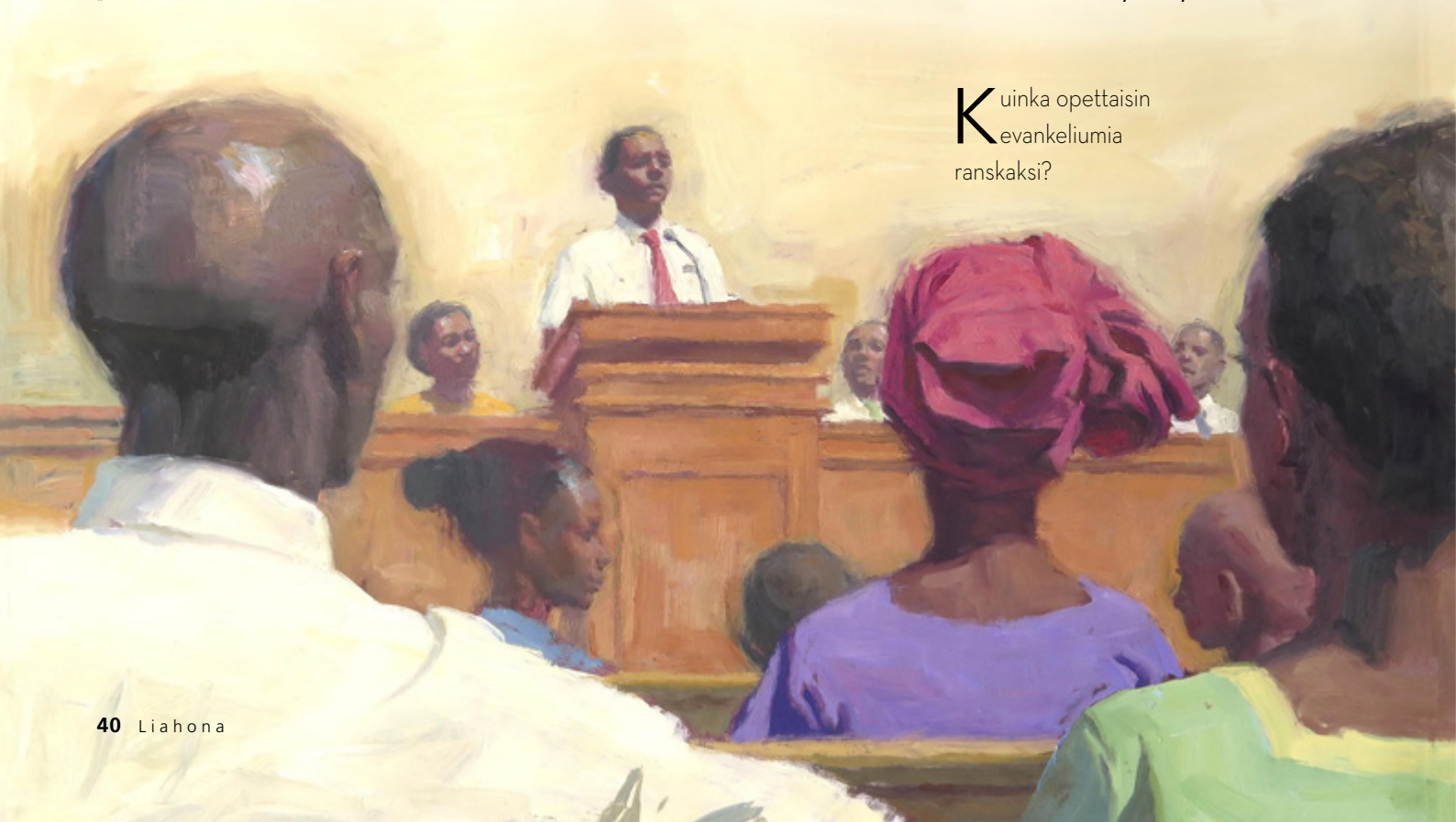
”Voi, se olisi ihanaa, vanhin”, hän sanoi. Tunsin Hengen, kun hän puhui englantia, ja tulkkasin hänen todistuksensa sanasta sanaan ranskaksi.

Kokouksen jälkeen seurakunnanjohtajan vaimo sanoi minulle: ”Muitan, kuinka kauan sinulta kesti heti tänne tultuasi sanoa: ’Minä tiedän, että Jumala elää’. Niin, Jumala todella elää, ja Hän on kosketanut kieltäsi.”

Minä tiedän, että Jumala ymmärtää jokaista kieltä ja jokaisen kohtamme ongelman. Hän auttaa meitä, jos turvaamme Häneen, ja Hän siunaa pyrkimyksiämme, kun yritämme. Koska Hän vastasi rukoukseeni, olen pystynyt opettamaan evankeliumia ranskaksi ja elämäni on siunattu. ■

Donaldson Izekor, Utah, USA

Kuinka opettaisin evankeliumia ranskaksi?

TARVITSINKO SAKRAMENTTIA?

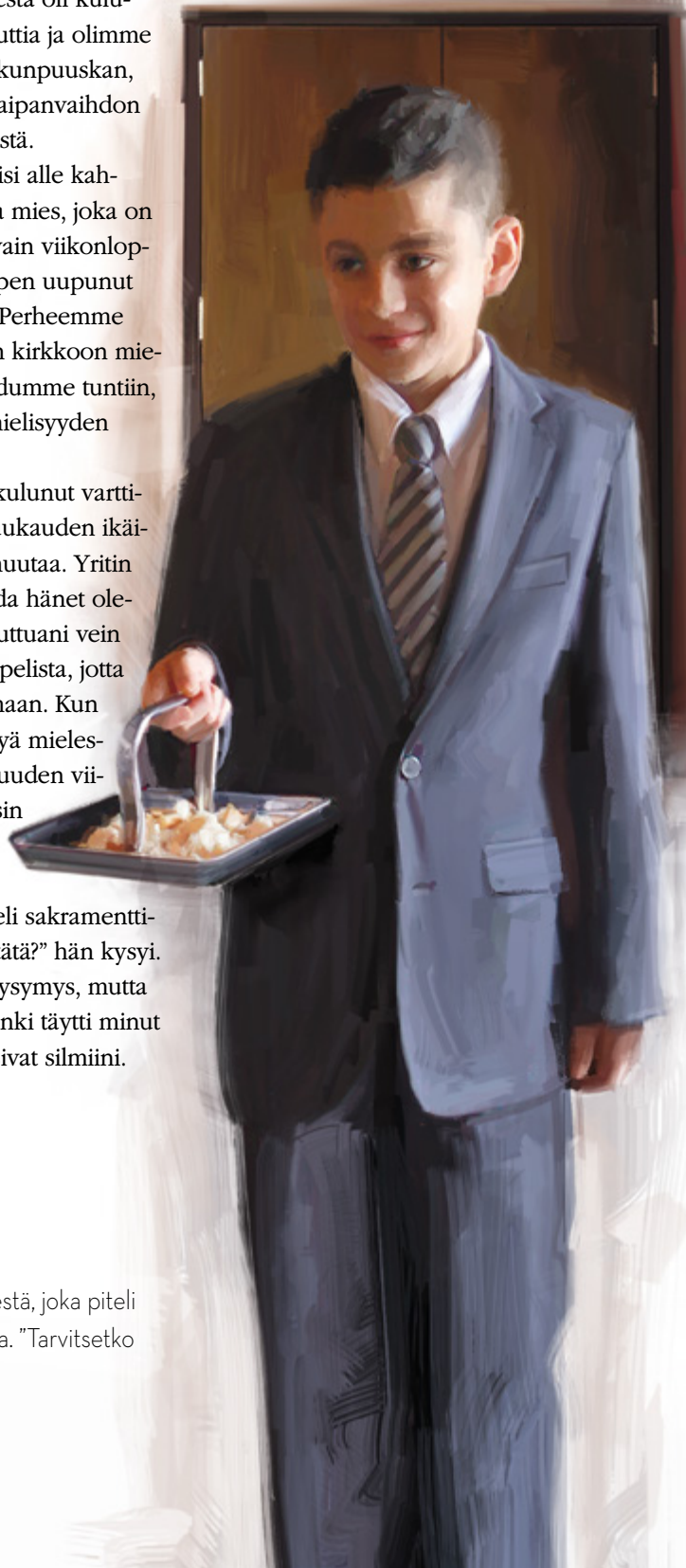
Sakramenttikokouksesta oli kulunut vasta viisi minuuttia ja olimme jo kokeneet yhden kiukunpuuskan, kaksi wc:ssä käyntiä, vaipanvaihdon ja useita valituksia nälästä.

Koska minulla on viisi alle kahdeksanvuotiasta lasta ja mies, joka on työnsä vuoksi kotona vain viikonloppuisin, olen yleensä lopen uupunut sunnuntain koittaessa. Perheemme kävellessä sunnuntaisin kirkkoon mieheni ja minä valmistaudumme tuntiin, jota kutsumme ”pitkämielisyyden piinaksi”.

Erästä kokousta oli kulunut varttitunti, kun yhdeksän kuukauden ikäinen tyttäreemme alkoi huutaa. Yritin lohdutella häntä ja saada hänet olemaan hiljaa. Epäonnistuttuani vein hänet viimein ulos kappelista, jotta saisin hänet rauhoittumaan. Kun istuuduin, aloin keskittyä mielessäni uupumukseeni ja uuden viikon vaatimuksiin. Tunsin musertuvani.

Yhtäkkiä hätkähdin nuorta miestä, joka piteli sakramenttitarjotinta. ”Tarvitsetko tätä?” hän kysyi. Se oli yksinkertainen kysymys, mutta se kosketti sieluani. Henki täytti minut heti, ja kyyneleet kihosivat silmiini.

Hätkähdin nuorta miestä, joka piteli sakramenttitarjotinta. ”Tarvitsetko tätä?” hän kysyi.

Ajattelin mielessäni: ”Enemmän kuin tiedätkään.”

Päivittäiset vaatimukset ja tehtävät voivat viedä meiltä voimat viikon aikana, mutta sakramentti voi antaa uutta voimaa. Kun nautin sakramentin, tunsin, kuinka lävitseni virtasi rauhaa ja parantavaa voimaa. Sillä hetkellä oivalsin, että tarvitsin sakramenttia enemmän kuin mitään muuta, koska tarvitsin sitä, että Henki on kanssani.

Katseeni kohdistui aulaan olevaan maalaukseen Vapahtajasta kädet ojennettuina. Sydämeni paisui kiitollisuudesta, kun pohdin, kuinka Hän on aina valmiina parantamaan ja vahvistamaan meitä. Minua muistutetaan siitä joka sunnuntai, kun nautin sakramentin. Olen kiitollinen siitä, että Henki opetti minulle yksinkertaisen kysymyksen avulla, että keskellä elämän haasteita Vapahtaja on voiman ja rauhan lähteemme. ■

Julie Archer, Utah, USA

JUMALA KUTSUI MINUA JÄLLEEN

Päätettyäni korkeakouluopintoni ryhdyin tutkijaksi. Koska olin saanut koulutuksen tieteellisiin menetelmiin, hyväksyin vain sen, mikä voidaan aistia ja todistaa oikeaksi. Elin ilman Jumalan vaikutusta elämässäni ja olin käytännöllisesti katsoen ateisti.

Sitten yhtenä aamuna minulle soitettiin, että poikani oli ollut vakavassa auto-onnettomuudessa. Matkalla

sairaalaan tunsin innoitusta sanoa lapsuudessa oppimani Isä meidän -rukouksen. En muistanut sitä ulkoa, mutta minusta tuntui, että minun pitäisi silti rukoilla.

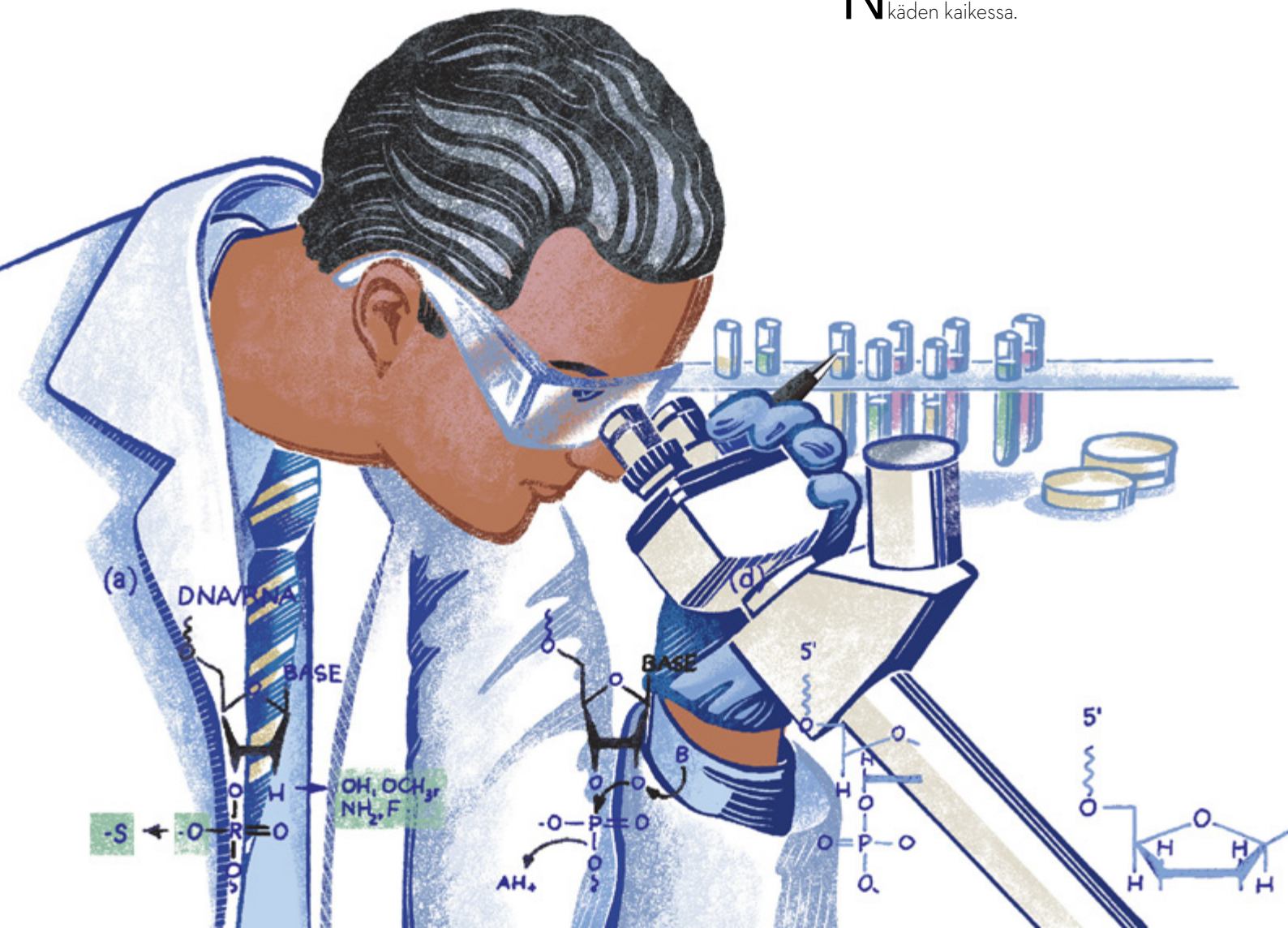
Vaikka Jumala oli kutsunut minua, niin kriisin väistyttyä ja poikani toivuttua jatkoin elämääni ilman Häntä.

Vuosia myöhemmin aloin seurustella erään naisen kanssa. Hänen nimensä oli Rubí, ja hän

oli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen, vaikka hän ei ollut aktiivinen. Olimme olleet yhdessä kolme vuotta, kun hänestä alkoi tuntua, että hän haluaa takaisin kirkkoon. Yleensä hän pyysi minua tulemaan mukaan, mutta minä kieltäydyin aina.

Eräänä päivänä lähetyssaarnaajat tulivat ovellemme. He antoivat minulle Mormonin kirjan ja jättivät minulle

Nyt näen Jumalan käden kaikessa.

CRISTINAN MONET IHMEET

lukutehtäviä. Luin sen, mitä he olivat pyytäneet, mutta en tuntenut mitään. Kävin myös kirkossa, mutta olin aina skeptinen. Siitä huolimatta tunsin, että minun pitäisi jatkaa Mormonin kirjan lukemista. Jumala kutsui minua jälleen.

Kun jatkoin lukemista, aloin tuntea, että kirja on totta. Uskoni kasvoi. Kun pääsin jakeisiin 3. Nefi 13:9–13 ja luin Isä meidän -rukouksen, Henki täytti minut. Aloin nyyhkyttää. Jumala kutsui minua nyt kolmannen kerran. Tällä kertaa kuuntelin.

Uskoni Jumalaan kasvoi. Halusin tietää lisää. Luin lyhyessä ajassa kaikki pyhät kirjat. Jatkoin kirkossa käymistä, ja kun Rubí ja minä olimme menneet naimisiin, minut kastettiin. En koskaan unohda iloa, jonka tunsin, kun minut konfirmoitiin kirkon jäseneksi.

Olen edelleenkin tiedemies. Mutta nyt näen Jumalan käden kaikessa. Yhdyn näihin Alman sanoihin: ”Kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala, niin, nimittäin maa ja kaikki, mitä sen päällä on, niin, ja sen liike, niin, ja myös kaikki planeetat, jotka liikkuvat säännöllisessä järjestyksessään, todistavat, että on olemassa Korkein Luoja” (Alma 30:44). ■

Sergio I. Alva Estrada, México, Meksiko

Perheemme on nähnyt monia ihmeitä siskoni Cristinan ansiosta. Hänellä oli syntyessään vakava sydänvika. Kun lääkärit tutkivat häntä, he kertoivat vanhemmilleni, ettei hän luultavasti jäisi henkiin. Vanhempani pitelivät kuitenkin hentoa vauvaa sylissään ja turvasivat Herraan. Cristinan jääminen henkiin oli ihme.

Vuodet kuluivat, ja Cristinasta kasvoi voimakas, älykäs, leikkisä ja kaunis tyttö. Kun hän oli 12-vuotias, hän tarvitsi leikkauksen, jossa hänen sydämeensä laitettaisiin tekoläppä. Pelkäsimme, ettei hän selviytyisi leikkauksesta, mutta hän hyvästeli meidät suurta lujuttua ja rohkeutta osoittaen, ja hänet vietiin leikkaussaliin.

Cristina selvisi leikkauksesta ja palasi luoksemme kotiin. Hän näytti olevan aina iloinen ja kiitollinen taivaalliselle Isälle siitä, että hän oli elossa ja että hänellä oli mahdollisuus oppia ja kasvaa. Ystävät eivät koskaan aavistaneet, että hänellä oli sydänvika, koska hän oli hyvin aktiivinen.

Kun Cristina oli 16-vuotiaana toipunut saamastaan sydänkohtauksesta, häntä pyydettiin auttamaan seminaarin opettamisessa. Hän kannusti monia oppilaita näiden opetellessa ulkoa pyhien kirjoitusten kohtia ja oppiessa asioita Mormonin kirjasta. Cristina

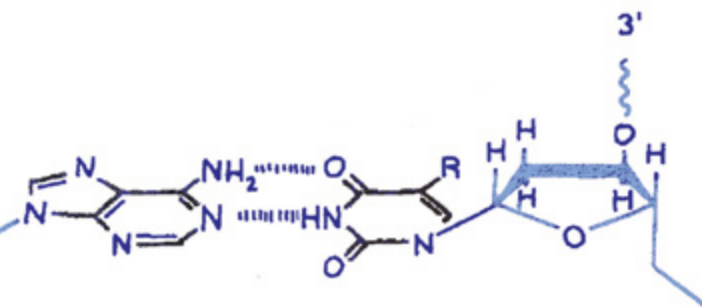
myös soitti pianoa ja piti laulamisesta. Hän ei epäröinyt lainkaan, kun hänet kutsuttiin johtamaan 60 laulajan kuoroa seurakuntakonferenssia varten.

Kun Cristina oli 22-vuotias, hän solmi temppelissä avioliiton iankaikisuudeksi. Pian naimisiinmenonsa jälkeen hänet kutsuttiin seurakunnan Nuorten Naisten johtajaksi.

Cristinan ollessa 26-vuotias hänen terveytensä heikkeni nopeasti. Hän meni kokeisiin São Pauloön. Siellä hän kuuli, että hän tarvitsee uuden leikkauksen. Leikkauksen aikana Cristina sai sydänkohtauksen, joka aiheutti aivovamman. Kului kuukausia, mutta hänen tilansa ei kohentunut. Kokoonnuimme perheenä yhteen paastoamaan ja rukoilemaan hänen toipumisensa puolesta, mutta hän ei parantunut. Päätimme paastota uudelleen ja pyytää tällä kertaa apua taivaallisen Isämme tahdon hyväksymiseen. Cristina kuoli seuraavana päivänä.

Sitä me emme olleet toivoneet, mutta ymmärsimme, että sekin oli ihme. Cristinan ei tarvinnut enää kärsiä. Evankeliumi antoi meille iloa ja rauhaa jopa syvän surun hetkinä. Koska meidän on sinetöity yhteen, tiedämme, että voimme taas olla Cristinan kanssa. ■

Gislaine Batista Pires Skraba,
Paraná, Brasilia

Mikä on instituutti?

Wayne L. Davis

seminaarit ja instituutit

Kun vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista kannusti nuoria aikuisia tulemaan suurenmoisimmaksi sukupolveksi kirkon historiassa, niin yksi asia, jota hän heille suositteli, oli ilmoittautuminen uskontoinstituuttiin. Hän lupasi, että niin tekemällä he olisivat valmiimpia lähetystyöhön, iankaikiseen avioliittoon ja aikuiselämään sekä kykenevämpiä vastaanottamaan innoitusta ja johdatusta Hengeltä.¹

Mutta jos olet vähänkään epävarma siitä, mikä kirkon uskontoinstituutti on tai kuinka se voi siunata elämääsi seminaarin jälkeen, yritän vastata muutamaan kysymykseen, joita sinulla saattaa olla.

Kuka voi osallistua?

Useimmat nuoret päättävät osallistua seminaariin, mutta entä sen jälkeen? Jotkut oppilaat lähtevät opiskelemaan kirkon yliopistoon tai korkeakouluun, missä uskontokurssit on sisällytetty heidän opinahjonsa aikatauluun. Miksi? Koska on erittäin

tärkeää, että akateemisen kokemuksen ohella saa myös hengellistä koulutuskokemusta.

Mutta entä jos ei opiskele kirkon oppilaitoksessa? Monet nuoret aikuiset eivät tiedosta, että akateemisen ja hengellisen koulutuksen yhdistäminen on mahdollista lähes kaikkialla. Kun opiskelet korkeakoulussa tai yliopistossa, yleensä lähellä toimii uskontoinstituuttiohjelma, usein vastapäätä oppilaitosta kadun toisella puolen tai paikallisessa kirkkorakennuksessa. Jotkin korkeakoulut ja yliopistot sallivat instituuttikurssien opettamisen jopa omalla kampuksellaan. Myös valmistumisesi jälkeen olet tervetullut osallistumaan instituuttiin.

Eikä sinun edes tarvitse olla korkeakoulu- tai yliopisto-opiskelija. Kaikki nuoret aikuiset, iältään 18–30-vuotiaat, naimisissa olevat ja naimattomat, voivat osallistua instituuttiin.

Etsi sinua lähinnä oleva instituutti osoitteesta **institute.lds.org**.

Miksi osallistua?

Kun tämä ohjelma alkoi erään korkeakoulun lähellä Moscow'ssa Idahossa

Yhdysvalloissa, oppilaita oli vain 57, ja nyt siinä on mukana yli 250 000 oppilasta eri puolilla maailmaa. He näkevät elämäänsä tulvivan suurta voimaa ja siunauksia. Äskettäisessä kartoituksessa instituuttioppilailta kymmenessä eri maassa kysyttiin, mitä hyötyä instituutista oli heille. Miksi he kävivät siellä? Kuinka se auttoi? Vastauksia kerättiin tuhansia, ja niistä kävi ilmi kolme pääteemaa: instituutti auttaa oppilaita 1) vahvistamaan suhdettaan Jeesukseen Kristukseen, 2) edistymään hengellisesti

Älä jää vaille ystäviä, hengellistä suojaa ja evankeliumin tietämystä, joita instituutti voi tarjota.

ja 3) saamaan varmuutta tärkeiden päätösten tekemiseen elämässä.

Ajattele edessäsi olevia valintoja: opiskelupaikan valitseminen, päätös siitä, lähteäkö lähetystyöhön vai ei, sekä ammatin, ystävien ja puolison valinta. Ne ovat valtavia päätöksiä. Ja kuten presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Päätökset ratkaisevat kotalon.”² Varmastikin nämä ratkaisevan tärkeät päätökset tulee tehdä Pyhän Hengen avulla. Voit saada tarvitsemaasi jumalallista apua, kun instituutin tai kirkon oppilaitoksen uskontokurssilla olet yhteydessä Henkeen, pyhiin kirjoituksiin ja ystäviin, joilla on samat arvot.

Laura on esimerkki opiskelijasta, jolle on hyötyä instituutista. Kun hän alkoi opiskella yliopistossa Ontariossa

Kanadassa, hän tunsi olevansa eksyksissä ja hänestä tuntui, ettei hänen todistuksensa evankeliumista ollut yhtä vahva kuin se oli ollut aiemmin. Hän alkoi käydä instituutissa ja tunsi taas ”olevansa oma itsensä” ja ”tiesi, kuka hän oli”. (Lue hänen tarinansa ja muiden nuorten aikuisten tarinoita osoitteessa InstituteIsForMe.Ilds.org.)

Kun todella tiedät, kuka olet – rakastavan taivaallisen Isän poika tai tytär, josta Hän haluaa tulevan jotakin uskumatonta – voit tehdä tärkeitä onneen ja menestykseen johtavia päätöksiä.

Kun rakennat sen varaan, mitä opit seminaarissa ja muissa kokemuksissa kirkossa, instituuttiin osallistuminen vahvistaa suhdettasi Jeesukseen

Kristukseen ratkaisevan tärkeässä elämänvaiheessa ja auttaa sinua jatkamaan hengellistä edistymistäsi.

Taivaallinen Isä rakastaa sinua. Hän tarjoaa sinulle keinoja jatkaa tulemista Hänen kaltaisekseen. Instituutti on yksi noista keinoista, ja se vaikuttaa joka vuosi satojen tuhansien elämään. ■

VIITTEET

1. Ks. M. Russell Ballard, ”Suurenmoisin nuorten aikuisten sukupolvi”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 68–69.
2. Thomas S. Monson, ”Seuratkaa profeettoja”, *Liahona*, tammikuu 2015, s. 5.

MITÄ OPIT?

Instituutti tarjoaa monia eri kursseja. Kaikkien oppilaiden toivotaan osallistuvan neljään kulmakivikurssiin:

- Jeesus Kristus ja ikuinen evankeliumi -kursilla opetetaan, mikä on Kristuksen jumalallinen tehtävä ja kuinka voit arvostaa Hänen rooliaan elämässäsi.
- Iankaikkinen perhe -kursilla tutkitaan sellaisia aiheita kuten sukupuolen ja iankaikkisen identiteetin välisen suhteen ymmärtäminen, uskon osoittaminen vaikeissa perhetilanteissa sekä temppeleissä palvelemisen edistäminen.
- Palautuksen perusteet -kursilla selitetään, mikä on kirkon historian opillinen perusta ja historiallinen tausta sekä miten se liittyy sinuun tänä aikana.
- Mormonin kirjan oppi ja opetukset -kurssin tärkeät saarnat ja opit auttavat sinua ymmärtämään keskeisiä opillisia aiheita, joita tämä meidän aikaamme varten kirjoitettu pyhä kirja sisältää.

Instituutti on **meitä** varten

Leah Welker

kirkon lehdet

Meillä on paljon haasteita. Jotkut meistä ovat opiskelijoita. Jotkut tekevät työssä pitkää päivää.

Jotkut meistä ovat kaukana ystävistä ja perheestä, tai meillä on vastuuta, jotka painavat meitä raskaasti. Jotkut meistä yrittävät sopeutua lähetystyön jälkeiseen elämään tai ovat juuri saaneet lukion päättötodistuksen eivätkä ole varmoja siitä, mitä seuraavaksi tapahtuu.

Vaistonvaraisesti ei ehkä tulisi mieleen lisätä kaiken muun päälle vielä instituuttia. Monet meistä ovat miettineet kerran jos toisenkin: Voiko instituutti todella auttaa minua?

Vastaus on *kyllä*.

Tuhannet nuoret aikuiset ympäri maailman – monet heistä samankaltaisissa tilanteissa kuin sinä – saavat instituutissa voimaa, tukea, ystäviä ja hengellistä rikkautta. Seuraavassa on vain kaksi esimerkkiä uskomattomista nuorista aikuisista, jotka kaikista haasteistaan huolimatta tietävät, että instituutti on heitä varten.

Instituutti tekee hyvää sydämelle

Aricin tarina, Toronto, Ontario, Kanada

Aric (kuvassa ylhäällä oikealla) suorittaa tohtorin tutkintoa Toronton yliopistossa tehden työtä sydänsolujen ja regeneratiivisen lääketieteen alalla.

Kuvaillessaan tutkimustyötään hän selittää: ”Tietyntyypiset kantasolut voivat muuttua kehossa miksi tahansa. Voimme panna kantasoluja petrimaljaan ja kasvattaa niistä sydänsolun. Kahden viikon kuluttua ne alkavat sykkiä itsekseen. Sitten käytämme niitä eri sairauksien malintamiseen ja eri lääkkeiden testaamiseen. Tavoitteenani on kasvattaa jonakin päivänä tällaisissa laboratorio-oloissa sydän.”

Aric koki oman sydämenmuutoksensa lähetystyössään Belo Horizontessa Brasiliassa. ”Kun palvelin lähetystyössä, opin kuuntelemaan ja seuraamaan Henkeä. Se auttoi minua oppimaan, kuinka tulee opiskella ja

**Kuinka kirkon
uskontoinstituutti
voi siunata *sinun*
elämäsi?**

kuinka soveltaa oppimaani omaan elämään.” Hän muuttui niin paljon, että kotiinpaluu arvelutti häntä. ”En oikein tiennyt, kuinka toimia tai mitä tehdä”, hän myöntää. ”Minun oli opittava toimimaan tietyissä tilanteissa uudella tavalla. Instituutissa käyminen auttoi minua.”

Instituutin sosiaalinen verkosto on tärkeä Aricille. ”Olen pystynyt ystävystymään sellaisten ihmisten kanssa,

jotka tarvitsivat ystäviä. Olen pystynyt lohduttamaan ihmisiä, kun he ovat tarvinneet lohdutusta. Minulle on tärkeää auttaa muita, mutta minulle on myös tärkeää tuntea kokevani vastaavaa muiden taholta.”

Hän vitsailee siitä, miten kauan hän on käynyt instituutissa, mutta hän jatkaa käymistä. ”Joka kerta kun menen, tunnen siellä vallitsevan Hengen. Ja se auttaa minua olemaan parempi ihminen, pysymään hyvissä paikoissa ja tekemään työni hyvin.”

Aric vertaa toisiinsa työtään ja instituuttia. ”Jos panee solun hyvään ympäristöön, niin solun sisällä tapahtuu muutoksia, jotka tekevät siitä vastaanottavaisemman niille myönteisille muutoksille eli niille myönteisille signaaleille, joita haluamme sille antaa. Ajan kuluessa solu muuttuu – se muuttaa muotoaan paremmaksi, itseään suuremmaksi. Minusta se on hyvin, hyvin erityistä. Jos asetun itse oikeanlaiseen ympäristöön, niin minusta tulee vastaanottavampi näille elämän hengellisille asioille ja vähemmän vastaanottavainen niille kielteisille vaikutuksille, joita maailmassa tapahtuu.”

Hän sanoo vielä: ”Jumala on todellinen. Se on jotakin sellaista, mitä tunnen syvällä sisimmässäni. En ole aina tuntenut elämässäni Hänen rakkauttaan. Olen alkanut oivaltaa, että se johtui tekemistäni valinnoista. Ymmärrän, että Hän on valmis auttamaan minua, että Hän todella haluaa minun olevan paras oma itseni.”

Instituutti auttaa minua muistamaan Kristuksen

Veronican tarina, Madrid, Espanja

Kun Veronica (kuvassa alla) oli 17-vuotias, hänen kaksoissiskonsa kuoli hänen syliinsä. Kolme vuotta sisikon kuoleman jälkeen, kun Veronica oli omillaan ja kamppaili elämässään, hän alkoi käydä kävelyillä selvittämään surun tunteitaan. Hän oli aina

MITÄ JOHTAJIEN TULEE TIETÄÄ INSTITUUTISTA

Kaikkia nuoria naimattomia aikuisia, jotka eivät ole valmistuneet kirkon yliopistosta tai uskontoinstituutista, tulee kannustaa ilmoittautumaan instituuttiin ja valmistumaan siitä.

Paikalliset johtajat neuvottelevat yhdessä laatiakseen tehokkaan suunnitelman, jolla löydetään jokainen nuori naimaton aikuinen, ja heidät kutsutaan osallistumaan instituuttiin. Seminaari- ja instituuttihenkilökunta on valmis auttamaan pappeusjohtajia näissä pyrkimyksissä.

Tehokkaimpiin toimiin kuuluu seuraavaa:

- **Pappeusjohtajat** johtavat hanketta.
- Nuorille aikuisille esitetään **henkilökohtainen kutsu**.
- Johtajat käyttävät **tilivelvollisuusmenetelmää** tehdesään selontekoa kutsuista.

uskonut Jumalaan, joten yhtenä päivänä kävellessään hän rukoili: ”Herra, miksi teet tämän kaiken minulle?”

Samassa hän kohotti katseensa ja näki MAP-kirkon rakennuksen, jonka ohi hän oli aina kulkenut. Nähdessään sen kunnolla ensimmäisen kerran hän kiinnostui, meni sisään ja esittäytyi kahdelle sisarlähetysaarnajalle, jotka opettivat häntä myöhemmin samalla viikolla.

Veronica kertoo, että sen ensimmäisen oppitunnin jälkeen ”nousin ja sanoin heille: ”Te olette kaikki hulluja’, ja lähdin pois”. Hän ei halunnut olla missään tekemisissä opettujien asioiden kanssa, mutta ennen pitkää hän alkoi tulla toisiin ajatuksiin.

”Se taisi olla ensimmäinen kerta, kun rukoilin todella paljon. Tuntui kuin Jumala olisi sanonut minulle: ’Minä lähetän sinulle tämän tilaisuuden, jotta voit oppia tuntemaan minut paremmin. Etkö sinä halua sitä?’”

Hän päätti, että hän *todella* halusi sitä. Vaikka hän menetti evankeliumin vuoksi asuntonsa ja työpaikkansa, hän meni kasteelle. Ja vaikka hänen elämänsä oli edelleen toisinaan vaikeaa, hän turvasi Herraan. ”Ennen kuin tiesin mitään kirkosta, itkin tai suutuin, ellen tiennyt, kuinka maksaisin vuokrani. Mutta nyt tiedän, että Herra valmistaa keinon.”

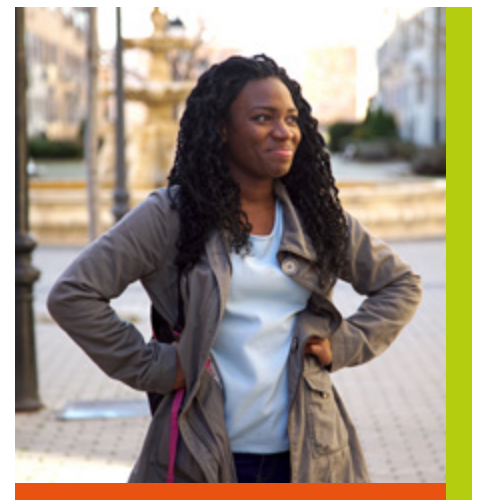
Patriarkallisessa siunauksessa Veronicalle sanottiin, että hän palvelisi lähetystyössä, mutta hänellä ei ollut hameita eikä keinoa ostaa niitä. Eräs seitsemänkymmenen koorumin jäsen oli vaimonsa kanssa käymässä alueella,

ja he kuuluivat hänen tarpeistaan. Vaimo oli tuntenut innoitusta pakata ylimääräisiä hameita matkalle ja antoi monia niistä Veronicalle. Hän myös kannusti Veronicaa osallistumaan instituuttiin. Kun Veronican piispa käynnisti instituuttiohjelman heidän alueellaan, Veronica alkoi käydä siellä säännöllisesti.

Instituutti on tuonut hänelle rauhaa ja onnea. ”Taidan pitää instituutissa eniten siitä, että viikolla meillä on paljon erilaisia tehtäviä hoidettavana. Meillä on sunnuntait, jolloin uudistamme liittomme taivaallisen Isän kanssa. Mutta mitä meillä on maanantaisin, tiistaisin, keskiviikkoisin, torstaisin ja perjantaisin? Olen kiitollinen siitä, että meillä on instituutti ainakin kerran viikossa, koska se on keino muistaa Jeesus Kristus. Instituutti on yksi tapa, jolla Hän auttaa minua edistymään.”

Ja Veronica tosiaan pääsi palvelemaan lähetystyössä. Lokakuussa 2016 hän lähti palvelemaan Osornon lähetyskentälle Chileen.

Hän sanoo: ”Tiedän, että olen täällä tänään Hänen ansiostaan. Tiedän, että Hän on valmistanut täydellisen suunnitelman meitä jokaista varten. Hän antaa meille tilaisuuksia koko elämämmme ajan. Voin tuntea Hänen rakkautensa joka päivä, vaikka kysynkin toisinaan: ’Isä, miksi tämä tapahtuu

KUTSUKAA NUORIA AIKUISIA INSTITUUTTIIN – MENESTYSTARINA

Yksi kirkon tavoitteista on kutsua kaikki nuoret aikuiset osallistumaan instituuttiin. Vaarnasta riippuen tässä pyrkimyksessä voi olla mukana useita johtohenkilöitä:

- instituutin koordinaattorit
- vaarnan johtokunnan jäsenet ja piispat
- instituutinopettajat
- nuorten naimattomien aikuisten edustajat
- oppilaat.

Eräs pieni kaupunki Uudessa-Seelannissa tarjoaa hämmästyttävän esimerkin siitä, kuinka johtajat eräessä vaarnassa perustivat yhdessä instituuttiluokan palvellakseen paremmin tarpeita paikkakunnallaan.

Ngaruawahian seurakunnan piispa Sam Higgins halusi tietää, kuinka hän voisi auttaa nuoria aikuisia seurakunnassaan. Veli Bobby Harmon, toinen neuvonantaja Uuden-Seelannin Hamiltonin vaarnan johtokunnassa, ehdotti instituuttia, ja hän otti yhteyttä Jonathan Warwickiin, joka on instituutin koordinaattori sillä alueella.

Veli Warwick selittää: ”Alkuun ehdotimme lisää mainostamista ja henkilökohtaista kanssakäymistä, joilla oppilaita kannustettiin tekemään 30–45 minuutin matka Hamiltoniin osallistumaan instituuttiluokkaan siellä. Mutta kaikista tuntui, että luokan järjestäminen Ngaruawahiassa auttaisi oppilaita tuntemaan olonsa kotoisaksi.”

Vanhemman lähetyssaarnaaja-avioparin avulla he perustivat instituuttiluokan Ngaruawahiaan. Luokka on kasvanut kahdesta oppilaasta yli 40:een.

Veli Warwick sanoo: ”Ngaruawahian instituuttiluokasta on tullut ihmeellinen vastaus rukouksiin. Tämän luokan avulla yksilöille on muistutettu, että Herra todellakin rakastaa jokaista lastaan ja on innokas tarjoamaan ratkaisuja, jotka vahvistavat heidän todistustaan Jeesuksesta Kristuksesta, auttavat heitä kokemaan kestävän kääntymyksen evankeliumiin ja auttavat heitä tuntemaan Jeesuksen Kristuksen sovituksen voiman elämässään.”

Lisää näiden johtajien ajatuksia tästä onnistuneesta kokemuksesta tai apua siihen, kuinka tehdä yhteistyötä nuorten aikuisten vahvistamiseksi vaarnassa, on sivustolla lds.org/go/81747.

minulle? Mutta ennen kuin nukahdan, Hän vastaa: ’Tämä tapahtuu syystä. Käy nyt nukkumaan.’ Ja minäkin rakastan Häntä. Ehkäpä minun oli käytävä läpi se kaikki, mitä koin, jotta voin tuntea näin paljon rakkautta Häntä kohtaan.” ■

INSTITUUTTI ON MINUA VARTEN – VIDEOTARINOITA

Katso Aricin, Veronican ja muiden nuorten aikuisten tarinoita osoitteessa lds.org/go/81749.

ASETTAKAA INSTITUUTTI ETUSIJALLE

”Ajatelkaapa. Instituutissa voi saada ystäviä, tuntea Hengen vaikutusta ja

vahvistua uskossa. Lupaam teille, että kun osallistutte instituuttiin ja tutkutte uttterasti pyhiä kirjoituksia, teillä on enemmän voimaa välttää kiusauksia ja kokea Pyhän Hengen johdatusta kaikessa, mitä teettekin. Se on lupaus, jonka annan teille.”

Presidentti Thomas S. Monson, 21. huhtikuuta 2009, si.lds.org.

SEMINAARI - siellä luomme YHTEYKSIÄ

Seminaari on monin tavoin paikka, jossa asiat yhdistyvät.

David A. Edwards

kirkon lehdet

Tunnetko joskus olevasi yksin, kun yrität ymmärtää elämääsi, koettelemuksiasi ja pyhiä kirjoituksia? Jos tunnet, niin yksi tapa päästä eroon tuosta tunteesta on luoda yhteyksiä.

Yksi parhaista paikoista tehdä niin on seminaarissa. Seuraavassa on joitakin niistä yhteyksistä, joita voit luoda siellä.

Luo yhteys muihin ihmisiin

Seminaari on hieno muistuttaja siitä, ettet ole yksin. Ja se on hieno paikka luoda yhteyksiä muihin turvallisessa ja tukea antavassa ympäristössä.

Ei ole väliä, tapaatteko joka päivä luokkahuoneessa vai opiskeletko kotona tai verkossa, seminaari yhdistää sinut muihin nuoriin sekä huolehtivaan opettajaan. He ovat ihmisiä, joiden seurassa voit olla paras oma itsesi. Voitte tutkia pyhiä kirjoituksia, esittää kysymyksiä, etsiä vastauksia, vaihtaa ajatuksia ja kertoa tuntemuksista ja kokemuksista. Voitte nauraa, itkeä ja laulaa yhdessä – ja mahdollisesti jopa syödä yhdessä (kysy opettajaltasi, ja jos vastaus on ei, niin unohda sitten tämä ehdotus).

Luo yhteys pyhiin kirjoituksiin

Vaikka pyhät kirjoitukset onkin kirjoitettu kauan sitten ja kaukaisissa paikoissa, seminaari auttaa sinua kurkottamaan etäisyyden ja ajan yli ja luomaan pyhiin kirjoituksiin todellisen yhteyden. Se auttaa sinua ymmärtämään samankaltaisuuksia ja eroja eilispäivän maailman ja tämän päivän maailman välillä. Ja se auttaa sinua näkemään Jumalan sanoman yhtenäisyyden kansalleen ja maailmalle. Tällä tavoin seminaari voi auttaa sinua huomaamaan, kuinka Jumala voi puhua sinulle pyhien kirjoitusten ja Hengen välityksellä antaakseen juuri sinulle tarkoitettua opastusta. Se myös osaltaan tekee pyhistä kirjoituksista elinikäisen ystävän – lohdun, neuvojen ja avun jatkuvan lähteen.

Luo yhteys pyhien kirjojen välille

Mitä tekemistä Alman kirjalla on Matteuksen evankeliumin kanssa? Onko Jesajan kirjalla mitään yhteistä Opim ja liittojen kanssa? Seminaari auttaa sinua näkemään säikeitä, jotka sitovat yhteen kaikki pyhiin kirjoihin sisältyvät evankeliumin opetukset. Kun alat nähdä näitä yhteyksiä, pyhistä kirjoituksista tulee sekä hyödyllisiä ja kiinnostavia että mieluisia ja tuttuja. Tämä herättää kiinnostuksesi uusien tällaisten yhteyksien luomiseen pyhien kirjojen välillä. Ja seminaari on valmiina auttamaan sinua siinä.

Luo yhteys nykyisyytesi ja tulevaisuutesi välille

Nykyinen sinä on ehkä kuullut *Tulevasta sinästä*, mutta olisi mukavaa, jos ne voisivat tutustua paremmin toisiinsa. Seminaarin avulla voit saada paremman käsityksen siitä, millainen ihminen se *Tuleva sinä* on. Saatat esimerkiksi nähdä, kuinka *Tuleva lähetyssaarnaaja -sinä* käyttää pyhiä kirjoituksia opettaakseen ihmisille evankeliumia, ratkaisutakseen heidän huoliaan ja auttaakseen heitä muuttamaan elämäänsä. Tai saatat nähdä pilkahduksen siitä, kuinka *Tuleva äiti/isä -sinä* kylvää lasten sydämiin rakkauden pyhiin kirjoituksiin. Tai voit alkaa ymmärtää sitä, kuinka keskittyminen pyhien kirjoitusten sisältämiin totuuksiin voi auttaa *Tulevaa kirkossa palvelevaa sinää* palvelemaan, opettamaan ja innoittamaan muita. Ja tietenkin ymmärrät, kuinka *Tuleva sinä* kokee henkilökohtaista iloa, rauhaa ja innoitusta tavasta tutkia pyhiä kirjoituksia päivittäin.

Luo yhteys todelliseen minääsi

Todellinen minäsi on se osa sinua, joka tietää, millainen olento olet, mistä tulet ja keitä ovat taivaalliset vanhempasi. Todellinen minäsi tietää myös, millaisia ovat todelliset mahdollisuutesi, millaista voimaa sinulla jo on ja millaista valtavaa voimaa voit saada, jos teet oikeita valintoja.

Kun opit hallitsemaan pyhiin kirjoituksiin sisältyvät opit seminaarissa ja tunnet Pyhän Hengen vahvistavan niiden totuuden sydämellesi, syvennät tätä tietämystä. Tunnet myös Hengen kehotuksia toimia – tehdä parannusta, palvella, rukoilla, oppia ja tehdä kaiken voitavasi luodaksesi yhteyden todelliseen, parhaaseen minääsi, jollainen taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus tietävät sinun voivan olla.

Luo yhteys taivaalliseen Isään

Vahvistat yhteyttäsi taivaalliseen Isään, kun rukoilet Häntä, opit Hänestä ja Vapahtajasta sekä elät siten kuin He haluavat sinun elävän. Seminaarissa opit, kuinka taivaallinen Isä puhuu sinulle pyhien kirjoitusten välityksellä ja Pyhän Hengen avulla, jota tunnet, kun vilpittömästi tutkit pyhiä kirjoituksia. Seminaari antaa sinulle myös usein tilaisuuksia rukoilla, pohtia, todistaa ja olla yhteydessä taivaalliseen Isään monin muin tavoin.

Huomaa, kuinka nämä nuoret ovat luoneet yhteyksiä.

Joka kerta kun olen seminaarissa, tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa minua ja välittää minusta! Seminaariin osallistuminen on siunannut minua selkeämmällä ymmärryksellä siitä, kuka minä olen ja miksi olen täällä. Periaatteet ja opit, joita olen oppinut seminaarissa, ovat auttaneet minua tekemään vanhurskaita päätöksiä. Olen nyt päättäväisempi palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä ja innoissani kertomaan evankeliumista muille.

Marlou T., 20, Sorsogon, Filippiinit

Kasvaessani en ollut koskaan kovin aktiivinen kirkossa. Minulla ei ollut lujaa todistusta. Mutta kun osallistuin seminaariin joka päivä, opin, että voin rukoilla ja saada lohtua ja vastauksia. Pystyin samaistumaan pyhien kirjoitusten kertomuksiin.

Luulen, että ennen seminaaria en ollut lukenut koskaan yhtäkään lukua itseskeni. Seminaariin ilmoittautumisen ansiosta opin evankeliumin perusperiaatteet. Saatoin aina kokea rauhaa seminaarissa. En voi painottaa tarpeeksi, että seminaari on Herran ohjauksessa.

Brynn W., 17, Idaho, USA

Seminaarivuosiini aikana olen oppinut paljon siitä, mistä olen tullut, miksi olen täällä ja mitä minun tulee tehdä. Seminaari on opettanut minulle, kuinka esittää kysymyksiä ja löytää vastauksia. Aiemmin minun oli vaikea soveltaa pyhiä kirjoituksia itseni.

Mutta jokaisessa oppiaiheessa teimme rinnastuksia omaan elämäämme, joten pyhien kirjoitusten kertomusten oppimisen lisäksi oivalsin myös, että elämäni on osa tuota kertomusta ja että profeetat ovat jättäneet minulle ohjeita. Sen ansiosta minun on helpompaa tutkia oikealla tavalla ja tehdä oikeita valintoja.

Anastasia V., 18, Moskova, Venäjä

Rakkauteni pyhiin kirjoihin lisääntyy suuresti jokaisena seminaari-vuonna. Tämä rakkaus on auttanut minua tuntemaan suurempaa halua tehdä sitä, mitä taivaallinen Isä haluaa meidän tekevän. Hän on auttanut minua tuntemaan vilpitöntä rakkautta lähimmäistäni kohtaan. Minulla on ollut tilaisuus kertoa evankeliumista kaikille ihmisille ympärilläni. Seminaarin – Jumalan innoittaman ohjelman – ansiosta olen pystynyt välttämään vaikeuksia, joita maailma on tuonut eteeni. Taivaallinen Isä on auttanut minua tietämään, millainen tytär Hän haluaa minun olevan, mihin asioihin minun tulee keskittyä ja kuinka minun tulee toimia.

Mirian (keskelä)

Mirian C., 18, Guatemala, Guatemala

Muutaman kuluneen vuoden aikana olen kamppailut kliinisen masennuksen ja ahdistuksen kanssa. Viime vuosi oli kohdallani ennätyksellisen huono. Todistukseni horjui, ja seminaari oli ainoa asia, joka auttoi minua juuri ja juuri selviytymään. Tapasin muutamia tyttöjä, joista tuli nopeasti parhaita ystäviäni. Pyhät kirjoitukset alkoivat tulla minulle tärkeiksi. Ja opettajamme opetti sellaisella tavalla, että Uuden testamentin kertomukset Jeesuksesta Kristuksesta niin kauan sitten alkoivat olla merkityksellisiä meidän teini-ikäisten elämässä. Opin tuntemaan Vapahtajani ja taivaallisen Isäni. Hitaasti todistukseni palasi ja tuli myös vahvemmaksi ja järkkymättömämmäksi. Joudun taistelemaan mielenterveyteni kanssa koko ajan mutta seminaarin ansiosta minulla on nyt runsaasti toivoa, joka oli aiemmin kadoksissa. Minulla on todistus Jeesuksesta Kristuksesta. Tiedän, että Hän elää, että Hän rakastaa minua ja voi kantaa kuormiamme, jos tulemme Hänen luokseen. Ilman seminaaria minä en olisi saanut sellaista siunausta.

Jalee

Jalee D., 16, Colorado, USA

Ennen ensimmäistä vuottani seminaarissa en ymmärtänyt, miksi meidän pitää tutkia pyhiä kirjoituksia. Ajattelin, että niissä oli vain tylsiä kertomuksia. Mutta seminaarin ansiosta olen oppinut, että jokaisessa kertomuksessa on arvokas opetus, jota voin soveltaa elämääni juuri nyt. Minulla on halu jatkaa pyhistä kirjoituksista oppimista.

Oscar B., 15, Limón, Costa Rica

Oscar

Minut kastettiin toukokuussa 2016. Ensimmäinen vuoteni seminaarissa alkoi myöhemmin samana vuonna. Alkuun olin epäileväinen, enkä ollut valmis heräämään aikaisin, mutta tunsin innoitusta mennä seminaariin. Olin yhä vähän epävarma siitä, tunnistasinko Hengen äänen, mutta seminaarissa oleminen on auttanut minua tunnistamaan tuon äänen. Hengen avulla pystyn tietämään, että pyhät kirjoitukset ovat totta. Tiedän, että Henki kehottaa minua alleviivaamaan pyhien kirjoitusten kohtia, joilla on merkitystä, ja että siihen on aina jokin syy. Pyhät kirjoitukset opastavat minua, kun olen neuvoton, ja ne opettavat minua. Aina kun minulla on huono päivä, voin avata pyhät kirjoitukset ja tehdä päivästäni paremman.

Shelby L., 16, Montana, USA

Shelby

Kuinka sinä voit auttaa **TEMPPELITYÖSSÄ**

Temppelyö tuo iloa sinulle ja rakkaillesi.

Megan Armknecht

Oletko joskus ollut niin innoissasi jostakin, ettet kerta kaikkiaan malttanut odottaa sen alkamista? Ehkäpä olit innoissasi siitä, että olit lähdössä veljesi kanssa katsomaan lempijoukkueenne peliä, tai ehkä paras ystäväsi kutsui sinut mahtavaan konserttiin.

Jumala palautti 1840-luvulla evankeliumin erään totuuden, joka sai Joseph Smithin todella onnelliseksi

ja innostuneeksi. Hän oppi, että asianmukaisella pappeuden valtuudella ihmiset voitaisiin kastaa sijaisina rakkaidensa puolesta, jotka eivät olleet saaneet kastetta tässä elämässä.

Joseph oli erityisen innoissaan tästä opista, joka koski kastetta kuolleiden puolesta, koska hänen isoveljensä Alvin oli kuollut 25-vuotiaana saamatta kastetta. Joseph oli ollut huolissaan siitä, että Alvin tuomittaisiin ikuiseen kärsimykseen, koska häntä ei ollut kastettu tässä elämässä.

Mutta ilmoituksissa kuolleiden pelastumisesta Joseph sai tietää, että Alvin voitaisiin kastaa sijaistoimituksena ja että hän voisi pelastua selestiseen valtakuntaan (ks. OL 137).

Totuus kasteesta kuolleiden puolesta levisi

Tämä oli innostava uutinen paitsi Smithin perheelle myös muille pyhille Nauvoossa Illinoisin osavaltiossa. Elokuun 15. päivänä 1840 Joseph Smith opetti Seymour Brunsonin hautajaisissa, että kastetoimitus voitettiin suorittaa omien esivanhempien puolesta. Joseph sanoi, että oli aika täyttää ja palauttaa tuo käytäntö, jota pyhät muinaisina aikoina olivat noudattaneet (ks. 1. Kor. 15:29).¹

Kun pyhät Nauvoossa kuuluivat, että heidät voitaisiin kastaa kuolleiden sukulaistensa puolesta, he olivat aivan innoissaan. ”Sillä hetkellä, jona siitä kuulin, sieluni hypähti ilosta”, presidentti Wilford Woodruff (1807–1898) sanoi.²

Kun pyhät ymmärsivät voivansa suorittaa kasteita kuolleiden puolesta, he

halusivat saada työn sukunsa puolesta tehtyä mahdollisimman pian. Monet kirjoittivat sukulaisille voidakseen koota edesmenneiden sukulaistensa nimiä. Koska tuohon aikaan ei ollut temppeleitä, sadat ihmiset menivät Mississippijoelle suorittamaan näitä toimituksia.

Kaste kuolleiden puolesta ja sinä

Into temppeleilyöhön ja kasteeseen kuolleiden puolesta jatkuu tänäkin päivänä. Temppeleitä on joka puolella maailmaa, ja temppeleily avaa jokaiselle mahdollisuuden pelastuksen saamiseen. Se on suurenmoinen lahja!

Aivan kuten pyhät Nauvoossa, sinä voit kokoontua ystäväsi ja perheesi kanssa tekemään sijaiskasteita niiden puolesta, jotka ovat kuolleet. Sinä voit viedä perheesi temppeleihin. Tämä tarkoittaa sitä, että voit viedä temppeleihin sekä *elossa olevan* perheesi että myös kuolleita rakkaitasi. Jos perheesi ei voi mennä temppeleihin, voit pyytää ystäviä, johtajia tai koorumin tai luokan jäseniä lähtemään sinne kanssasi.

Temppeleihin meneminen rakkaiden ihmisten kanssa tuo iloa. Se yhdistää perheitä, tuo rauhaa ja muistuttaa meille, että Jumala rakastaa meitä kaikkia ja että Hän tarjoaa pelastuksen kaikille lapsilleen.

Ja siitä me kaikki voimme olla innoissamme. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. Matthew McBride, ”Letters on Baptism for the Dead”, 29. toukokuuta 2013, history.lds.org.
2. Wilford Woodruff, *Deseret News* -lehden artikkelissa, 27. toukokuuta 1857, s. 91.

PERHEEMME YHDISTÄMINEN

”Jos nuoret jokaisessa seurakunnassa sekä menevät temp-

peliin sijaiskasteille kuolleidensa puolesta että myös tekevät työtä perheensä ja muiden seurakuntalaisten kanssa löytäkseen perhemiä suorittamaansa toimitustyöhön, niin sekä he että kirkko saavat suuria siunauksia. – Se iankaikkisesti merkittävä siunaus, että saamme yhdistää oman sukumme, on miltei käsittämätön.”

Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista, ”Juuria ja oksia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 46–47.

Charlotte Larcabal

kirkon lehdet

Tiesitkö, että perherukous on käsky? Jeesus Kristus *käski*

nefiläisiä rukoilemaan perheissään Isää (ks. 3. Nefi 18:21). Siitä asti profeetat ja apostolit ovat toistaneet tätä opetusta. Esimerkiksi vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että sen pitäisi ”olla päivittäisessä elämässänne etuolueus, josta ei tarvitse neuvotella”¹.

Perherukous on tärkeä! Se on myös avain siihen, että pääsette lähemmäksi toisianne ja taivaallista Isää. Eikä se ole vain äidin ja isän asia. Sinulla voi olla suuri vaikutus perheeseesi! Sinä voit olla perherukouksen puolustaja.

OLE PUOLUSTAJA

Mikä on perherukouksen puolustaja? Kun ajattelet puolustajia, ajattelet kenties ihmisiä, joilla on tietty tehtävä urheilujoukkueessa. Se on yhdenlaista puolustamista. Toisenlainen puolustaja on sellainen, joka taistelee jonkin asian puolesta tai on sen kannattaja. Niinpä perherukouksen puolustaja on henkilö, joka taistelee perherukouksen puolesta, kannattaa ja puolustaa sitä.

Luuletko voitavasi olla sellainen?

Nuoret antavat kymmenen vinkkiä, jotka auttavat perhettäsi saavuttamaan polvillaan uusia korkeuksia.

Perherukouksen PUOLUSTAJIA

Tässä on muutamia vinkkejä siihen, kuinka voit olla perherukouksen puolustaja:

1. Yritä olla toistamatta samoja sanoja, kun on sinun vuorosi rukoilla. *Jeanel S., 14, Idaho, USA*

2. Tee luettelo asioista, joista teidän pitää perheenä rukoilla. *Samantha B., 17, Alabama, USA*

3. Meidän perheessä me yritämme aina ilmaista kiitollisuutta enemmän kuin pyydämme asioita. Yritämme aina tuntea kiitollisuutta taivaallista Isää kohtaan, joten koetan auttaa siinä sisaruksiani. *Karla S., 17, Tijuana, Meksiko*

4. Muistuta jokaista. Jos perheenne ei ole kovin hyvä rukoilemaan yhdessä, henkilökohtaisten rukousten pitäminen olisi hyvä alku. *Camille G., 18, Alabama, USA*

5. Nouse muutama minuutti aikaisemmin varmistaaksesi, että pidätte perherukouksen

ennen kuin lähdet kotoa. Voit asettaa herätyskellon soimaan merkiksi siitä, milloin on perherukouksen aika. *Tess Z., 16, Texas, USA*

6. Kuuntele rukouksen pitäjän lausumia sanoja ja toista ne omassa mielessäsi. Mieti jälkepäin, mitä voit muistaa rukouksesta. Kun sanot "Aamen", se tarkoittaa "olkoon niin" eli olet samaa mieltä. Haluan todella tietää ja ymmärtää, mistä olen samaa mieltä. *Grace M., 14, Kalifornia, USA*

7. Suhtaudu perherukoukseen myönteisesti. Älä pidä sitä asiana, joka täytyy hoitaa pois alta ennen kuin menet nukkumaan. Muista, että perherukous voi osaltaan tuoda perhettäsi tiiviimmin yhteen. *Ranoah H., 17, Alabama, USA*

8. Yritä auttaa kaikkia sisaruksiasi. Jo sekin, että sinulla on hyvä asenne ja olet hyvä esimerkki, vaikuttaa paljon. *Will W., 14, Kalifornia, USA*

9. Mieti, mitä haluat rukoilla, ennen kuin rukoilet. *Lyric A., 13, Arkansas, USA*

10. Muista, että mikään ei voi olla tärkeämpää kuin perherukous. Se, että vietät aikaa perheesi kanssa ja pidät huolta siitä, että saatte laatu-aikaa pyhien kirjoitusten lukemiseen ja rukoilemiseen, on todella tärkeää. *Isaac S., 14, Kalifornia, USA*

VIITE

1. Richard G. Scott, "Asettakaa uskon osoittaminen etusijalle", *Liahona*, marraskuu 2014, s. 93.

"Koko maailmassa ei ole kauniimpaa näkyä kuin nähdä perhe rukoilemassa yhdessä."

Presidentti Thomas S. Monson, "Tulkaa Hänen luokseen rukouksessa ja uskossa", *Liahona*, maaliskuu 2009, s. 3.

Päätä ←→ OLLA ←→ uskollinen

Nämä neljä päätöstä voivat olla hyvin hyödyllisiä sinulle.

Yksi suurimmista haasteista, mitä koin varttuessani lapsena Guatemalassa, oli köyhyys – hengellinen köyhyys, koska emme tienneet evankeliumista, ja ajallinen köyhyys rahanpuutteen vuoksi. Äitini kuoli, kun olin viisivuotias, ja niin isäni jäi kasvattamaan yksin neljää pientä lasta. Koska isä halusi pitää meidät kaikki yhdessä, hänen oli jaettava osa kotiaskareista meille lapsille.

Olin lapsista vanhin ja sain tehtäväkseni valmistaa perheelle lounaan ja päivällisen joka päivä. Se oli alkuun vaikeaa, mutta opin muuttaman tavan laittaa ruokaa. Joka päivä isä jätti minulle 25 senttiä, joilla ostaa ruokaa. Ostin yleensä 6 sentillä puoli kiloa papuja ja 7 sentillä puoli kiloa riisiä. Sitten ostin 5 sentillä hiiliä, joita käytin kaiken kypsennykseen, 2 sentillä sytykkeitä ja 5 sentillä tortilloja. Tein niin joka päivä, ja joka päivä me söimme tortilloja, joissa oli riisiä ja papuja. Edes silloin kauan sitten 25 senttiä ei ollut paljon rahaa, mutta sillä me tulimme toimeen.

Haaste oli, kuinka päästä eroon tästä köyhyyden kierteestä. Ja kaikki johtuu päätöksistä – valinnasta tehdä jotakin elämäni kohentamiseksi. Me ihmiset teemme koko ajan päätöksiä, jotka koskevat itseämme, silloinkin kun emme ajattele tekevämme niin. Esimerkiksi me *päättämme* uskoa. Joskus voimme tuntea hämmennystä, kun edessämme on vastakkain se, mitä maailma opettaa ja mitä Jeesus Kristus opettaa. Mutta paras lähde elämämme oppaaksi on Jeesuksen Kristuksen oppi. Kun tein päätöksiä tämän opin pohjalta, tunsin Herran käden vaikutuksen elämässäni.

**Vanhin
Enrique R.
Falabella**

seitsemänkymmenen
koorumista

Haaste oli, kuinka päästä eroon tästä köyhyden kierreestä.

Ja kaikki johtuu päätöksistä – valinnasta tehdä jotakin elämäni kohentamiseksi.

Haluaisin kertoa teille neljästä päätöksestä, joilla on ollut syvälinen vaikutus elämäni. Jos teette nämä samat päätökset ja pidätte niistä lujasti kiinni, ne ovat siunauksena teillekin: 1) päätös mennä kasteelle, 2) päätös uskoa Jeesukseen Kristukseen ja pysyä aktiivisena kirkossa, 3) päätös luottaa Herran lupauksiin ja 4) päätös pysyä uskollisena ja noudattaa profeettojen neuvoja.

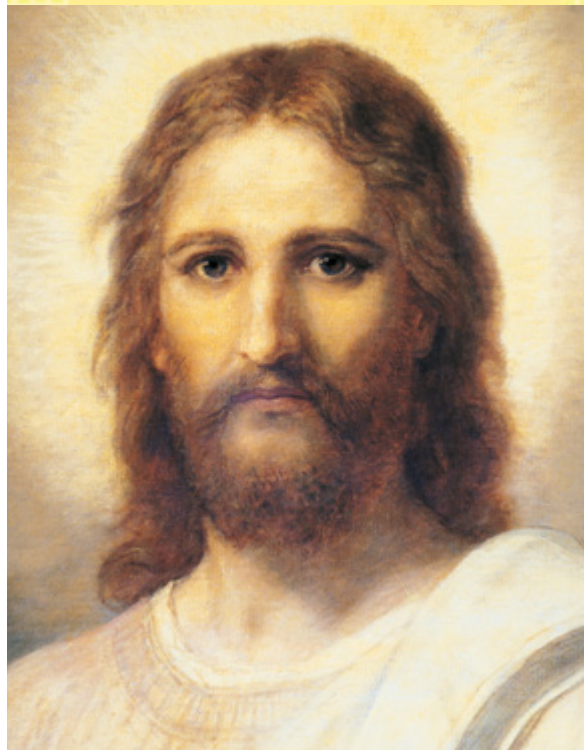
→ Päätös mennä kasteelle

Kun olin 12-vuotias, lähetyssaarnaajat alkoivat opettaa sisarusiani ja minua. Alkuun isämme ei osallistunut opetukseen. Hän vain istui takahuoneessa verhon takana ja kuunteli. Mutta sitten hän luki kirkon erään lehtisen, jossa kerrottiin, kuinka oikealla valtuudella vihitty aviopari voisi elää yhdessä ikuisesti. Se herätti isän huomion, sillä vaikka hänen vaimonsa oli kuollut, hän voisi olla jälleen tämän kanssa. Sen selvittyä hänelle hän päätti mennä kasteelle. Ja koko meidän perheemme kastettiin.

Evankeliumin tuoma uusi näkökulma auttoi minua ymmärtämään, että minun oli mahdollista saavuttaa parempia asioita elämässä, jos ahkeraisin ja olisin kuuliainen. Päätin omalta osaltani, että tekisin mitä hyvänsä vaadittiinkin pysyäkseeni Herran polulla.

→ Päätös uskoa Kristukseen ja pysyä aktiivisena kirkossa

Muistan tarkalleen, kuinka tein tämän päätöksen yhtenä päivänä istuessani kapelissa odottamassa erään kastetilaisuuden alkua. Istuessani pohtimassa Kristuksen oppia minussa heräsi voimakas ilon tunne, joka kertoi minulle, että kaikki se, mitä olin lähetyssaarnaajilta oppinut, oli totta. Sillä hetkellä lupasin mielessäni Jumalalle turvata Häneen aina ja pysyä aktiivisena Hänen kirkossaan koko elämäni ajan, jos se tarkoitti, että voisin jatkuvasti kokea Pyhän Hengen tuomaa iloa. Minulle tähän lupaukseen sisältyi sekä se, että kävisin kirkossa joka viikko, että se, että turvaisin Herran oppiin, pyhiin kirjoituksiin, eläviin profeettoihin ja etenkin Vapahtajaani Jeesukseen Kristukseen.

→ Päätös luottaa Herran lupauksiin

Tein melko varhain elämässäni tämän tärkeän päätöksen luottaa Herran lupauksiin. Siitä lähtien tuo päätökseni on osoittautunut minulle hyvin hyödylliseksi. Aina kun herää jokin epäily tai kysymys, olen pystynyt muistelemaan tekemääni sitoumusta ja tehnyt elämäni päätökset tuon lupauksen pohjalta. Kun päätät varhain, millaisten tasovaatimusten mukaan aiot elää, se auttaa sinua tekemään oikeita valintoja epäilysten ja ongelmien tullessa.

Sain opiskeluaikoina tästä periaatteesta mieleenpainuvan kokemuksen. Olin aina ollut ahkera koulussa yrittäen oppia ja valmistautua tulevaisuuteen. Tiesin, että päästäkseni eroon köyhyydestä minun pitäisi löytää ammatti, joka avaisi ovet uusiin mahdollisuuksiin elämässä. Tiesin myös, että saadakseni sellaisen ammatin minun pitäisi keskittyä opiskeluuni.

Niin tärkeää kuin opiskelu olikin minulle, tein päätöksen, etten opiskele sunnuntaisin. Kirkon jäsenenä tiesin Herran sanoneen, että lepopäivä on Hänen päivänsä, ei

meidän. Yritin tehdä merkityksellisiä päätöksiä sen suhteen, mitä tekisin tänä erityisenä päivänä. Mutta senkin jälkeen kun olin tehnyt tämän päätöksen, tunsin toisinaan kiusausta joustaa omaksumistani säännöistä, etenkin kun jokin koe oli tulossa. Ajattelin: ”Ei se ole pahasta, sillä sehän on vain opiskelua. Voin mennä aamulla kirkkoon ja opiskella iltapäivällä ja illalla.”

Mutta kun muistin tekemäni sitoumuksen, että pysyisin aktiivisena kirkossa ja uskollisena Herran profeettojen neuvoille, oli paljon helpompaa pysyä päätöksessäni olla opiskelematta sunnuntaisin ja sen sijaan käyttää Herran päivä ihmisten ja Jumalan palvelemiseen. Olin jo päättänyt pysyä uskollisena, joten omalla kohdallani kyse oli vain siitä, kuinka tulkitsen sen, mitä Herra on sanonut lepopäivästä, ja kuinka noudatan Hänen neuvojaan elämässäni mahdollisimman hyvin.

Lopulta menestyin opinnoissani ja sain hyvän ammatin, joka auttoi minua elättämään perheeni. Tiedän, että koska pidin lupaukseni Herralle, Hän siunasi minua niin, että pystyin rakentamaan paremman elämän.

→ Päätös pysyä uskollisena ja noudattaa profeettojen neuvoja

Herralle uskollisena pysymisessä on kyse siitä, että meistä jokainen päättää, missä määrin me henkilökohtaisesti uskomme, että Jeesus on Kristus, että pyhien kirjoitusten kirjoittajat olivat Jumalan innoittamia ja että ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat todella Jumalan palvelijoita. Kun tiedämme, että ilmoitusta annetaan meidän aikanamme ja että profeetat ovat Jumalan kutsumia, meidän on helpompaa vaikeita tilanteita kohdatessamme pysyä uskollisina evankeliumille.

Jos voit omaksua tällaisen luottamuksen, niin kysymykset siitä, millainen käytös tai toiminta on sopivaa ja millainen ei, eivät koskaan ole sinulle ongelma. Kaikkiin näihin huoliin vastataan, kun etsit vastauksia uskossa pyhistä kirjoituksista, Hengeltä ja profeetoilta, Jumalan nimittämiltä palvelijoilta. ■

HENKILÖKOHTAINEN ARVO

Kukkasen tavoin jokainen ihminen on kallisarvoinen riippumatta siitä, kuinka hän kukkii tai milloin on kukkimisen aika.

Vanhin
Robert D. Hales
kahdentoista apostolin
koorumista

KUINKA VOI VASTATA KRISTILLISEN ROHKEASTI

Yksi kuolevaisuuden suurista koetuksista koittaa silloin, kun se, mihin uskomme, kyseenalaistetaan tai sitä arvostellaan. Sellaisina hetkinä haluamme ehkä vastata hyökkäävästi – ”nostaa nyrkit pystyyn”. Mutta kun me suhtaudumme arvostelijoihimme Vapahtajan tavoin, meistä ei pelkästään tule enemmän Kristuksen kaltaisia vaan me myös **kutsumme heitä tuntemaan Hänen rakkautensa ja seuraamaan Häntä.**

Tosi opetuslapsina meidän tulee ensisijaisesti huolehtia toisten hyvinvoinnista eikä oman maineemme puolustamisesta. Kysymykset ja arvostelu antavat meille tilaisuuden lähestyä muita ja osoittaa, että he ovat tärkeitä taivaalliselle Isällemme ja meille. Pyrkimyksemme tulisi olla **auttaa heitä ymmärtämään totuus**, ei puolustaa omaa minäämme tai kerätä pisteitä teologisessa väitteilyssä. **Vilpitön todistuksemme** on voimallisin vastaus, minkä voimme antaa arvostelijoillemme. Ja sellainen todistus voi saada alkunsa ainoastaan **rakkaudessa ja lempeydessä.** Meidän tulisi olla sellaisia kuin Edward Partridge, josta Herra sanoi: ”Hänen sydämensä on puhdas minun edessäni, sillä hän on muinaisen Natanaelin kaltainen, jossa ei ole vilppiä” (OL 41:11). Vilpittömyys tarkoittaa lapsenomaista viattomuutta, sitä, että on **hidas loukkaantumaan ja nopea antamaan anteeksi.**

Vastaa kaikille, jotka pyrkivät tietämään, kuinka meidän tulisi vastata moittijoillemme: Me **rakastamme heitä.** Olipa heidän etninen alkuperänsä, uskontonsa tai poliittinen suuntauksensa mikä tahansa, jos me seuraamme Kristusta ja osoitamme Hänen rohkeuttaan, meidän täytyy rakastaa heitä. Emme tunne olevamme parempia kuin he. Pikemminkin haluamme rakkauttamme **näyttää heille paremman tien – Jeesuksen Kristuksen tien.** Hänen tiensä johtaa kasteen portille, kaidalle ja kapealle vanhurskaan elämän polulle sekä Jumalan tempeliin. Hän on ”tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6). Ainoastaan Hänen avullaan me ja kaikki meidän veljemme ja sisaremmme voimme periä suurimman lahjan, minkä voimme saada – iankaikkisen elämän ja iankaikkisen onnen. Heidän auttamisensa, oleminen esimerkkinä heille, ei ole heikkoja varten. Se on vahvoja varten. Se on teitä ja minua varten, myöhempien aikojen pyhiä varten, jotka maksavat opetuslapsuuden hinnan vastaamalla arvostelijoillemme kristillisellä rohkeudella. ■

Lokakuun 2008 yleiskonferenssipuheesta.

KUINKA OLET SOVELTANUT TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

Kohtele toisia ystävällisesti kuten Vapahtaja tekisi, jotta he saavat tietää, millainen todella olet, eivätkä tuomitse sinua sen perusteella, mitä ovat kuulleet. Jos tunnet Vapahtajan rakkautta, tilanteesta on helpompaa selviytyä.
Samantha L., 18, Chihuahua, Meksiko

Paras tapa on olla esimerkki muille. Useimmat meistä ovat eläneet hetkiä, jolloin olemme tunteneet olevamme yksin tai peloissamme. Kun osoitamme rakkautta, halaamme tai edes hymyilemme, me autamme muita ja myös itseämme.
Yandri P., 17, Chihuahua, Meksiko

”Kuinka voin auttaa ystäviäni voittamaan ongelmia kuten kiroilemisen ja liiallisen videopelaamisen?”

Se, kuinka ystäviä voi auttaa voittamaan ongelmia, voi olla arka aihe, koska et halua vaikuttaa saarnaavalta tai tuomitsevalta. Vaikka jokainen tilanne on erilainen, niin on tärkeää muistaa, että esimerkilläsi on vaikutusta. Kun säilytät tasovaatimuksesi, muut panevat sen merkille – ja sinulla voi olla myönteinen vaikutus. Jos esimerkiksi ystäväsi kiroilee, huolehdi siitä, että oma kielenkäyttösi on aina siistiä – myös vitsit ja kommentit. Sillä tavoin hänellä on hieno esimerkki siitä, kuinka on mahdollista olla hauska ja mukava kiroilematta.

Usein ystäväsi panevat merkille valintasi ja kunnioittavat niitä. Hyvät ystävät kunnioittavat sinua valintojesi vuoksi, vaikka he eivät tekisikään samoja valintoja.

Mutta mitä jos ystäväsi ei lakkaa tekemästä sitä, mikä sinua sitten vaivaakin, vaikka olet hyvä esimerkki? No, on myös tärkeää muistaa, etteivät ystäväsi pysty lukemaan ajatuksiasi. Joskus he eivät ehkä edes *tajua*, että jokin tietty käytös vaivaa sinua. Jos ystäväsi ei vähän ajan päästä lopeta, on aivan sopivaa pyytää ystävällisesti ja kunnioittavasti häntä tekemään niin.

Olipa ystävilläsi millaisia ongelmia hyvänsä, sinä voit vaikuttaa ystäviisi myönteisesti valitsemalla oikein. Voit kutsua heitä mukaan hauskaan, kohottavaan toimintaan. Jos olet onnellinen tehdessäsi oikeita valintoja, ihmiset huomaavat sen.

Vahvista ystäviäsi

Pidin toimintaillassa oppitunnin kielenkäytöstä. Mielestäni se on vaikuttanut ainakin yhden hyvän ystäväni kohdalla. Meidän on ensin näytettävä esimerkkiä. Voimme rukoilla ystäviemme puolesta, ja meillä voi olla rohkeutta sanoa heille oikeaan aikaan: ”Ole kiltti äläkä käytä huonoa kieltä. Haastan sinut olemaan kiroilematta tänään.”

Dante C., 19, Puebla, Meksiko

Rukoile ennen kuin puhut hänen kanssaan

Ensiksi, rukoilisin ennen kuin keskustelisin hänen kanssaan. Toiseksi, puhuisin hänelle ystävällisesti ja myönteisesti ja antaisin neuvoja kuten esimerkiksi, ettei pidä vastata suuttuneena. Myös esimerkkinä auttaa häntä käyttämään parempaa kieltä.

Ndancia B., 18, Kimbanseke, Kongon demokraattinen tasavalta

Näytä heille, mitä parempaa he voivat tehdä

Sen sijaan että ojentaisit heitä, auta heitä ymmärtämään, että on parempia asioita, joita he voisivat tehdä. Kutsu heidät mukaan hauskaan, tervehenkiseen toimintaan ja kannusta heitä harastamaan jotakin antoisampaa kuten

opettelemaan soittamaan jotakin soitinta, leikkimään sisarusten kanssa tai auttamaan näitä kotona.

Vanhin Cobane, 19, ja vanhin Allred, 19, Hongkongin lähetyskenttä, Kiina

Harjoitus tekee mestarin

Kehottaisin häntä rukoilemaan voimaa ja harjoittelemaan sitä, että puhuu ilman kiroilua tai karkeaa kieltä. Kerroisin hänelle myös, että ylenmääräinen videopelien pelaaminen rajoittaa hänen vuorovaikutustaan perheen ja ystävien kanssa ja että hän voi lopettaa liiallisen pelaamisen menemällä mukaan tervehenkisiin ja hyödyllisiin toimintoihin. Jos hän huomaa tehneensä virheen, hän voi rukoilla voimaa ja harjoitella edelleen, koska harjoitus tekee mestarin.

Ozioma O., 17, Abia, Nigeria

Vaikuta heihin hyvällä tavalla

Emme voi hallita muiden ihmisten tekoja, mutta voimme omalta osaltamme vaikuttaa heihin hyvällä tavalla. Me voimme elää elämäämme myönteisinä, Kristuksen kaltaisina esimerkkeinä ja auttaa lähipiirissämme olevia tulemaan Kristuksen luokse. Jos ystävämme tekevät huonoja valintoja, voimme ehdottaa parempia vaihtoehtoja ja ilmaista sanoillamme ja teoillamme, minkä tiedämme olevan oikein ja totta.

Mosiah M., 17, Utah, USA

Tee ”kiroilupurkki”

Yksi erityinen tapa, jolla voisin auttaa ystäviäni lopettamaan kiroilemisen,

on tehdä ”kiroilupurkki”, ja aina kun joku kiroilee, hänen täytyy panna purkkiin 20-senttinen. Voin osaltani kannustaa ystäviäni lopettamaan liiallisen videopelien pelaamisen, jos kutsun heitä nuorten leireille, kirkon tapahtumiin ja muihin hauskoihin toimintoihin. Voin myös esitellä heidät uusille ihmisille, jotka auttavat heitä olemaan seurallisia ja aktiivisia.

Owyn P., 13, Havaiji, USA

Muista välittäminen

Hyvänä esimerkkinä oleminen on tärkeintä, mitä voin tehdä, koska ei ole järkevää yrittää auttaa jotakuta pääsemään eroon pahasta tavasta silloin kun itselläni on sama tapa. He eivät ota neuvoani tai näkökantaani vakavasti. Voin auttaa ystäviäni myös selittämällä heille, miksi heidän käyttöksensä tekee minut kiusaantuneeksi. Jos heidän kielenkäyttönsä ei ole sopivaa, voin auttaa heitä näkemään, millaisen vaikutelman he antavat

NÄYTÄ HYVÄÄ ESIMERKKIÄ HENGESSÄ

”Meidän tulee näyttää hyvää esimerkkiä hengessä. Minulle se merkitsee sitä, että pyrimme osoittamaan elämässämme ystävällisyyttä, kiitollisuutta, anteeksiantoa ja hyvän tahtoisuutta. Nämä ominaisuudet antavat meille hengen, joka koskettaa lähipiirissämme olevien elämää.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Olkaa esimerkkinä ja valona”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 87.

ihmisille käyttäessään sentyyppistä huonoa kieltä.

Alejandra T., 17, Chihuahua, Meksiko

Rukoile

Voit rukoilla heidän puolestaan, että he lakkaisivat kiroilemasta ja pelaamasta niin paljon. Rukouksesta ei ole koskaan haittaa.

Joshua L., 14, Oregon, USA

UUSI KYSYMYS

”Mitä minun pitäisi tehdä vapaa-ajallani, jotta siitä tulisi hyödyllisempää?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutiainen valokuva 15. syyskuuta 2017 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article” [Lähetä artikkeli]) tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Sisällyttä vastaukseesi seuraavat tiedot: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhemmasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Lori Fuller

kirkon lehdet

Perustuu tositapahtumaan

"Puollan totuutta ja oikeutta. Herra minuun luottaa saa." (Lasten laulukirja, s. 85.)

"**H**ei, katso tätä." Jack veti taskustaan taitetun paperin. "Löysin tämän tänä aamuna yhdestä lehdestä." Hän aukaisi paperin ja näytti sitä Taranille.

Mutta Taran näki heti, ettei se ollut kuva, jota hän halusi katsoa. Hän kääntyi pois ja sanoi: "En halua katsoa sitä."

Jack kohautti olkapäitään ja pani paperin takaisin taskuunsa. "Vauva."

Taran ei oikeastaan välittänyt.

Kun hän meni kotiin, hän auttoi äitiä valmistamaan päivälliseksi pitaleipiä. Hän raahasi tuolin keittiön työtason luo, ja äiti sitoi hänen esiliinansa.

"Äiti", Taran sanoi, "kun olin Ianin kotona, hänen ystävänsä yritti näyttää minulle kuvan ihmisestä, joka oli alasti. Minä käännyn ja lähdin pois."

Äiti laski taikinakulhon pöydälle ja halasi Tarania. "Se oli tosi hyvä valinta. Kiitos, että kerroit siitä minulle."

”Perheillä sinä käskit tehdä niin”, Taran sanoi taputtaessaan käsiinsä jauhoja ja nostaessaan taikinan pöydälle.

”Olen iloinen siitä, että muistit. Oliko se ensimmäinen kerta, kun sinulle näytettiin sopimatonta kuvaa?”

Taran nyökkäsi.

”No, olen todella iloinen, että kerroit minulle. Tiedäthän, että voit kysyä minulta mitä tahansa ja kertoa minulle mitä tahansa? Vaikka olisit tehnyt väärän valinnan, haluaisin silti tietää niin että voisin auttaa. En minä suuttuisi.” Äiti taputti vähän jauhoa Taranin nenälle.

Taran hymyili ja nyrpi jauhoista nenäänsä. ”Joo. Tiedän minä.”

Sinä iltana päivällisen jälkeen isä sanoi: ”Tänään joku yritti näyttää Taranille sopimatonta kuvaa, sellaista, josta puhuimme perheillä.”

Reenan käsi singahti ylös. ”Minä muistan, että me puhuttiin siitä!” Dhara oli niin pieni, ettei muistanut paljon, mutta hänkin nyökkäsi.

”No, mitä sinä teit?” Sonia kysyi Taranilta.

”Minä en katsonut sitä vaan kävelin pois”, Taran vastasi.

Äiti nyökkäsi. ”Olemme todella iloisia, että Taran teki niin hyvän valinnan. Ja olemme hyvin ylpeitä siitä, että hän kertoi minulle, mitä oli tapahtunut.”

Isä nosti kätensä pöydän yli ja läppäsi Taranin kanssa kättä. ”Hyvin muistettu.” Reena ja Dhara taputtivat käsiään, ja Sonia hymyili Taranille iloisesti.

”Sitä juhlistaaksemme meillä on erityisherkkua!” isä sanoi. Se sai *kaikki* hurraamaan.

Äiti nousi ottamaan pakastimesta jäätelöä, ja Taran ja Sonia juoksivat hakemaan kulhot ja lusikat.

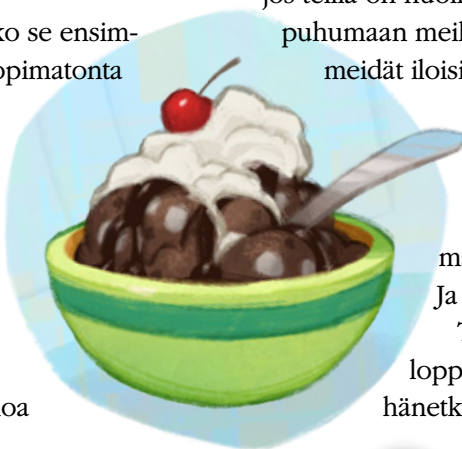
”No niin”, isä sanoi osoittaen jäätelökauhalla Taranian. ”Mitä makua haluat?”

Kun kaikki syventyivät syömään jäätelöä, äiti sanoi: ”Isä ja minä haluamme vain, että te lapset muistatte, että jos teillä on huolia tai kysymyksiä, te voitte aina tulla puhumaan meille, oli asia mikä hyvänsä. Se tekee meidät iloisiksi.”

”Ja tuo meille jäätelöä?” Sonia kysyi pidellessään lusikkaa, joka oli täynnä suklaajäätelöä.

Äiti nauroi. ”Joskus. Mutta enimmäkseen se vain tekee meidät iloisiksi. Ja se riittää.”

Taran nyökkäsi syödessään jäätelönsä loppuun. Äidille kertominen oli tehnyt hänetkin iloiseksi. ■

HAASTE

”Luen ja katselen vain sellaista, mikä on taivaallisen Isän mielen mukaista”
(Evankeliumin tasovaatimukseni).

Harjoittele, miten sanot ei, kun joku yrittää näyttää sinulle jotakin sopimatonta. Käänny ja kävele pois.

Puhu isän tai äidin tai luotettavan aikuisen kanssa siitä, miksi pornografia ei ole sinulle hyväksi.

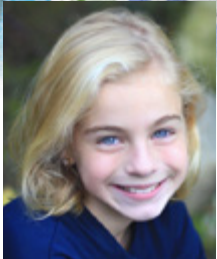

Tee perheesi kanssa suunnitelma. Jos näet jotakin sopimatonta, kerro siitä isälle tai äidille tai luotettavalle aikuiselle mahdollisimman pian, jotta pääset nopeasti eroon huonoista tuntemuksista.

Haastan itseni tekemään seuraavaa:

Sisar Sheldonin ihme

Elyse D., 10, Washington, USA

Sisar Sheldon on kaikkien aikojen paras Alkeisyhdistyksen johtaja! Hän on tarmokas ja hauska. Kun hän nousee pitämään yhteistä tuokiota, me kaikki rallatamme: ”On Sheldonin yhteinen tuokio” ja heilutamme käsiämme ja hymyilemme. Hän tykkää siitä!

Vuoden 2015 alussa sisar Sheldon sai tietää, että hänellä on taas syöpä, viidettä kertaa! Hän selitti meille kaikille, mikä syöpä on ja mitä se tekee. Hän kertoi meille, ettei hän ehkä aina pääse kirkkoon ja että luultavasti hänen hiuksensa lähtevät. Hän pyysi meitä paastomaan ja rukoilemaan, että syöpä häviäisi.

Samaan aikaan meidän Alkeisyhdistys suoritti Auttavat kädet -haasteen, jolloin leikkasimme paperista käsiemme kuvat ja kirjoitimme niihin, mitä palveluksia teimme. Sisar Ashby, joka on Alkeisyhdistyksen johtokunnassa, sai ajatuksen tehdä sisar Sheldonille tilkkutäkin auttavista

käsistä. Me kaikki halusimme hänen tietävän, että me rakastamme häntä, joten kaikki alkeisyhdistysläiset piirsivät käsiä ja sydämiä, ja toimintapäiviin osallistuvat tytöt tekivät niistä tilkkutäkin. Me ompelimme, silitimme ja vuodatimme siihen kaiken rakkautemme. Jotkut meistä jopa sitoivat lankoja sormiinsa muistaakseen sisar Sheldonia.

Me annoimme täkin sisar Sheldonille. Hän otti sen mukaan kemoterapiahoitoihin ja tunsu rakkautemme.

Parasta oli, kun sisar Sheldon lausui todistuksensa koko Alkeisyhdistykselle. Hän kertoi meille, kuinka tärkeitä me olemme hänelle ja että hän rakastaa meitä. Hän tiesi, että meillä oli iso osa siinä, että hän jaksoi jälleen kemoterapian. Vaikka pelkäsin, ettei hän ehkä selviytyisi, tiesin kuitenkin, että niin kävisi. Nyt sisar Sheldonilla ei ole syöpää! ■

Olin kuin Nefi

Mason J., 8, Utah, USA

Olin yhtenä päivänä Alkeisyhdistyksessä, kuinka uskollinen ja vanhurskas Nefi oli. Niinpä päätin, että haluan olla kuin Nefi.

Seuraavana päivänä yritin tehdä parempia valintoja. Pikkuveli löi minua. Minä suutuin. Halusin lyödä takaisin mutta päätin olla kuin Nefi. En lyönyt pikkuveljeä takaisin vaan kävelin pois. Se auttoi eikä minua enää suuttanut.

Toisen kerran pikkuveli leikki lentokoneellani pyytämättä lupaa, ja minä pelkäsin, että hän rikkoo sen. Siksi pyysin häntä nätisti antamaan sen takaisin, ja hän antoi!

Joskus on vaikeaa valita oikein, mutta minä ajattelen Jeesuksen ja Nefin esimerkkejä. Luen myös joka ilta pyhiä kirjoituksia, ja se auttaa minua päivän aikana tekemään vanhurskaita valintoja. Tiedän, että kun me olemme uskollisia niin kuin Jeesus ja Nefi, se tekee meistä onnellisia. ■

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista
apostolin
koorumista

Kuinka autan **JOKAISTA** viihtymään Alkeisyhdistyksessä?

Jumala rakastaa kaikkia lapsiaan. Me olemme kaikki Hänen poikiaan ja tyttäriään. Meidän pitää olla huomaavaisia ja ystävällisiä. Jotkut ystävimme tulevat kirkkoon yksin. Jotkut pystyvät menemään kasteelle vasta aikuisina.

Sinä voit ottaa mukaan ne, jotka tuntevat olevansa yksin tai unohdettuja.

Sillä, että tiedämme jonkun nimen, voi olla suuri vaikutus.

Kutsu joku istumaan viereesi.

Avatkaamme syliämme ja sydäntämme vähän laajemmalle.

Auta niitä, jotka ovat peloissaan tai ujoja. Ajattele heitä. Toivota heidät tervetulleiksi.

Puheesta "Joka ottaa luokseen heidät, se ottaa luokseen minut", Liahona, toukokuu 2016, s. 49–52.

AUTA

uusia ystäviä

Vanhin Neil L. Andersen ja hänen vaimonsa Kathy vierailivat Kongon demokraattisessa tasavallassa Afrikassa. Heillä oli kirkon kokous ulkona telttakatosten alla. Telttakatosten ympärillä oli korkea aita. Vanhin Andersen näki, että aidan takana oli lapsia, jotka katsoivat heitä. Sisar Andersen kysyi häneltä: ”Haluaisitko ehkä kutsua lapset tulemaan tänne?” Vanhin Andersen meni miehen luo, joka puhui mikrofonin. Hän pyysi miestä kutsumaan lapset heidän luokseen.

Lapset tulivat juosten! He kaikki hymyilivät ja osallistuivat innoissaan kokoukseen.

Vanhin Andersen kertoi myös pojasta nimeltä Joshua, joka auttoi toista lasta kirkossa.

Kun ugandalainen poika nimeltä Joseph tuli kirkkoon ensimmäisen kerran, hänellä ei ollut siellä lainkaan

perheenjäseniä, jotka olisivat auttaneet häntä tietämään, minne mennä. Sitten lähetyssaarnaajat esittelivät hänet Joshualle.

Joshua kertoi Josephille, että hän olisi Josephin ystävä. Hän antoi Josephille Alkeisyhdistyksen laulukirjan ja istui Josephin vieressä. Sitten Alkeisyhdistyksen luokka lauloi Josephille ”Oon lapsi Jumalan”. Kaikki, ja etenkin Josephin uusi ystävä Joshua, saivat Josephin tuntemaan, että hän on tärkeä. Kun Joshua ja Joseph olivat vanhempia, he palvelivat lähetyssaarnaajatovereina!

Nämä kokemukset muistuttivat vanhin Andersenille, että meidän kaikkien pitää auttaa lähellämme olevia ihmisiä, jotka tuntevat kenties itsensä unohtetuiksi tai yksinäisiksi. ■

Ilomielin auttamassa!

Minä pidän enchiladoista eli maissitortillakääröistä, matematiikasta ja mintunvihreästä väristä. Minun vanhemmat ovat kotoisin Burundista, itäafrikkalaisesta maasta. Minä synnyin pakolaisleirillä Tansaniassa. Nyt minä asun Utahissa Yhdysvalloissa.

ERITYINEN NIMI

Puhun englantia ja kieltä nimeltä rundi. Sukunimeni tarkoittaa "Olen aina kiitollinen siitä, mitä minulla on". Olen kiitollinen siitä, että monet sukulaistammekin asuvat lähellämme.

HAUSKANPITOA PERHEESSÄ

Juhlapäivinä meidän perhe menee isoäidin luo päiväliselle. Me syödään samosojia (paistettuja leivonnaisia, joiden sisällä on riisiä tai lihaa). Sitten vanhemmat kertovat tarinoita, eno ja serkku soittavat rumpuja ja sisko ja minä tanssimme!

AUTAN MUITA

Kun kasvan isoksi, haluan tulla sairaanhoitajaksi. Mutta juuri nyt voin auttaa pesemällä pyykkiä, vaihtamalla vauvasiskolleni vaipan ja auttamalla sis-koani Sophieta hänen kotiläksyissään.

*Haastattelijana
Jordan Wright Utahista
Yhdysvalloista.*

OSOITA RAKKAUTTA LAPSILLE, JOTKA OVAT UUSIA

- Jos et puhu heidän kieltään, etsi joku, joka voi tulkata.
- Opettele sanomaan hei. Rundin kielellä sanottaisiin "Amakuru". Suahilin kielellä sanottaisiin "Jambo!"
- Pyydä heitä leikkimään kanssasi.

AUTAN UUSIA TULIJOITA

Minusta on hauskaa auttaa myös Alkeisyhdistyksessä. Jotkut lapset meidän seurakunnassa puhuvat kotona rundia ja jotkut suahilia. Meidän Alkeisyhdistyksessä puhutaan englantia. Kun Alkeisyhdistykseen tulee uusia lapsia, jotka puhuvat vain rundia, minä autan tulkkamalla heille.

**LÄHETÄ MEILLE
SYDÄN!**

Kuinka sinä seuraat Jeesusta osoittamalla rakkautta? Lähetä meille sydän, jossa on kertomuksesi ja kuvasi, sekä vanhempiesi lupa. Lähetä se sivustolla liahona.lds.org (napsauta kohtaa "Submit an Article") tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Kokeilkaa tätä Kristukseen keskittyvää perheiltäideaa.

Jeesuksen nimiä

Perheesi voisi tehdä näin: Oppikaa lisää Jeesuksesta Kristuksesta lukemalla nämä pyhien kirjoitusten kohdat ja kirjoittamalla viivalle nimi, jota jakeessa käytetään. Kertokaa sitten jokainen yksi asia, josta tiedätte, että Jeesus rakastaa teitä!

Moosia 3:20

Jeesus on meidän _____ ja Lunas-tajamme. Hän pelasti eli lunasti meidät kuolemasta ja synnistä sovituksellaan. Sen ansiosta meillä on mahdollisuus asua jälleen jonakin päivänä taivaallisten vanhempiemme luona.

1

Jar. 11

Nimi _____ tarkoittaa "voideltu". Tämä Jeesuksen nimi muistuttaa meitä siitä, että Hän on kuningas, josta profetat ja pyhät kirjoitukset ovat opettaneet.

2

2. Nefi 2:28

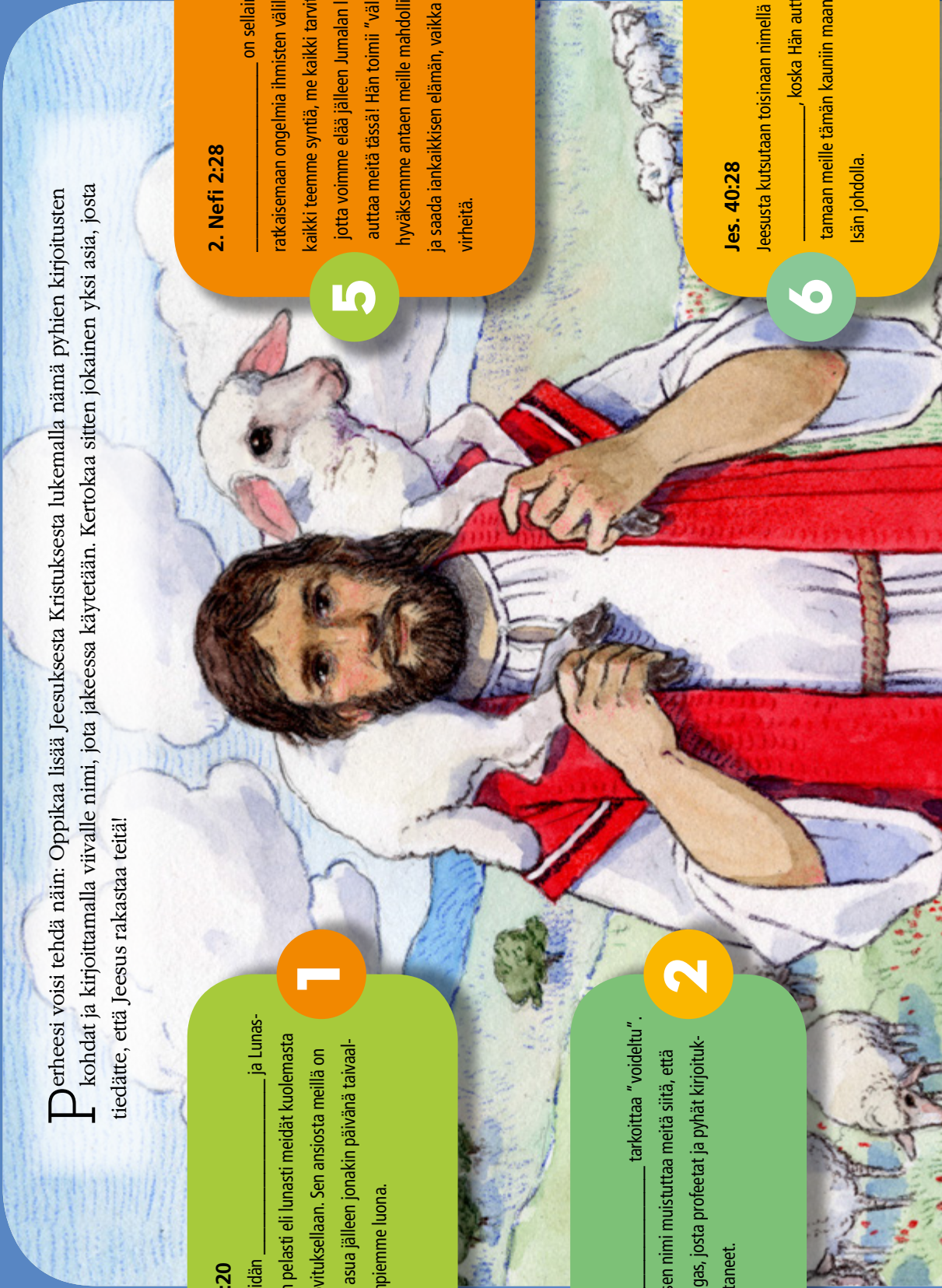
_____ on sellainen, joka auttaa ratkaisemaan ongelmia ihmisten välillä. Koska me kaikki teemme syntiä, me kaikki tarvitsemme apua, jotta voimme elää jälleen Jumalan luona. Jeesus voi auttaa meitä tässä! Hän toimii "välittäjänä" meidän hyväksemme antaen meille mahdollisuuksia muuttua ja saada iankaikkisen elämän, vaikka teemmekin virheitä.

5

Jes. 40:28

Jeesusta kutsutaan toisinaan nimellä _____, koska Hän auttoi valmis-tamaan meille tämän kauniin maan taivaallisen isän johdolla.

6

Abr. 2:8

Ennen kuin Jeesus syntyi maan päälle, Häntä kutsuttiin nimellä _____, Israelin Jumala. Tämä nimi oli niin pyhä, että juutalaiset eivät sanoneet sitä ääneen vaan käyttivät Hänestä puhuessaan muita nimiä, kuten Herra.

3

Ps. 23:1–3

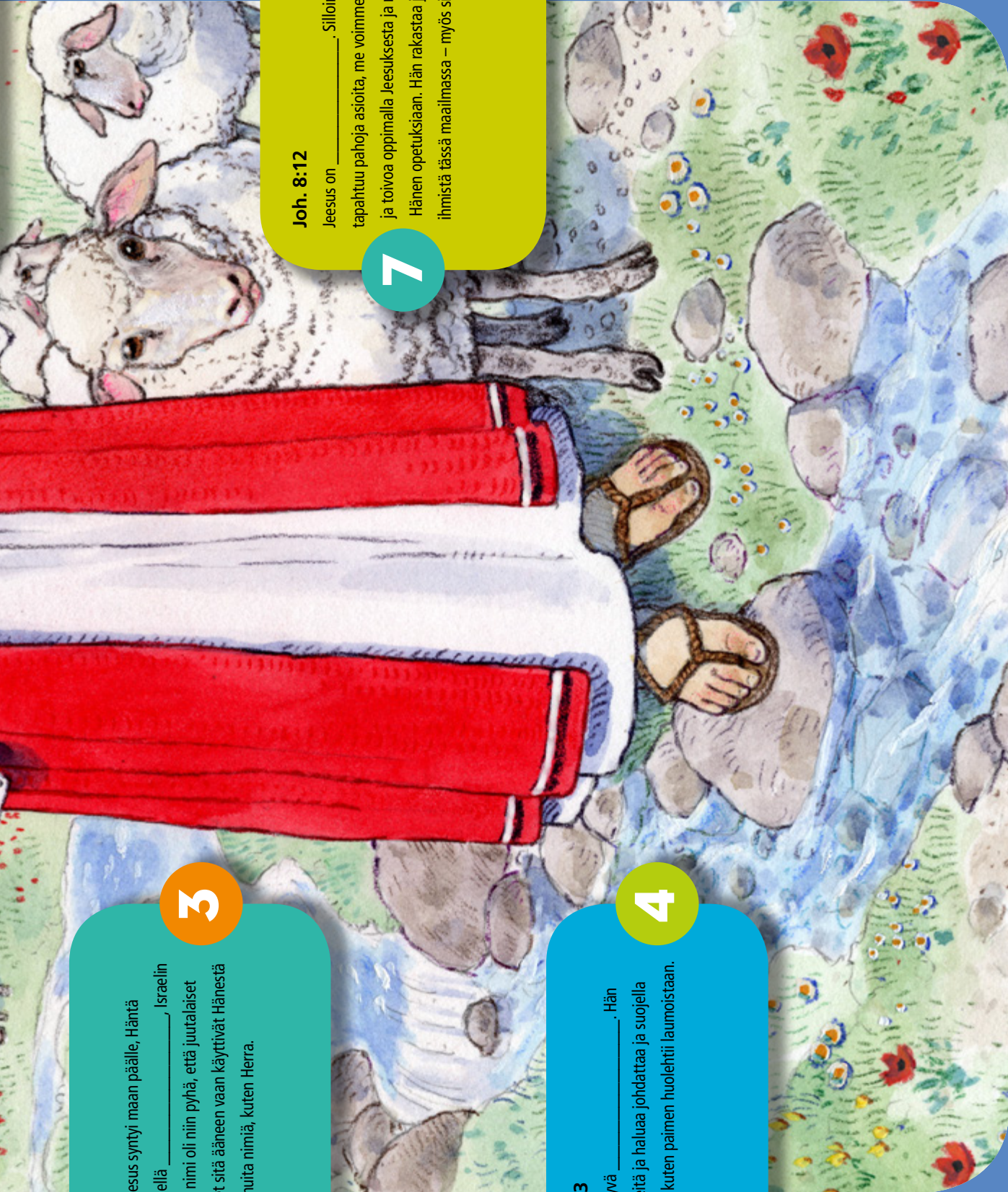
Jeesus on hyvä _____, Hän rakastaa meitä ja haluaa johdattaa ja suojella meitä aivan kuten paimen huolehtii laumoistaan.

4

Joh. 8:12

Jeesus on _____, Silloinkin kun tapahtuu pahoja asioita, me voimme tuntea rauhaa ja toivoa oppimalla Jeesuksesta ja noudattamalla Hänen opetuksiaan. Hän rakastaa joka ainoata ihmistä tässä maailmassa – myös sinua!

7

KUVITUS KRISTIN KWAN

Vastaukset: Vapauttaja, Messias, Jehova, Paimen, Väitänies, Luoja, maailman Valo

Voit myös katsoa Jeesuksen nimiä koskevan videon sivustolla mormon.org.

Jeesus antoi anteeksi

Kim Webb Reid

Eräänä päivänä Jeesus oli rukoilemassa. Yksi opetuslapsista pyysi Jeesukselta: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan.”

Jeesus käski opetuslastensa rukoilla ja pyytää, että taivaallinen Isä antaa anteeksi heidän syntinsä. Hän sanoi, että taivaallinen Isä antaisi heille anteeksi, jos he antaisivat anteeksi muille.

Kerran Pietari kysyi Jeesukselta, kuinka monta kertaa hänen pitäisi antaa anteeksi jollekulle, joka on tehnyt jotakin väärää. ”Seitsemän kertaako?” Pietari arveli.

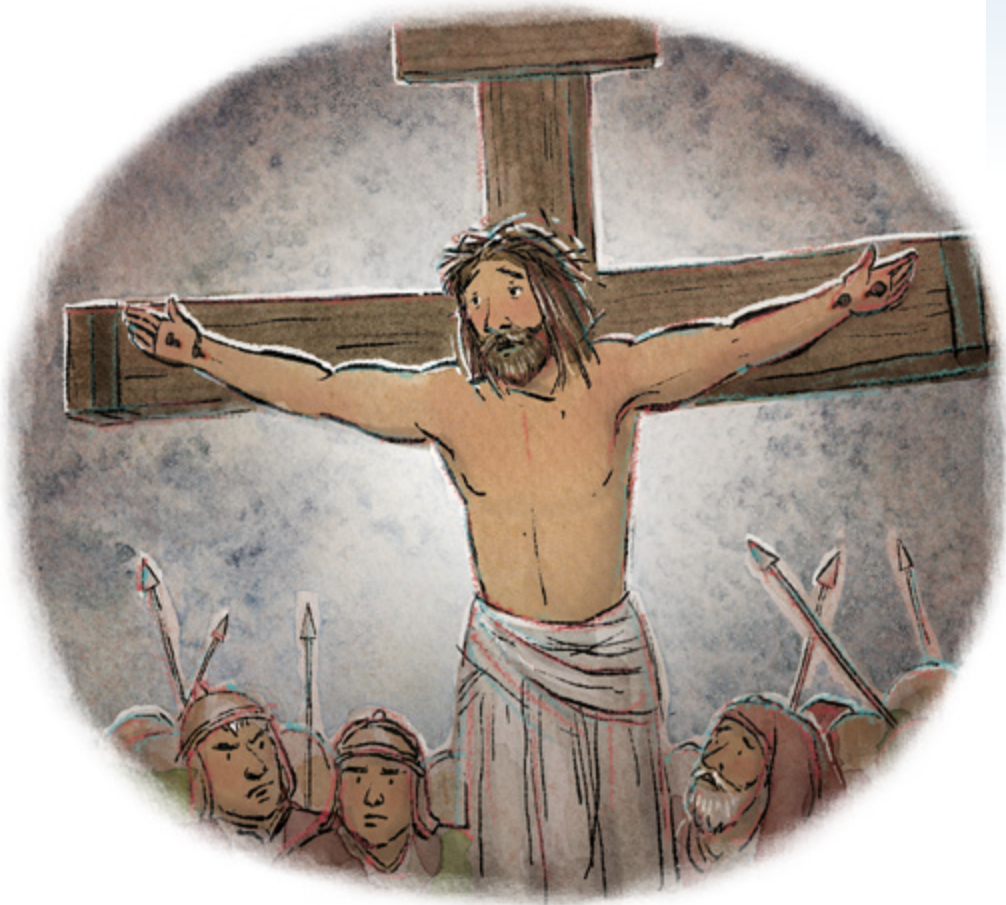
”Seitsemänkymmentäseitsemän kertaa”, Jeesus vastasi.

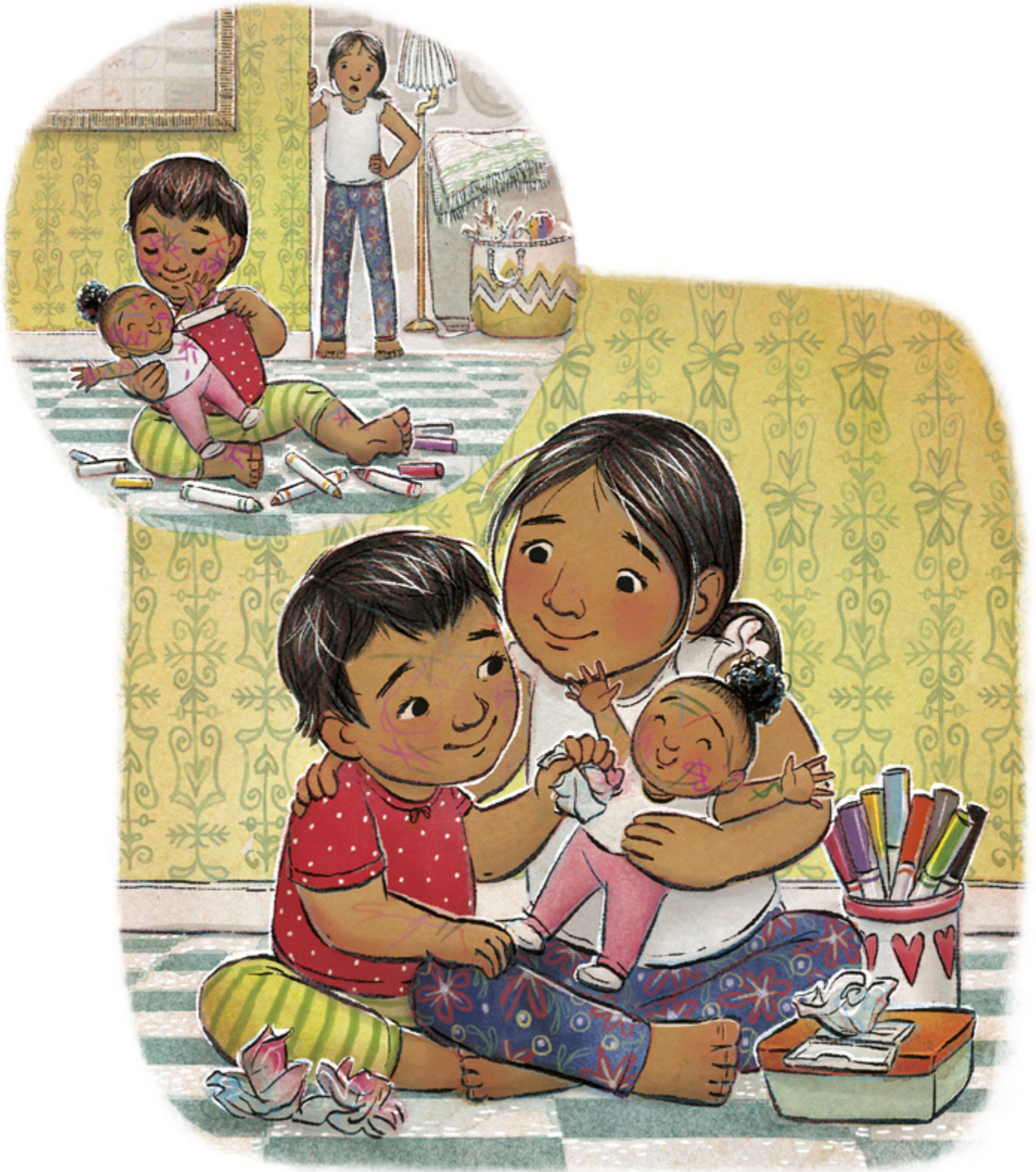
Jeesus opetti opetuslapsilleen, että meidän täytyy antaa anteeksi *aina*.

Jeesus antoi anteeksi ihmisille, jotka olivat pahoillaan synneistään. Kun Jeesus antoi anteeksi erälle naiselle, nainen oli niin kiitollinen, että pesi Jeesuksen jalat kyynelillään.

Jeesus antoi anteeksi myös ihmisille, jotka eivät tienneet tekevänsä jotakin väärää. Hän pyysi taivaallista Isää antamaan anteeksi ihmisille, jotka ristiinnaulitsivat Hänet, koska he eivät tienneet tekevänsä pahaa Jumalan Pojalle.

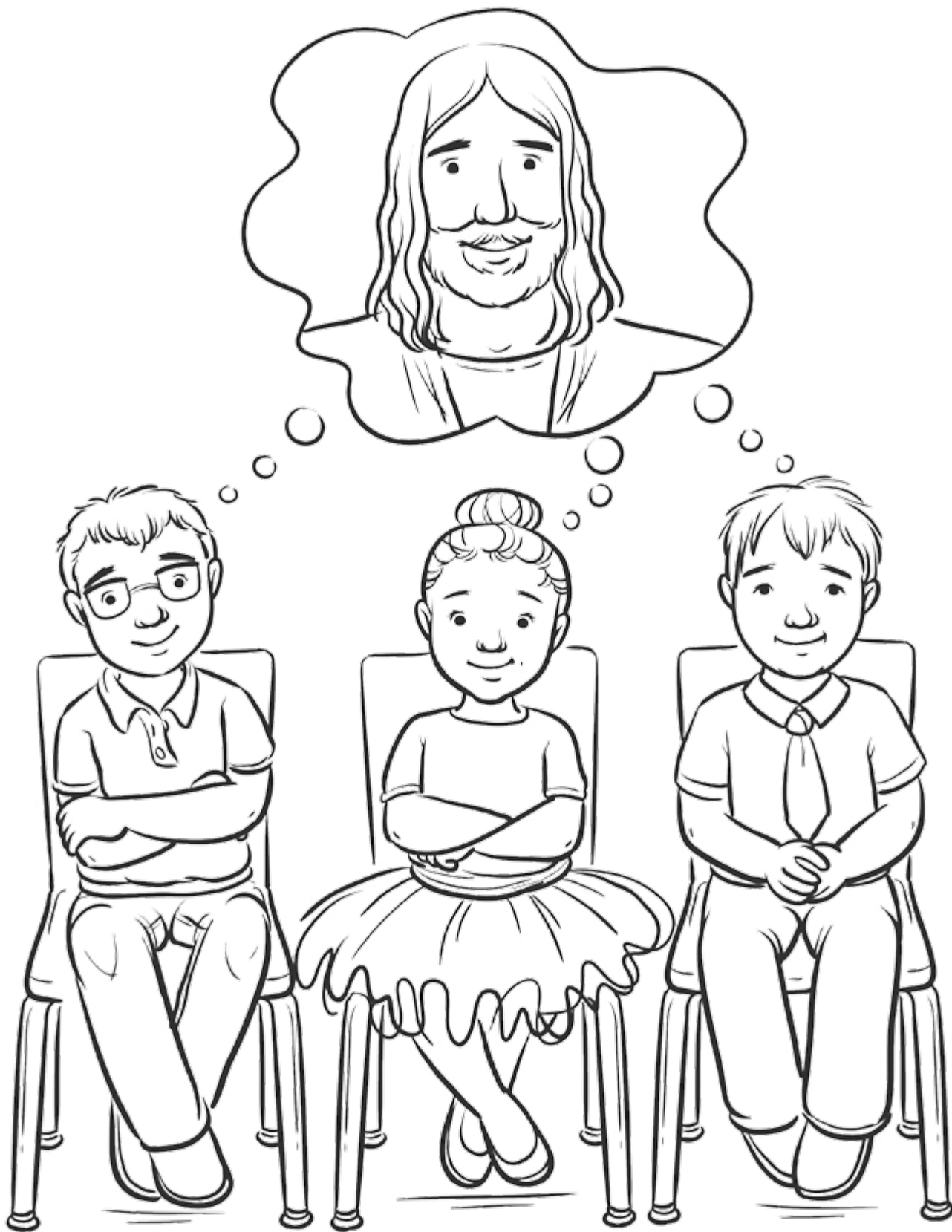

Jeesus antaa anteeksi ihmisille, koska Hän rakastaa heitä. Minäkin
voin yrittää olla kuin Jeesus antamalla anteeksi muille! ■

*Kohdistu Matt. 18:21–22; Luuk. 7:37–48;
Luuk. 11:1–4; Luuk. 23:34.*

Osaan olla kunnioittava

Presidentti James E. Faust (1920–2007)

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

TULETTEHAN TAKAISIN!

*Me avaamme sylimme teille.
Me tarvitsemme teidän apuanne.*

Puhun niille, joita on loukattu tai jotka ovat menettäneet kiinnostuksensa [kirkkoon] tai jotka ovat kääntyneet pois jostain syystä. Kutsumme teidät kaikki liittymään uudelleen kanssamme täyteen jäsenyyteen. Uskolliset jäsenet pyrkivät kaikkine vikoineen ja puutteineen tekemään nöyrästi Jumalan pyhää työtä kaikkialla maailmassa. Me tarvitsemme teidän apuanne suuressa taistelussa pimeyden voimia vastaan, jotka ovat niin hallitsevia maailmassa tällä hetkellä. Tullesanne osallisiksi tähän työhön te voitte jokainen toteuttaa sielunne syvimpiä haluja. Te voitte tulla tuntemaan sen henkilökohtaisen lohdun, jonka voi löytää etsimällä sitä, mikä on Jumalasta ja mikä on pyhää. Te voitte nauttia pyhien temppelien siunauksista ja liitoista. Te voitte saada suuren merkityksen ja tarkoituksen elämääne, jopa tässä jumalattomassa maailmassa, missä

me elämme. Te voitte saada luonteenlujuutta, niin että voitte toimia oman tahtonne mukaan olematta toiminnan kohteita (ks. 2. Nefi 2:26).

Muutama vuosi sitten kirkon ensimmäinen presidenttikunta esitti [tämän] kutsun – –:

”Tiedämme, että on niitä, jotka ovat epäaktiivisia, niitä, jotka ovat alkaneet arvostella ja jotka ovat kärkkäitä löytämään vikoja, ja niitä, joilta on poistettu jäsenoikeudet tai jotka on erotettu kirkosta vakavien rikkomusten vuoksi.

Kaikille heille me ojennamme kätemme rakkaudessa. Olemme auliit antamaan anteeksi Hänen hengessään, joka sanoi: ’Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä

vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille’ (OL 64:10).

Me kehotamme kirkon jäseniä antamaan anteeksi niille, jotka ovat kenties tehneet väärin heitä kohtaan. Niille, jotka ovat lakanneet osallistumasta toimintaan, ja niille, jotka ovat alkaneet arvostella, ja niille, jotka ovat alkaneet arvostella, me sanomme: ”Tulkaa takaisin. Tulkaa takaisin ja nauttikaa Herran pöydän antimista ja maistakaa jälleen pyhien yhteyden suloisia ja ihania hedelmiä.’

Olemme varmoja siitä, että monet ovat [halunneet] palata, mutta se on tuntunut heistä vaikealta. Me vakuutamme teille, että te löydätte teitä vastaanottamassa avoimia sylejä ja auttavia käsiä.” (*Church News*, 22. joulukuuta 1985, s. 3.)

– – Toistan tuon pyynnön vilpittömästi ja nöyrästi. Ja me avaamme sylimme teille. ■

Puheesta ”Kallisarvoinen perintö”, Valkeus, tammikuu 1993, s. 84.

**JEFFREY HEININ TEOS
KRISTUS PARANTAA
SAIRAITA**

”Älkää kuitenkaan karkottako häntä synagogistanne tai jumalanpalveluspaikoistanne, sillä sellaisia teidän tulee edelleen palvella; sillä kukaties he vielä palaavat ja tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, ja minä parannan heidät; ja te olette keinona pelastuksen tuomisessa heille” (3. Nefi 18:32).

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Mikä on instituutti?

Etkö tiedä, mikä uskontoinstituutti on tai kuinka se voi siunata elämäsi? Ota selville, miksi instituutti on todella sinua varten!

s.44

NUORILLE

s.56

PERHERUKOUKSEN puolustaja

Haluatko auttaa perhettäsi pitämään perherukouksen säännöllisesti? Näiden kymmenen ehdotuksen avulla sinusta voi tulla teidän perheessänne rukouksen puolustaja.

LAPSILLE

Jeesuksen nimiä

Tiesitkö, että Jeesuksesta käytetään monia eri nimiä? Kokeile, kuinka hyvin tunnet Hänen muita nimiään.

s.74

